

Центральноукраїнський національний технічний університет

Економічний факультет

Кафедра економіки, підприємництва та готельно-ресторанної справи

«Допущено до захисту»

Завідувач кафедри

д.е.н., проф.

_____ Володимир

ЗАЙЧЕНКО

«_____» _____ 2025 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

за другим (магістерським) рівнем вищої освіти

на тему:

«Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах

цифрової економіки

(на прикладі Філія АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78» с. Злинка,

Кіровоградська область)»

«Managing Enterprise Competitiveness in the Digital Economy»

Виконав здобувач вищої освіти

2м курсу групи ЕП - 24-м

ОПП «Економіка підприємства»

за спеціальністю 051 «Економіка»

_____ Вікторія Бондаренко

«_____» _____ 2025 р.

Керівник роботи: к.е.н., професор

_____ Марія БУГАЄВА

«_____» _____ 2025 р.

Рецензент роботи: _____

«_____» _____ 2025 р.

м. Кропивницький, 2025

ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет Економічний

Кафедра Економіки, підприємництва та готельно-ресторанної справи

Рівень вищої освіти магістр

Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»

Спеціальність 051 «Економіка»

ОПП «Економіка підприємства»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

Економіки, підприємництва та
готельно-ресторанної справи

д.е.н. проф. Володимир ЗАЙЧЕНКО

« ____ » _____

**ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ
ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ) РІВНЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ**

БОНДАРЕНКО ВІКТОРІЯ ІГОРІВНА

1. Тема роботи «Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки (на прикладі Філія АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78» с. Злинка, Кіровоградська область)»

2. Керівник роботи Бугаєва Марія Вікторівна, к.е.н., професор

3. Строк подання роботи до захисту _____ 2025 року

4. Мета та завдання кваліфікаційної роботи. Метою кваліфікаційної роботи є наукове обґрунтування та розробка організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки, що передбачає комплексну діагностику її фінансово-економічного стану, оцінку впливу цифровізації на ключові бізнес-процеси, визначення стратегічних напрямів інноваційної трансформації та формування моделі підвищення конкурентоспроможності на засадах інтеграції цифрових технологій, сервісно-логістичного розвитку та продуктового оновлення. Для досягнення мети дослідження у роботі визначено такі завдання: проаналізувати історичну еволюцію наукових підходів до формування конкурентоспроможності підприємства та узагальнити їх зміст у контексті цифрової економіки; дослідити роль управління як ключової детермінанти забезпечення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифрової трансформації; систематизувати методичні підходи та інструменти оцінювання конкурентоспроможності підприємства; надати загальну характеристику філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» та визначити особливості її організаційної, виробничої та ресурсної

структури; провести комплексний фінансово-економічний аналіз підприємства за 2022–2024 рр. для встановлення тенденцій зміни ліквідності, платоспроможності, ділової активності та рентабельності; оцінити вплив існуючої системи управління та рівня цифровізації на конкурентоспроможність підприємства в умовах цифрової економіки; обґрунтувати інноваційні підходи до удосконалення управління конкурентоспроможністю підприємства на основі цифрових технологій; розкрити можливості впровадження інноваційної продукції (високобілкових зернових сумішей) як каталізатора підвищення конкурентоспроможності філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78»; розробити напрями оптимізації управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки та сформулювати рекомендації щодо їх впровадження.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	Ознайомлення з літературними джерелами	2.09.25- 20.09.25	
2.	Написання вступу та першого розділу	21.09.25- 30.09.25	
3.	Написання другого розділу	01.10.25- 31.10.25	
4.	Написання третього розділу	01.11.25- 21.11.25	
5.	Оформлення кваліфікаційної роботи	22.11.25- 01.12.25	
6.	Перевірка роботи на унікальність та виявлення академічного плагіату	22.11.25- 01.12.25	
7.	Підготовка ілюстративного матеріалу, отримання відгуку наукового керівника, зовнішньої рецензії, підготовка до захисту	02.12.25- 09.12.25	

Дата видачі завдання

«_____» _____ 2025 року

Керівник роботи _____ Бугаєва М.В.

(підпис)

Завдання прийнято до виконання

«_____» _____ 2025 року

Здобувач _____ Бондаренко В.І.

(підпис)

АНОТАЦІЯ

Бондаренко В.І. Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки (на прикладі Філія АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78» с. Злинка, Кіровоградська область): Кваліфікаційна робота за другим (магістерським) рівнем вищої освіти за ОПП «Економіка підприємства» зі спеціальності 051 «Економіка» / Центральноукраїнський національний технічний університет. м. Кропивницький, 2025. 142 с.

Метою кваліфікаційної роботи є наукове обґрунтування та розробка організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки, що передбачає комплексну діагностику її фінансово-економічного стану, оцінку впливу цифровізації на ключові бізнес-процеси, визначення стратегічних напрямів інноваційної трансформації та формування моделі підвищення конкурентоспроможності на засадах інтеграції цифрових технологій, сервісно-логістичного розвитку та продуктового оновлення.

У першому розділі обґрунтовано теоретико-методичні засади конкуренції та конкурентоспроможності підприємств у цифровій економіці. Систематизовано наукові підходи до трактування базових категорій, уточнено понятійно-категоріальний апарат, розкрито зміст механізму управління конкурентоспроможністю (МУКСП) та визначено його ключові підсистеми. Обґрунтовано, що цифровізація та інноваційність є визначальними чинниками формування сучасних конкурентних переваг. Виявлено методичні прогалини у наявних підходах до оцінки конкурентоспроможності, що зумовлює необхідність інтеграції показників цифрової зрілості підприємств.

У другому розділі проведено комплексний фінансово-економічний аналіз діяльності філії «Хлібна база № 78» за 2022–2024 рр., оцінено її ліквідність, платоспроможність, ділову активність і рентабельність. Встановлено критичну деформацію структури активів, глибоку неплатоспроможність, відсутність оборотного капіталу, згортання операційної діяльності та зростання фінансових ризиків. Аналіз управлінських підсистем засвідчив слабкий рівень стратегічного, аналітичного та цифрового управління. SWOT-діагностика виявила дисбаланс між наявними ресурсами та нереалізованими можливостями, що підтвердило втрату конкурентоспроможності підприємства внаслідок цифрової відсталості, неефективного менеджменту та монопрофільності бізнес-моделі.

У третьому розділі розроблено організаційно-економічний механізм оптимізації управління конкурентоспроможністю філії в умовах цифрової трансформації. Сформовано концепцію цифрового сервісно-логістичного хабу, визначено ключові напрями цифровізації (ERP, CRM, IoT-моніторинг, електронний документообіг, онлайн-сервіси для клієнтів). Обґрунтовано інноваційний напрям диверсифікації діяльності – виробництво високобілкових зернових сумішей (PGM), яке має високу рентабельність, короткий період окупності та значний потенціал зростання. Розроблено поетапну програму цифрово-інноваційної модернізації, алгоритм формування стратегії конкурентоспроможності та систему інструментів підвищення стійкості підприємства на основі цифрової економіки. Сформовано інтегровану модель управління конкурентоспроможністю, яка поєднує цифровізацію процесів, аналітику даних, розвиток людського капіталу, інновації та партнерські взаємодії.

Отримані результати мають практичну цінність для підприємств аграрної логістики, елеваторних потужностей та державних корпорацій, що функціонують в умовах воєнного ризику та цифрової трансформації. Запропонований механізм може бути використаний для комплексної модернізації операційної моделі, підвищення фінансової стійкості та формування довгострокових конкурентних переваг.

Ключові слова: конкурентоспроможність, цифрова економіка, елеваторне підприємство, цифрова трансформація, фінансова стійкість, інноваційний розвиток, сервісно-логістичний хаб, високобілкові зернові суміші (PGM), управлінський механізм, стратегія розвитку.

ABSTRACT

Bondarenko V.I. Managing enterprise competitiveness in the digital economy (on the example of the DPGCU JSC Branch “Khlibna Baza 78”, Zlynka village, Kirovohrad region):

Qualification work for the second (master's) level of higher education at the Educational and Professional Program «Enterprise Economics», Specialty 051 «Economics» / Central Ukrainian National Technical University. Kropyvnytskyi, 2025. 142 p.

The purpose of the qualification thesis is to scientifically substantiate and develop an organizational and economic mechanism for managing the competitiveness of the DPGCU JSC branch “Khlibna Baza No. 78” in the digital economy. This involves a comprehensive diagnostic assessment of its financial and economic condition, an evaluation of the impact of digitalization on key business processes, the identification of strategic directions for innovative transformation, and the formation of a model for enhancing competitiveness based on the integration of digital technologies, service-logistics development, and product innovation.

The first chapter substantiates the theoretical and methodological foundations of competition and enterprise competitiveness in the digital economy. Scientific approaches to the interpretation of basic categories are systematized; the conceptual and categorical apparatus is refined; the content of the mechanism for managing enterprise competitiveness (MMEC) is disclosed and its key subsystems are identified. It is substantiated that digitalization and innovativeness are decisive factors in shaping modern competitive advantages. Methodological gaps in the existing approaches to competitiveness assessment are revealed, which necessitates the integration of indicators of digital maturity of enterprises into assessment systems.

The second chapter presents a comprehensive financial and economic analysis of the performance of the branch “Khlibna Baza No. 78” for 2022–2024, including the assessment of its liquidity, solvency, business activity, and profitability. The study reveals a critical deformation of the asset structure, deep insolvency, the absence of working capital, a collapse of operating activity, and growing financial risks. The analysis of management subsystems demonstrates a weak level of strategic, analytical, and digital management. SWOT diagnostics identifies an imbalance between available resources and unrealized opportunities, thereby confirming the loss of enterprise competitiveness due to digital backwardness, ineffective management, and a mono-profile business model.

The third chapter develops an organizational and economic mechanism for optimizing competitiveness management of the branch under conditions of digital transformation. The concept of a digital service and logistics hub is proposed, and key digitalization directions are defined (ERP, CRM, IoT monitoring, electronic document management, online services for clients). An innovative direction of activity diversification is substantiated – the production of high-protein grain mixes (PGM), which demonstrates high profitability, a short payback period, and significant growth potential. A step-by-step program of digital and innovation-based modernization, an algorithm for shaping a competitiveness strategy, and a system of tools for enhancing enterprise resilience in the digital economy are developed. An integrated model of competitiveness management is formed, combining process digitalization, data analytics, human capital development, innovation, and partnership-based interactions.

The results obtained have practical value for agricultural logistics enterprises, elevator facilities, and state-owned corporations operating under conditions of war-related risks and digital transformation. The proposed mechanism can be used for comprehensive modernization of the operational model, strengthening financial stability, and building long-term competitive advantages.

Keywords: competitiveness, digital economy, elevator enterprise, digital transformation, financial stability, innovation development, service and logistics hub, high-protein grain mixes (PGM), management mechanism, development strategy.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ХЛІБОПЕКАРСЬКІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	13
1.1. Сутність та особливості підприємницької діяльності в хлібопекарській галузі	13
1.2. Фактори, що впливають на ефективність розвитку підприємств хлібопекарської промисловості.....	23
1.3. Теоретичні підходи та моделі удосконалення підприємницької діяльності у переробній та харчовій промисловості.....	36
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТАНУ ТА ПРОБЛЕМ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ХЛІБОПЕКАРСЬКІЙ ГАЛУЗІ НА ПРИКЛАДІ ХЛІБОКОМБІНАТУ БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОННОГО СПОЖИВЧОГО ТОВАРИСТВА.....	43
2.1. Загальна характеристика хлібокомбінату Бобринецького районного споживчого товариства.....	43
2.2. Фінансово-економічний аналіз хлібокомбінату Бобринецького районного споживчого товариства за 2022–2024 роки.....	54
2.3. Оцінка рівня економічної безпеки та фінансової стабільності підприємства.....	73
РОЗДІЛ 3. ОБҐРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ХЛІБОКОМБІНАТУ.....	82
3.1. Напрями фінансової стабілізації та відновлення платоспроможності підприємства.....	82
3.2. Оптимізація виробничої діяльності та підвищення прибутковості основної діяльності хлібокомбінату.....	96
3.3. Формування стратегії розвитку підприємництва в умовах ризику та воєнного стану.....	105
ВИСНОВКИ.....	123
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	135
ДОДАТКИ.....	142

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Сучасний етап розвитку економіки України характеризується глибокою трансформацією бізнес-середовища під впливом цифровізації, глобальної конкуренції та потрясінь, спричинених воєнним станом. У таких умовах здатність підприємств адаптуватися до стрімких технологічних змін, оперативно реагувати на ризики та формувати стійкі конкурентні переваги стає ключовим чинником їхнього виживання та довгострокового розвитку. Особливо гостро ці проблеми постають у аграрно-логістичному секторі, який забезпечує продовольчу безпеку держави та залежить від ефективного управління складськими, логістичними й виробничими процесами.

Філія АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» є представником державного сегмента зернової логістики, для якого цифрова трансформація має не лише операційне, але й стратегічне значення. Результати аналізу показали системну втрату ліквідності, критичне зниження ділової активності, руйнацію операційного циклу та відсутність цифрових інструментів управління, що у комплексі призвело до різкого падіння конкурентоспроможності підприємства. Ці виклики підсилюються зовнішніми загрозами - логістичною нестабільністю, зміною ринкової кон'юнктури, зростанням енергетичних витрат, конкуренцією приватних елеваторів та загальною макроекономічною невизначеністю. Тому традиційні підходи до управління та оцінювання конкурентоспроможності виявляються недостатніми для забезпечення стійкого функціонування підприємства.

Водночас цифрова економіка створює нові можливості для оптимізації бізнес-процесів, автоматизації обліку та логістики, підвищення прозорості управління та розробки інноваційних продуктових рішень із високою доданою вартістю. Для державних аграрно-логістичних підприємств цифровізація перестає бути факультативним напрямом і перетворюється на ключовий інструмент реформування бізнес-моделі, підвищення ефективності й зміцнення позицій на ринку.

Актуальність дослідження зумовлена також тим, що наукові підходи до управління конкурентоспроможністю переважно орієнтовані на приватний сектор та виробничі підприємства, тоді як специфіка державних елеваторів у цифровій економіці залишається недостатньо вивченою. Відсутність адаптованих методик оцінювання конкурентоспроможності, критеріїв цифрової зрілості та моделей інноваційної трансформації створює вагомий прогалини у практиці управління.

Таким чином, необхідність комплексного аналізу конкурентоспроможності філії «Хлібна база № 78», оцінки впливу цифровізації на її фінансово-економічні показники, розробки інноваційної бізнес-моделі та формування сучасного механізму управління визначає високу наукову й практичну значущість даного дослідження. Розв'язання цих завдань сприятиме не лише подоланню кризових тенденцій конкретного підприємства, але й може слугувати концептуальною основою для цифрової модернізації державного елеваторного сектору України загалом.

Проблематика цифровізації, трансформації бізнес-процесів і модернізації управлінських підходів під впливом новітніх технологій посідає провідне місце у працях зарубіжних дослідників. Значний внесок у формування теоретико-методологічних засад цифрової епохи зробили Б.М. Гарифуллін, Дж. Гелбрейт, Д. Карл Енгельбарт, Дж. Робнетт Ліклідер, Р. Ліпсі, Т. Месенбург, Дж. Стігліц та інші науковці, які аналізують закономірності розвитку цифрових інфраструктур і зміни економічної поведінки. Поряд із академічною спільнотою, глибоке переосмислення ролі цифрових технологій демонструють і практики - зокрема С.Дж. Берман, Б. Гейтс, Е. Гізен, В. Ісааксон, Дж. Уельс. У своїх роботах вони акцентують на стратегічній необхідності трансформації бізнес-моделей відповідно до вимог цифрової економіки та зростання ролі інновацій як ключового драйвера конкурентоспроможності.

У вітчизняному науковому дискурсі питання цифрової трансформації економіки та її впливу на діяльність підприємств активно досліджуються

О.М. Алимовим, Б.М. Андрушківим, Г.А. Братусь, О.О. Бутником, Л.В. Городянською, О.О. Гуменюк, Л.В. Дерманською, В.І. Довбенком, Г.І. Жекало, І.І. Каліною, О.В. Кленіним, С.В. Коляденком, А.О. Косич, К.М. Краус, Г.С. Лопушняком, В.І. Ляшенком, Л.Я. Малютою, Л.А. Оліх та іншими вченими. Їх дослідження охоплюють концепти цифрової модернізації економіки, механізми адаптації підприємств до цифрових викликів та інструменти управління в умовах технологічних змін.

Попри вагомій науковій напрацюванні, комплексна проблема формування ефективного механізму управління конкурентоспроможністю підприємств у цифровому середовищі все ще потребує глибшого опрацювання. Цифрова економіка докорінно трансформує споживчу поведінку, підвищує вимоги до швидкості реакції бізнесу, персоналізованості пропозицій, прозорості та гнучкості цінової політики. У таких умовах традиційні підходи до управління перестають бути достатньо ефективними або потребують суттєвої адаптації, доповнення цифровими інструментами та впровадження нових управлінських рішень.

Мета дослідження. Метою кваліфікаційної роботи є наукове обґрунтування та розробка організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки, що передбачає комплексну діагностику її фінансово-економічного стану, оцінку впливу цифровізації на ключові бізнес-процеси, визначення стратегічних напрямів інноваційної трансформації та формування моделі підвищення конкурентоспроможності на засадах інтеграції цифрових технологій, сервісно-логістичного розвитку та продуктового оновлення.

Для досягнення мети дослідження у роботі визначено такі завдання: проаналізувати історичну еволюцію наукових підходів до формування конкурентоспроможності підприємства та узагальнити їх зміст у контексті цифрової економіки; дослідити роль управління як ключової детермінанти забезпечення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифрової трансформації; систематизувати методичні підходи та інструменти

оцінювання конкурентоспроможності підприємства; надати загальну характеристику філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» та визначити особливості її організаційної, виробничої та ресурсної структури; провести комплексний фінансово-економічний аналіз підприємства за 2022–2024 рр. для встановлення тенденцій зміни ліквідності, платоспроможності, ділової активності та рентабельності; оцінити вплив існуючої системи управління та рівня цифровізації на конкурентоспроможність підприємства в умовах цифрової економіки; обґрунтувати інноваційні підходи до удосконалення управління конкурентоспроможністю підприємства на основі цифрових технологій; розкрити можливості впровадження інноваційної продукції (високобілкових зернових сумішей) як каталізатора підвищення конкурентоспроможності філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78»; розробити напрями оптимізації управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки та сформулювати рекомендації щодо їх впровадження.

Об'єктом дослідження є процес управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки.

Предметом дослідження є організаційно-економічний механізм управління конкурентоспроможністю філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78», з урахуванням впливу цифрової трансформації на її фінансово-економічний стан, бізнес-процеси, інноваційний розвиток та ринкові позиції.

Методи дослідження.

У роботі використано комплекс сучасних наукових методів, що забезпечили всебічне, об'єктивне й системне дослідження організаційно-економічного механізму управління конкурентоспроможністю філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки.

1. Загальнонаукові методи. Метод логічного узагальнення та абстрагування – застосовано для уточнення категоріального апарату («конкурентоспроможність підприємства», «цифрова трансформація»,

«механізм управління»), побудови концептуальної моделі та формування теоретичного підґрунтя роботи.

Аналіз і синтез – використано для систематизації наукових підходів, визначення структурних елементів механізму управління конкурентоспроможністю та формування авторських висновків.

Індукція та дедукція – застосовувалися при переході від загальних теоретичних закономірностей до специфіки функціонування ХБ-78, а також при виведенні логічних закономірностей розвитку підприємства.

2. Спеціальні економічні методи.

Економіко-статистичний аналіз – використано для оцінки динаміки балансових показників, ліквідності, рентабельності, ділової активності та структури активів і зобов'язань підприємства.

Горизонтальний і вертикальний аналіз фінансової звітності – застосовано для виявлення змін у структурі активів, капіталу та доходів, а також оцінки тенденцій фінансово-економічного розвитку.

Коефіцієнтний аналіз – забезпечив розрахунок ключових показників ліквідності, платоспроможності, фінансової стійкості, оборотності та ефективності діяльності підприємства.

3. Методи оцінювання конкурентоспроможності.

Метод інтегральної оцінки конкурентоспроможності – використано для узагальнення фінансових, операційних та управлінських параметрів конкурентного потенціалу ХБ-78.

Порівняльний (бенчмаркінговий) аналіз – дозволив зіставити діяльність філії з умовними та реальними конкурентами елеваторного ринку.

4. Методи стратегічного аналізу.

SWOT-аналіз – проведено для ідентифікації сильних і слабких сторін підприємства, визначення можливостей та загроз його розвитку в цифровій економіці.

PEST-аналіз (елементи) – застосовано для оцінки впливу політичних, економічних, соціальних та технологічних чинників на конкурентне середовище підприємства.

Методи стратегічного позиціонування – використано при формуванні конкурентної стратегії та визначенні векторів цифрової трансформації.

5. Методи проєктного та інноваційного аналізу.

Метод техніко-економічного обґрунтування – застосовано при розробці інноваційного продукту PGM (високобілкових зернових сумішей), зокрема для розрахунку собівартості, рентабельності, прибутковості, терміну окупності.

Інвестиційний аналіз (NPV, PI, PP) – використано для оцінювання економічної доцільності запуску нового виробництва.

Методи оптимізації бізнес-процесів – застосовано при моделюванні цифрових рішень (ERP, CRM, SCADA, IoT, Big Data).

6. Методи цифрової аналітики.

Метод процесного моделювання (BPMN-підхід) – використано для побудови цифрової схеми виробництва PGM та модернізації логістичних і управлінських процесів.

Методи візуалізації даних – застосовано для графічного подання результатів аналізу, блок-схем, моделей конкурентоспроможності та інноваційного циклу розвитку підприємства.

7. Графічні та таблицеві методи.

Використано для наочного представлення тенденцій розвитку підприємства, алгоритмів управління, структурних співвідношень та моделей цифрової трансформації.

Застосування комплексу наведених методів забезпечило:

- системність і глибину теоретичного аналізу,
- об'єктивність оцінювання фінансового стану філії ХБ-78,
- формування достовірних висновків про рівень її конкурентоспроможності,

- наукову обґрунтованість запропонованої моделі цифрово-інноваційної трансформації підприємства.

Наукова новизна дослідження. Наукова новизна одержаних результатів полягає у поглибленні теоретичних засад та розробці практичного механізму підвищення конкурентоспроможності філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки та воєнних викликів. Основні елементи новизни полягають у наступному:.

Уточнено понятійно-категоріальний апарат управління конкурентоспроможністю в умовах цифрової трансформації.

Запропоновано трактування конкурентоспроможності підприємства як динамічної системи формування конкурентних переваг, що ґрунтується на використанні цифрових технологій, аналітики даних і адаптивності управлінських рішень.

Розроблено удосконалену модель оцінювання конкурентоспроможності елеваторного підприємства з урахуванням цифрової зрілості.

На відміну від традиційних підходів, модель включає оцінку:

- цифровізації бізнес-процесів;
- ефективності управління даними;
- гнучкості підприємства до ринкових та воєнних ризиків.

Це забезпечує комплексне розуміння реального стану конкурентоспроможності ХБ-78.

Сформовано інноваційну модель цифрової трансформації елеваторного підприємства.

Уперше для ХБ-78 запропоновано перехід до формату цифрового сервісно-логістичного хабу, який передбачає впровадження ERP/CRM-систем, автоматизованого контролю якості зерна, електронного документообігу та цифрової аналітики ринкових операцій.

Обґрунтовано інноваційний продукт як ключовий інструмент зростання конкурентоспроможності підприємства.

Розроблено концепцію запуску виробництва високобілкових зернових сумішей (PGM) як нового напрямку діяльності, що:

- має високий попит на ринку;
- забезпечує значну додану вартість;
- дозволяє диверсифікувати діяльність і зменшити залежність від простого зберігання зерна.

Проведено економічні розрахунки, що підтверджують доцільність і рентабельність проєкту.

Запропоновано авторський алгоритм формування конкурентної стратегії елеваторного підприємства в цифровій економіці.

Алгоритм включає етапи: аналіз → вибір стратегічних напрямів → проєктування інновацій → цифровізація процесів → моніторинг результатів → коригування.

Він адаптований до умов державного сектору та воєнної невизначеності.

Удосконалено механізм управління конкурентоспроможністю шляхом включення цифрових підсистем.

Запропоновано структуру механізму, яка вперше для елеваторного підприємства охоплює:

- цифрову підсистему управління даними;
- цифровий маркетинг і онлайн-сервіси;
- цифрову логістику та контроль операцій;
- систему цифрової безпеки.

Це забезпечує підвищення точності, швидкості та прозорості управління.

Систематизовано організаційно-економічні рішення для відновлення та підсилення конкурентного потенціалу ХБ-78.

До їх складу увійшли:

- оптимізація активів;
- реструктуризація фінансових потоків;
- розвиток людського капіталу та цифрових компетенцій;

– запровадження внутрішньої інноваційної культури.

Новизна дослідження полягає у комплексному підході до управління конкурентоспроможністю елеваторного підприємства, який поєднує цифрову модернізацію, інноваційний розвиток та створення продукту з високою доданою вартістю. Запропоновані рішення формують реалістичну модель виходу ХБ-78 із кризи та підвищення його ринкової стійкості.

Практичне значення отриманих результатів.

Практичне значення полягає в тому, що результати дослідження створюють реальні передумови для подолання кризового стану ХБ-78, підвищення його операційної ефективності, цифрової модернізації, розширення асортименту продукції та зміцнення конкурентних позицій як у регіональному, так і національному масштабі.

Інформаційною базою дослідження є нормативно-правові акти України, офіційна статистика Держстату та НБУ, внутрішня фінансова та управлінська звітність філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» за 2022–2024 рр., аналітичні матеріали АТ «ДПЗКУ» та профільних інституцій, наукові публікації вітчизняних і зарубіжних авторів, дані відкритих цифрових платформ (OpenData, ProZorro, YouControl), а також власні аналітичні розрахунки автора.

Окремі результати дослідження кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти висвітлені в тезах «Зелена економіка та сталий розвиток: трансформація економічної політики України в контексті євроінтеграції», що були опубліковані у матеріалах III Всеукр. наук.-практ. конф. «Актуальні проблеми економіки та підприємництва в умовах викликів і загроз», що відбулася 5 червня 2025 р. у м. Кропивницький, ЦНТУ.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти: робота містить вступ, три розділи, висновки та пропозиції, а також список використаних джерел. Робота викладена на 144 сторінках друкованого тексту, містить 24 таблиць і 12 рисунків і додатки, 60 джерел списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

1.1. Історична еволюція наукових підходів до формування конкурентоспроможності підприємства

У сучасних умовах глобалізації та нестабільності економічного середовища однією з ключових характеристик підприємства стає рівень його конкурентоспроможності – тобто здатність зберігати та посилювати свої конкурентні переваги на ринку [28].

Нестабільність макро- та мікроекономічних чинників вимагає від компаній постійного вдосконалення бізнес-моделей і управлінських стратегій. Тому системне дослідження теоретичних підходів до конкурентоспроможності в динаміці є надзвичайно актуальним: воно дає змогу своєчасно виявляти нові виклики ринку та узгоджувати стратегії компанії з мінливими економічними реаліями.

Категорія «конкурентоспроможність підприємства» розвивалася разом із розвитком економіки та відповідних наукових концепцій. Вперше поняття було введено наприкінці 1970-х рр. Майклом Портером, який розглядав конкурентоспроможність як властивість товару чи фірми конкурувати на одному рівні з аналогічними об'єктами на ринку. Із того часу трактування сутності конкурентоспроможності неодноразово переглядалося відповідно до господарських реалій кожного етапу: якщо раніше акцент робився на співвідношенні якості та витрат продукції, згодом – на ефективності виробничої чи операційної діяльності, то сучасні підходи наголошують на здатності підприємства динамічно адаптуватися до змін конкурентного середовища [6].

Конкурентоспроможність при цьому постає відносною категорією, прив'язаною до конкретного ринку, рівень якої з часом знижується, якщо підприємство не працює над удосконаленням своїх показників [6].

Систематизація та аналіз цих еволюційних підходів дозволяють глибше усвідомити механізми формування та підтримки конкурентних переваг підприємства. Зокрема, у наукових працях зазначається, що конкурентоспроможність підприємства досягається за рахунок створення відповідних конкурентних переваг, а історичний огляд літератури дає змогу з'ясувати, які внутрішні ресурси та зовнішні фактори забезпечували набуття таких переваг у різні періоди. Таким чином, ретроспективний аналіз теоретичних концепцій конкурентоспроможності сприяє формуванню цілісної картини розвитку конкурентних стратегій підприємств та підкреслює необхідність їх адаптації до змінних умов економічного середовища [28].

Виходячи з вищезазначеного, логічним продовженням дослідження є розгляд основних етапів еволюції наукових підходів до конкурентоспроможності підприємства. У наступних підпунктах буде проаналізовано ключові стадії розвитку цих підходів – від класичних економічних теорій (з орієнтацією на ефективність виробництва та ціни) до сучасних інтегративних концепцій, що акцентують увагу на інноваціях, ресурсному підґрунті і динамічних можливостях підприємства.

Оскільки конкуренція має багатогранний характер, а універсальна теорія, здатна повністю пояснити всі форми конкурентних відносин, досі відсутня, це спричинило появу численних наукових концепцій і дослідницьких підходів. Однією з основоположних груп у цій сфері стали:

1. Неокласичні теорії.

Зокрема, значну роль у формуванні уявлень про конкурентне середовище відіграли праці представників теорії недосконалої конкуренції - Е. Чемберліна та Дж. Робінсон. Вони зосередили увагу на аналізі монопольного становища підприємства, вивчали його вплив на функціонування ринку та досліджували механізми досягнення і підтримання монопольної влади. Ці

наукові підходи заклали підґрунтя для подальших досліджень у сфері ринкових структур і стратегій поведінки суб'єктів господарювання [49, 55].

Разом із тим, слід зазначити, що зазначені концепції не включали в коло аналізу специфіку торговельної галузі, розвиток роздрібної торгівлі та особливості конкурентної боротьби між торговельними підприємствами. Це обмежувало можливості їх практичного застосування у сфері комерційної діяльності, що, своєю чергою, зумовило потребу в подальших наукових розробках, орієнтованих на прикладний вимір конкурентоспроможності саме у торгівлі.

Теорія нових знань, розроблена Ф.-А. фон Гаєком, значно розширила функціональний підхід до розуміння конкуренції. Вона базується на запереченні існування ринків із досконалою конкуренцією, оскільки, на думку автора, такі умови суперечать реаліям ринкової економіки. Центральним чинником конкурентоспроможності підприємства в цій концепції визнається доступ до нових знань, що забезпечує йому перевагу в інноваціях, адаптації до змін і формуванні унікальних пропозицій. Особливу увагу Ф.-А. фон Гаєк приділяв впливу товарів-замінників на рівень конкурентоспроможності продукції, ставши одним із перших науковців, хто акцентував на цьому аспекті. Він зазначав, що замінники істотно змінюють конкурентне середовище, знижуючи ефект монопольної влади та стимулюючи підприємства до гнучкої ринкової поведінки [60]. Втім, незважаючи на вагомість і новизну теоретичних положень, Гаєк не досліджував специфіку функціонування торговельної галузі, а також не розглядав питання розвитку роздрібної торгівлі й конкуренції між торговими підприємствами. Це обмежує прикладне застосування його підходу в контексті аналізу конкурентоспроможності саме у сфері торгівлі.

Теорія маркетингової поведінки, запропонована В. Олдерсоном, стала першим науковим підходом, що виокремив значення маркетингу у формуванні конкурентоспроможності підприємства. У межах функціонального підходу до конкуренції він наголошував на важливості цілеспрямованої маркетингової

діяльності як ключового інструменту здобуття й утримання конкурентних переваг на конкретному ринку. Олдерсон розглядав конкурентоспроможність як результат вміння підприємства адаптуватися до запитів споживачів, ефективно позиціонувати свій товар і забезпечувати його диференціацію. Таким чином, маркетинг у його теорії виступає не просто засобом просування продукції, а стратегічним чинником забезпечення довгострокової ринкової стійкості [47]. Водночас, незважаючи на новаторський підхід до розуміння маркетингової складової конкуренції, учений не досліджував специфіку торговельної діяльності, зокрема не розглядав розвиток торгових підприємств і характер конкуренції між ними. Це звужує сферу застосування його ідей у контексті оцінювання конкурентоспроможності підприємств торговельної галузі.

2. Неокейнсіанський підхід, представлений роботами таких економістів, як П. Самуельсон, В. Столпер і Б. Балашш, сформував спробу синтезу ідей кейнсіанства з неокласичними принципами задля глибшого розуміння механізмів торговельних відносин. Ці дослідження були зосереджені насамперед на аналізі міжнародної торгівлі та впливі державного регулювання на динаміку конкурентоспроможності національних підприємств.

У своїх концепціях автори акцентували увагу на важливості стимулювання окремих секторів економіки як засобу активізації торговельної діяльності як всередині країни, так і на зовнішніх ринках. Такий підхід дозволив обґрунтувати доцільність використання інструментів державної політики для підтримки експорту, захисту внутрішнього ринку та розвитку конкурентних переваг підприємств, зокрема в торговельній сфері [50].

Водночас, неокейнсіанські теорії розглядали конкурентоспроможність передусім у контексті макроекономічної політики та міжнародних економічних відносин. Прямий фокус на мікрорівень— функціонування окремих торговельних підприємств та особливості конкуренції між ними— залишився недостатньо розробленим, що обмежує прикладну цінність підходу для внутрішньогалузевого аналізу.

3. Інституціональний підхід розглядає конкуренцію та конкурентоспроможність як результат взаємодії формальних і неформальних інститутів, що формуються й трансформуються під впливом широкого спектра економічних, соціальних та політичних чинників. У межах цього напрямку конкуренція трактується не лише як ринкове суперництво, а як система усталених правил, норм і практик, що визначають поведінку економічних агентів [47].

У межах інституціоналізму торговельна діяльність і конкуренція між торговими підприємствами розглядаються не як самостійні об'єкти аналізу, а як елементи ширшої соціально-економічної структури. Науковці цієї школи приділяють увагу загальним умовам функціонування ринку, ролі держави, правових норм, соціальних практик та корпоративної культури, які безпосередньо або опосередковано впливають на динаміку конкурентних відносин.

Попри те, що специфіка торговельної галузі не є центральною темою у працях представників інституціоналізму, їх підходи відкривають можливості для глибшого розуміння ролі середовища у формуванні конкурентних переваг підприємств. Це створює підґрунтя для подальших прикладних досліджень у сфері торгівлі, які б враховували інституційні чинники як ключовий елемент конкурентної стратегії.

4. Теорія, запропонована П. Кругманом, відіграла ключову роль у переосмисленні механізмів міжнародної торгівлі та конкурентної взаємодії підприємств на глобальних ринках. Основна увага вченого зосереджена на ринках із монополістичною конкуренцією, де численні фірми пропонують диференційовану продукцію. Кругман доводив, що розвиток міжнародної торгівлі пояснюється не лише відмінностями у ресурсному забезпеченні країн, а й внутрішніми ефектами масштабу, які забезпечують зниження середніх витрат при зростанні обсягів виробництва. У межах його теоретичної моделі конкурентоспроможність торговельних підприємств визначається трьома ключовими чинниками:

- ефективністю використання ефекту масштабу;
- продуктивністю праці як показником внутрішньої ефективності;
- рівнем соціально-економічного розвитку країни походження підприємства, що створює інституційні та інфраструктурні передумови для його конкурентних переваг [52].

Таким чином, підхід П. Кругмана дозволяє розглядати конкурентоспроможність торговельних підприємств у ширшому макроекономічному контексті, де взаємодіють фактори внутрішньої ефективності фірми та зовнішнього середовища країни її базування. Ця концепція є важливою для розуміння сучасної глобалізації ринків і ролі торговельних структур у міжнародній конкуренції.

5. Теорія п'яти сил конкуренції, розроблена М.Е. Портером, є однією з найвпливовіших концепцій у стратегічному управлінні. Її ключова особливість полягає в зміщенні фокусу з аналізу конкуренції на ринку загалом до дослідження конкурентного середовища в межах конкретної галузі, тобто на мезорівні економічних систем.

У рамках цієї моделі М. Портер виокремив п'ять головних сил, які формують інтенсивність конкуренції в галузі та, відповідно, впливають на рівень прибутковості підприємств:

- загроза з боку нових учасників ринку (нові конкуренти);
- конкуренція між існуючими підприємствами в галузі;
- наявність товарів-замінників і ступінь їхнього впливу;
- ринкова сила постачальників і їх здатність впливати на умови поставок;
- вплив покупців (споживачів) через їхню здатність диктувати ціни або вимагати вищу якість.

Окрім розробки цієї універсальної моделі галузевого аналізу, Портер зробив значний внесок у деталізацію ключових економічних понять, зокрема таких як «конкуренція», «конкурентна перевага», «конкурентоспроможність» і «конкурентоспроможність підприємства». Його теорія залишається актуальною та ефективною для аналізу широкого спектра економічних сфер,

включно з торгівлею та діяльністю торгових підприємств. Вона дозволяє комплексно оцінювати середовище функціонування компанії та вибудовувати стратегічні орієнтири для посилення її позицій на ринку [51].

6. Теорія монополістичної конкуренції, запропонована Дж. Брандером і Б. Спенсером, розглядає особливості взаємодії іноземних торговельних компаній у межах національних ринків. Центральним елементом цієї концепції є перерозподіл прибутків, отриманих міжнародними компаніями, на користь вітчизняних торговельних підприємств. Учені доводили, що за допомогою таких інструментів, як експортні субсидії та встановлення торговельних бар'єрів, держава може ефективно підтримувати свої підприємства, стимулюючи їхню конкурентоспроможність. Ці заходи сприяють не лише зниженню конкурентного тиску з боку іноземних компаній, а й забезпечують перетік капіталу та прибутку в національний бізнес-сектор, особливо в галузі торгівлі [48].

Таким чином, модель Брандера–Спенсера підкреслює важливість державної участі в регулюванні зовнішньоекономічної діяльності задля підтримки вітчизняних підприємств у умовах монополістичної конкуренції на глобальному ринку.

7. Кінець ХХ століття ознаменувався глибокими трансформаціями в економічних системах різних рівнів, що були зумовлені процесами глобалізації та зростанням впливу торгівлі на національні та світові економіки. Торговельні підприємства почали відігравати дедалі важливішу роль, суттєво збільшуючи свій внесок у формування ВВП країн і глобального ВВП.

Одним із ключових чинників конкурентної переваги стала цифровізація торгівлі. Вона відкрила нові можливості для роздрібних торговців, дозволивши їм оперативніше реагувати на запити споживачів, зменшити витрати та обійти великі торговельні мережі, навіть на міжнародному рівні.

З 1994 року почалося активне впровадження вдосконаленого протоколу електронного обміну даними (EDI), що був розроблений ще у 1960-х роках. Його модернізація підвищила безпеку обміну інформацією між комп'ютерами,

що стало основою для становлення електронних платежів і формування інфраструктури електронної комерції.

Цього ж періоду компанія Netscape представила технологію шифрування Secure Sockets Layer (SSL), а VeriSign– цифрові сертифікати для верифікації онлайн-компаній. Це стало поштовхом до стрімкого розвитку інтернет-торгівлі та зростання таких гігантів електронної комерції, як Amazon і eBay [50].

Таким чином, цифрові інструменти заклали фундамент для нової епохи в торгівлі, де домінують інновації, технології й глобальна інтеграція.

У цей період ключовими векторами конкуренції в підприємницькому середовищі стали:

1. Інноваційність - здатність бізнесу впроваджувати нові технології, продукти та управлінські рішення стала основним фактором довгострокової конкурентоспроможності.

2. Цифровізація бізнес-процесів - автоматизація операцій, онлайн-комерція, цифровий маркетинг і big data-аналітика суттєво змінили механізми досягнення конкурентних переваг.

3. Клієнтоорієнтованість - персоналізація товарів і послуг, гнучке реагування на запити споживача та побудова лояльності стали центральними у боротьбі за ринок.

4. Глобалізація ринків - розширення присутності на міжнародних платформах та адаптація до міжкультурного бізнес-середовища стали необхідними умовами збереження позицій.

5. Швидкість адаптації до змін - компанії, здатні оперативно реагувати на зміни в економіці, регулюванні чи поведінці споживачів, отримали перевагу над конкурентами.

6. Управління знаннями та людським капіталом - формування команд з високою кваліфікацією, здатних до постійного навчання та генерації ідей, стало стратегічною потребою.

Ці вектори визначили нову конкурентну парадигму, в межах якої традиційні чинники успіху доповнилися технологічними, інформаційними та інституційними перевагами.

У таблиці 1.1. представлені змістовні наповнення термінів «конкуренція», «конкурентоспроможність», «конкурентоспроможність підприємства», «конкурентне середовище», «конкурентні переваги», «конкурентні позиції», «конкурентні відносини».

Таблиця 1.1 - Змістовні наповнення термінів «конкуренція», «конкурентоспроможність», «конкурентоспроможність підприємства», «конкурентне середовище», «конкурентні переваги», «конкурентні позиції», «конкурентні відносини»

Термін	Сутнісне наповнення
Конкуренція	Це динамічний процес формування та управління конкурентними перевагами в межах конкурентного середовища для досягнення запланованого рівня конкурентоспроможності. Вона спрямована на здобуття стійких конкурентних позицій на ринку шляхом ефективної боротьби за прибуток.
Конкурентоспроможність	Відображає здатність суб'єкта господарювання формувати, підтримувати та реалізовувати конкурентні переваги у відповідному конкурентному середовищі. Це забезпечує досягнення визначеного рівня ринкових позицій і спрямоване на виграти у конкурентній боротьбі з метою отримання запланованого прибутку.
Конкурентоспроможність підприємства	Це інтегральна характеристика підприємства, що демонструє його здатність ефективно формувати і використовувати конкурентні переваги в умовах ринкової конкуренції. Вона передбачає досягнення визначених цілей розвитку, утримання або покращення позицій на ринку та забезпечення стабільного прибутку через ефективну взаємодію з конкурентним середовищем.
Конкурентне середовище	Сукупність умов і чинників, що визначають контекст конкурентної взаємодії між суб'єктами ринку. Воно формує правила і обмеження, в межах яких відбувається конкуренція.
Конкурентні переваги	Це ключові властивості, характеристики або ресурси учасника ринку, які надають йому перевагу над іншими гравцями. Вони дозволяють досягати більш вигідного становища, забезпечуючи реалізацію стратегічних цілей і зростання рівня конкурентоспроможності.
Конкурентні позиції	Характеризують конкретне положення суб'єкта в структурі ринку, яке визначається рівнем досягнутих конкурентних переваг і здатністю ефективно функціонувати в умовах конкурентного тиску.
Конкурентні відносини	Система взаємозв'язків між учасниками ринку, яка базується на постійній боротьбі за споживача, ресурси, інновації та ринкову частку. Ці відносини є результатом взаємодії суб'єктів у рамках певного конкурентного середовища, що формують загальний рівень конкуренції в галузі.

**Сформовано автором на основі джерел [4, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22].*

На основі таблиці термінів, можна сформулювати такі логічні висновки в контексті теми:

1. Уточнення дефініцій як основа для еволюції наукових підходів. Різноманітність трактувань термінів, наведених у таблиці, демонструє, що з плином часу понятійно-категоріальний апарат конкурентоспроможності поступово деталізувався. Із загального уявлення про конкуренцію як боротьбу за перевагу в ринковому середовищі сформувалися більш структуровані категорії: конкурентні позиції, конкурентні переваги, конкурентне середовище та конкурентні відносини. Така еволюція понять свідчить про перехід від макроекономічного бачення конкуренції до мікро- та мезорівневого аналізу, з орієнтацією на підприємство як базову одиницю ринку.

2. Від класичних уявлень до функціонально-інституціонального підходу. Класичні й неокласичні підходи зосереджувалися переважно на ринкових умовах конкуренції. Згодом у науковий обіг увійшли поняття, які враховують внутрішній потенціал підприємства та його здатність до стратегічного управління конкурентними перевагами. Наприклад, у сучасних визначеннях наголос зміщується на управлінські аспекти: планування конкурентних позицій, побудову адаптивної моделі функціонування, формування довгострокових стратегій.

3. Визначальна роль конкурентного середовища та відносин. Поступове поглиблення розуміння конкуренції передбачає не лише боротьбу підприємств між собою, а й постійну взаємодію із зовнішніми умовами - регуляторною політикою, рівнем інституційного розвитку, технологічними змінами. Сучасна наука, на відміну від ранніх теорій, визнає важливість не лише внутрішніх переваг підприємства, а й системного аналізу впливу зовнішнього конкурентного середовища.

4. Інтеграція поняття конкурентоспроможності в систему стратегічного управління. У термінах, пов'язаних з конкурентоспроможністю, дедалі чіткіше простежується зв'язок між економічною ефективністю та

стратегічним управлінням. Сучасне трактування конкурентоспроможності підприємства передбачає не тільки наявність конкурентних переваг, а й здатність формувати, підтримувати та адаптувати їх у динамічному ринковому середовищі.

5. Структуризація конкуренції як відповідь на складність сучасних ринків. Поява окремих категорій, таких як «конкурентні відносини» та «конкурентні позиції» - відображає еволюцію конкуренції від статичного до динамічного процесу, де суб'єкти ринку перебувають у постійному русі. Це відповідає сучасним умовам цифрової економіки, глобалізації та інноваційної трансформації.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що еволюція наукових підходів до формування конкурентоспроможності підприємства супроводжувалась ускладненням понятійної бази, зміною акцентів від пасивного відображення ринкової позиції до активного стратегічного управління конкурентними ресурсами. В сучасному розумінні, конкурентоспроможність підприємства - це не лише економічний статус, а динамічна здатність адаптуватися, розвиватися та забезпечувати стійку присутність на ринку в умовах постійних змін.

1.2. Управління як ключова детермінанта забезпечення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифрової економіки

Із 1990-х років у глобальному масштабі спостерігається поступова трансформація економічних систем у напрямку цифрової (постіндустріальної) моделі розвитку. Цей процес охопив усі сфери економіки, зокрема й торгівлю, докорінно змінюючи підходи до організації господарської діяльності. Зазначене явище дістало назву «цифровізація» та було вперше концептуалізовано Доном Тапскоттом у його праці «Цифрова економіка: потенціал та небезпеки в епоху міжнародних інформаційних мереж» [27]. Саме в цьому дослідженні автор обґрунтував суть нової економічної

парадигми, яка базується на використанні цифрових технологій як рушія інновацій, конкурентоспроможності та глобального розвитку.

Сучасне розуміння цифрової економіки, спираючись на провідні наукові дослідження [31, 57], передбачає систему економічних відносин між учасниками ринку, яка базується на широкому застосуванні цифрових технологій. Ці технології стають ключовим інструментом формування конкурентоспроможності та досягнення цільових показників прибутковості. Цифрові технології, у свою чергу, охоплюють комплекс процесів, що включає пошук, збір, зберігання, обробку, передачу та візуалізацію інформації в електронному форматі [2]. Вони створюють основу для побудови нових бізнес-моделей і трансформації традиційних економічних процесів.

У межах цифрової економіки можна виокремити три основні типи підприємств, які різняться рівнем інтеграції цифрових технологій у свою діяльність:

1. Аналогові підприємства - майже повністю ігнорують цифрові інструменти та ведуть свою діяльність виключно в офлайн-середовищі, що значно обмежує їхні можливості адаптації до сучасного ринку.

2. Оцифровані підприємства - впроваджують окремі цифрові рішення, однак використовують їх фрагментарно та без комплексної інтеграції. Такі технології застосовуються лише в окремих процесах і з вузькими функціональними цілями.

3. Цифрові підприємства - будують цілісну цифрову архітектуру управління, де різні цифрові продукти інтегруються в єдину систему. Основна увага приділяється ефективному управлінню всіма напрямками діяльності через цифрові канали та інструменти [41].

Ця класифікація дозволяє оцінити рівень цифрової зрілості підприємства та сформулювати стратегічні орієнтири для його подальшої трансформації.

Розвиток цифрової економіки відбувався поступово, охоплюючи кілька ключових етапів (див. табл. 1.2), у межах яких трансформувалася характер

впливу цифровізації на конкурентоспроможність підприємств. На кожному з цих етапів змінювались інструменти, підходи та глибина інтеграції цифрових технологій у виробничо-управлінські процеси, що, своєю чергою, формувало нові можливості для зростання ефективності, адаптивності та інноваційного розвитку підприємств.

Таблиця 1.2 - Етапи розвитку цифрової економіки

Етап	Характеристика	Вплив на конкурентоспроможність підприємств	Вплив на торгівлю
1 етап – 90-ті роки ХХ сторіччя, початок ХХІ сторіччя до 2001 року	Початок активного розвитку цифрових технологій та компаній, що їх пропонують. Нарощування інвестицій та інновацій. Кінцівка етапу – різке зниження вартості доткомів та падіння Індексу NASDAQ.	Обмежений, через прискорення обробки інформації та отримання не значних додаткових конкурентних переваг.	Обмежений, через появу нових форматів і видів торгівлі та не готовність частини споживачів використовувати цифрові технології.
2 етап – 2001-2008 роки	Недовіра та обмежене використання цифрових технологій. Поступове розширення напрямів використання у бізнесі.	Обмежений, через застосування цифрових технологій в окремих видах діяльності.	Суттєвий, через розвиток он-лайн торгівлі.
3 етап – 2008 – 2019 роки	Криза 2007-2008 років призвела до звільнення значної кількості провідних фахівців, що почали організовувати он-лайн заміну офф-лайн бізнесу і спонукали офф-лайн бізнес до швидкої цифровізації.	Значний, через появу оцифрованих та цифрових підприємств на ринках. Цифровізація стає однією з ключових конкурентних переваг.	Значний, через появу і швидкий розвиток нових форматів і видів торгівлі та активне проникнення цифровізації у офф-лайн підприємства.
4 етап - 2019-2021 роки	Пандемія наклала значні обмеження на ведення офф-лайн бізнесу та спонукала до швидкого розвитку он-лайн бізнесу за суттєвої підтримки державних інститутів.	Критичний. Без цифровізації ключових процесів бізнес-діяльності підприємства втрачають можливість бути конкурентоспроможними на ринках.	Критичний, що дозволяє будувати торгові відносини на використанні цифрових технологій та використовувати цифрові технології у всіх видах діяльності торгових підприємств.
5 етап - 2021 дотепер	Повернення бізнесу в офф-лайн режим призвело до кризи розробників цифрових продуктів на фоні широкого застосування цифровізації, у першу чергу малим бізнесом.	Критичний. Цифровізація стає базисом для забезпечення конкурентоспроможності.	Критичний, через подальший розвиток он-лайн торгівлі та використання цифрових продуктів для оптимізації торгових відносин.

**Сформовано автором на основі джерел [8, 14, 16, 17, 19, 21, 22].*

У сучасних умовах цифровізація стала ключовим чинником розвитку більшості підприємств, суттєво впливаючи на рівень їх

конкурентоспроможності. Використання цифрових технологій та впровадження цифрових систем у виробничі, управлінські й логістичні процеси забезпечують основу для формування стабільних конкурентних переваг та підвищення ефективності діяльності підприємства.

У зв'язку з цим зростає значення управління конкурентоспроможністю, яке має ґрунтуватися на цифрових можливостях підприємства. Сучасні цифрові інструменти дозволяють не лише оперативно адаптуватися до змін зовнішнього середовища, а й формувати гнучкі бізнес-моделі, що підвищують здатність підприємства ефективно реагувати на виклики.

Підприємства мають розробляти дієві управлінські механізми з урахуванням можливостей цифровізації та потенціалу новітніх технологій. Це дозволяє підвищити адаптивність, пришвидшити прийняття рішень та посилити стійкість до зовнішніх ризиків.

Таким чином, дослідження формування та функціонування механізмів управління конкурентоспроможністю підприємств в умовах цифрової економіки набуває особливої наукової та практичної значущості. Саме завдяки цифровим технологіям підприємства здатні зміцнювати свої позиції на ринку, забезпечувати динамічний розвиток і досягати довгострокової конкурентної переваги.

Управління конкурентоспроможністю має бути інтегроване до загальної системи управління підприємством як одна з її ключових підсистем. У цьому контексті механізм управління конкурентоспроможністю виконує роль базового елемента відповідної управлінської підсистеми. Саме цей механізм забезпечує координацію стратегічних і тактичних рішень, спрямованих на зміцнення позицій підприємства на ринку, підвищення ефективності його діяльності та забезпечення адаптивності до змін у зовнішньому середовищі (Рис.1.1).

Рисунок 1.1 - Місце та роль механізму управління конкурентоспроможністю у системі управління підприємством

**Джерело: розроблено автором*

У системі управління підприємством усі підсистеми тісно пов'язані між собою та взаємодіють, впливаючи як одна на одну, так і на загальну ефективність управління та процеси цифровізації. Підсистема управління конкурентоспроможністю інтегрує результати діяльності всіх інших підсистем підприємства, а також враховує вплив цифрових технологій. Через відповідний механізм ця підсистема визначає рівень конкурентоспроможності підприємства, його позиції на ринку та здатність адаптуватися до змін зовнішнього середовища. У результаті формуються показники ефективності підприємства та окреслюються його довгострокові перспективи розвитку.

Зважаючи на важливу роль механізму управління у формуванні конкурентоспроможності підприємств та їхніх виробничо-економічних

результатів, виникає необхідність у його детальному дослідженні та науковому осмисленні. На початковому етапі цього аналізу доцільно розкрити сутність поняття «механізм управління конкурентоспроможністю підприємства». Для цього застосовується метод чотирирівневого ієрархічного компонентного семантичного аналізу, який дає змогу системно окреслити основні структурні елементи та зміст цього поняття (Рис.1.2).

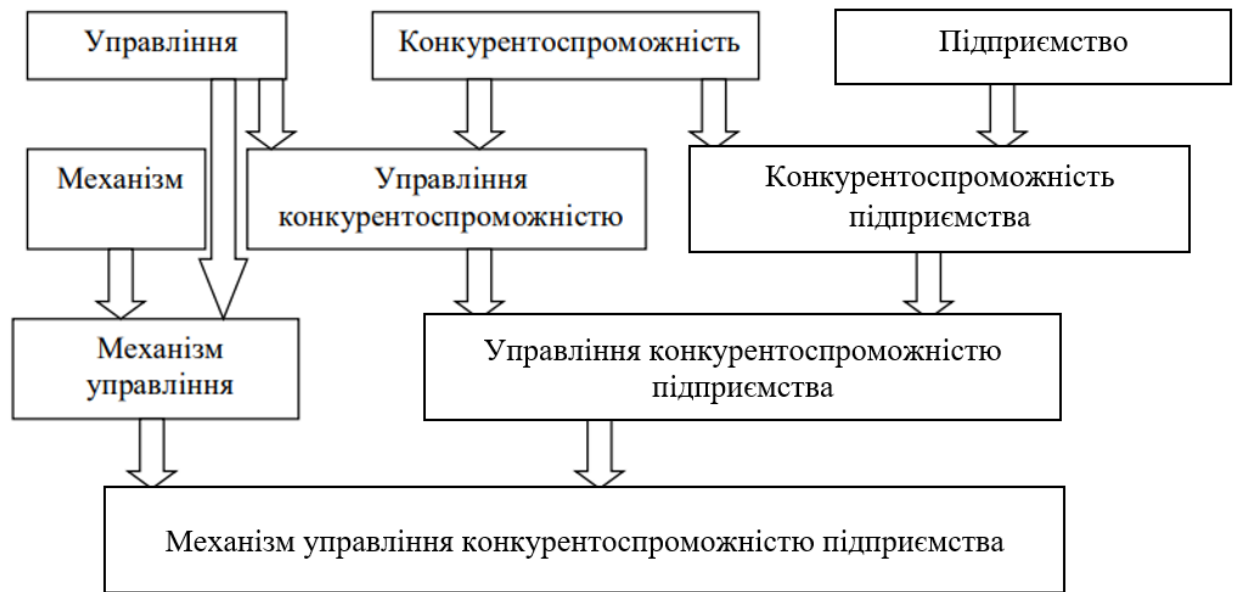

Рисунок 1.2 - Інтерпретація поняття «механізм управління конкурентоспроможністю підприємства» на основі чотирирівневого ієрархічного компонентного семантичного аналізу

**Сформовано автором*

Узагальнюючи авторські підходи до трактування понять «управління» та «конкурентоспроможність», можна запропонувати наступне визначення поняття «управління конкурентоспроможністю» (УКС). Це цілеспрямована система управлінських дій, що реалізується суб'єктами управління з метою формування та підтримання конкурентних переваг визначеної економічної системи. Основою для таких дій є аналіз і обробка релевантної управлінської інформації, яка дозволяє приймати ефективні рішення в межах конкурентного середовища.

Управління конкурентоспроможністю передбачає забезпечення запланованого рівня ринкових позицій підприємства шляхом оптимального

використання ресурсів, підвищення гнучкості реагування на зміни зовнішнього середовища та досягнення визначеного рівня прибутковості. Відтак, основною метою УКС є досягнення переваги у конкурентній боротьбі та забезпечення сталого розвитку підприємства в динамічному ринковому

Управління як ключова детермінанта забезпечення конкурентоспроможності підприємств в умовах цифрової економіки» - це цілісна, адаптивна та динамічна система стратегічного і тактичного впливу на внутрішні й зовнішні фактори розвитку підприємства, яка базується на використанні цифрових технологій, аналітичних даних та інноваційних управлінських рішень з метою формування, підтримання й зміцнення його конкурентних переваг на цифрово трансформованих ринках.

У сучасних умовах управління виступає визначальним чинником, що забезпечує здатність підприємства швидко адаптуватися до змін, реалізовувати інноваційні стратегії, оптимізувати ресурси та формувати сталу конкурентоспроможність шляхом впровадження цифрових інструментів, підвищення ефективності бізнес-процесів і створення цінності для споживача.

Узагальнюючи результати попереднього дослідження та адаптуючи визначення до умов функціонування підприємств загалом, можемо сформулювати такі авторські дефініції:

Управління конкурентоспроможністю підприємства (УКСП) - це комплекс цілеспрямованих дій та впливів з боку суб'єктів управління, що здійснюються на основі актуальної та систематизованої управлінської інформації з метою формування стійких конкурентних переваг. Таке управління реалізується в межах ринкових конкурентних відносин і спрямоване на досягнення підприємством визначеного рівня конкурентних позицій у конкурентному середовищі з метою забезпечення стабільного розвитку, виграшу в конкурентній боротьбі та досягнення запланованого економічного результату.

Механізм управління конкурентоспроможністю підприємства (МУКСП) - це упорядкована сукупність взаємопов'язаних елементів (інструментів,

методів, важелів та інформаційно-аналітичних підсистем), які у взаємодії забезпечують реалізацію впливу суб'єктів управління на рівень конкурентоспроможності підприємства. Цей механізм функціонує на основі обробленої управлінської інформації, дозволяючи підприємству формувати конкурентні переваги, адаптуватися до динаміки ринку та досягати цілей стратегічного розвитку в умовах цифрової трансформації економіки.

З урахуванням авторського визначення механізму управління конкурентоспроможністю підприємства (МУКСП), необхідно деталізувати його складові елементи та розкрити структуру цього механізму. Ефективне функціонування МУКСП визначається впливом зовнішніх і внутрішніх факторів. Зовнішнє середовище формує виклики та можливості, тоді як внутрішнє середовище забезпечує управлінський ресурс для реалізації цілей конкурентної стратегії.

Структурно механізм управління конкурентоспроможністю підприємства складається з п'яти взаємопов'язаних підсистем:

1. Аналітична підсистема – забезпечує збирання, обробку й інтерпретацію інформації щодо внутрішнього та зовнішнього середовища, необхідної для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

2. Стратегічно-цільова підсистема – формує стратегічні напрями розвитку підприємства, визначає його місію, цілі та механізми їх досягнення в умовах конкуренції.

3. Забезпечувальна підсистема – охоплює кадрові, фінансові, технічні та інформаційні ресурси, що підтримують реалізацію управлінських рішень і конкурентних ініціатив.

4. Організаційна підсистема – відповідає за структуру, управлінські зв'язки, координацію функцій та адаптивність підприємства до змін ринкових умов.

5. Процесна підсистема – реалізує поточну діяльність підприємства, зосереджуючись на ефективності операцій, інноваційних процесах та оперативному управлінні.

Узгоджена робота цих підсистем забезпечує цілісність механізму, дозволяє підприємству досягати запланованого рівня конкурентоспроможності та утримувати стабільні конкурентні позиції на цільових ринках.

Аналітична підсистема є базовим компонентом механізму управління конкурентоспроможністю підприємства, оскільки формує необхідну управлінську інформацію для прийняття ефективних рішень. Вона забезпечує об'єктивну оцінку конкурентоспроможності та визначає напрями стратегічних дій.

У контексті цифрової економіки аналітична підсистема має ґрунтуватися на використанні цифрових технологій, що підвищують точність, швидкість обробки даних та якість управлінських рішень. Підприємство повинно самостійно обрати цифрові інструменти, які найкраще відповідають його потребам і сприяють зміцненню конкурентних позицій.

Оцінка конкурентоспроможності є базовим елементом механізму управління підприємством, оскільки дозволяє виявити проблеми, надати достовірну інформацію для ухвалення управлінських рішень і забезпечити стратегічне планування. Вона формує основу для подальших управлінських дій і буде розглянута детальніше у наступному підрозділі.

Суб'єкти управління конкурентоспроможністю підприємства поділяються на три групи: внутрішні (власники, керівники, працівники), зовнішні прямого впливу (органи влади, конкуренти, постачальники, споживачі) та зовнішні опосередкованого впливу (суспільство, ЗМІ, науковці, консалтингові структури) [23].

Стратегічно-цільова підсистема визначає ключові напрями, цілі та завдання управління конкурентоспроможністю підприємства, формуючи основу для розробки ефективної конкурентної стратегії.

Об'єктами управління конкурентоспроможністю підприємства є ключові управлінські процеси та елементи системи менеджменту, що впливають на здатність підприємства конкурувати.

Вибір конкурентної стратегії визначає взаємодію суб'єктів і об'єктів управління. Підприємство може орієнтуватися на одну з позицій: лідер ринку, переслідувач, послідовник або нішевий гравець - залежно від своїх цілей і наявних конкурентних переваг.

Метою управління конкурентоспроможністю підприємства є досягнення стійких конкурентних позицій на цільових ринках і забезпечення запланованого прибутку.

Основні завдання управління конкурентоспроможністю включають:

- оцінку поточного рівня конкурентоспроможності підприємства та його позицій на ринку;
- формування комплексу конкурентних переваг, що дозволяють ефективно протидіяти зовнішньому тиску;
- забезпечення підприємства необхідними ресурсами, зокрема цифровими інструментами;
- реалізацію конкурентних переваг для досягнення визначених цілей у ринковому середовищі [10].

Забезпечувальна підсистема управління конкурентоспроможністю підприємства забезпечує реалізацію управлінських впливів на ключові об'єкти управління.

Її основою є низка принципів, що визначають ефективність управління, зокрема: адаптивність, гнучкість, системність, інноваційність, клієнтоорієнтованість, цільова спрямованість, економність та збереження конкурентних переваг. Застосування цих принципів дає змогу підприємству своєчасно реагувати на виклики ринку, ефективно використовувати ресурси та підтримувати стабільний рівень конкурентоспроможності в умовах цифрової трансформації [12].

Функції управління конкурентоспроможністю підприємства охоплюють ключові дії, необхідні для досягнення стабільних конкурентних позицій: аналіз, планування, організацію, контроль, стимулювання та моніторинг [39].

Основні важелі - це індивідуальні та колективні засоби впливу, що спрямовані на реалізацію цілей управління.

Серед підходів до управління виділяють: системний (єдність усіх елементів), процесний (взаємозв'язок дій), функціональний (розподіл обов'язків) та ситуаційний (гнучкість реагування).

Інструменти управління поділяються на економічні, організаційні, адміністративні, мотиваційні та контрольні - вони забезпечують реалізацію конкурентної стратегії підприємства в умовах цифрової економіки [10].

Методи управління конкурентоспроможністю підприємства охоплюють:

- детермінований - визначення мети та шляхів її досягнення;
- програмно-цільовий - коригування планів на основі зворотного зв'язку;
- ціннісно-орієнтований - вплив через систему корпоративних цінностей [43].

Організаційна підсистема забезпечення конкурентоспроможності включає ключові напрямки: управління закупівлями, персоналом, фінансами, збутом, зовнішніми зв'язками та соціальною відповідальністю. Їх узгоджена робота забезпечує досягнення конкурентних цілей підприємства.

Процесна підсистема управління конкурентоспроможністю підприємства охоплює ключові етапи прийняття та реалізації управлінських рішень, спрямованих на підвищення його ринкових позицій:

1. Ідентифікація проблем - виявлення, аналіз і структуризація основних та другорядних труднощів у забезпеченні конкурентоспроможності; визначення пріоритетних завдань для вирішення.

2. Генерування альтернатив - розробка кількох можливих варіантів управлінських рішень, що забезпечують вибір оптимального підходу.

3. Оцінка ресурсного забезпечення - аналіз наявних ресурсів та їх відповідність до потреб впровадження запропонованих рішень; врахування ресурсних обмежень.

4. Прийняття рішення - вибір найдоцільнішого варіанту дій з урахуванням існуючих умов та можливостей підприємства.

5. Реалізація обраного рішення - впровадження заходів щодо усунення і мінімізації проблем у сфері конкурентоспроможності.

Злагоджена робота всіх підсистем механізму управління сприяє досягненню запланованого рівня конкурентоспроможності підприємства та зміцненню його позицій на цільових ринках.

Для ефективного впровадження механізму управління конкурентоспроможністю підприємству необхідно дотримуватися чіткого алгоритму його побудови та реалізації (див. рис. 1.3). Цей алгоритм включає послідовні кроки з розробки, адаптації та практичного впровадження ключових елементів управлінського механізму, спрямованих на забезпечення стабільної конкурентної позиції підприємства в ринковому середовищі.

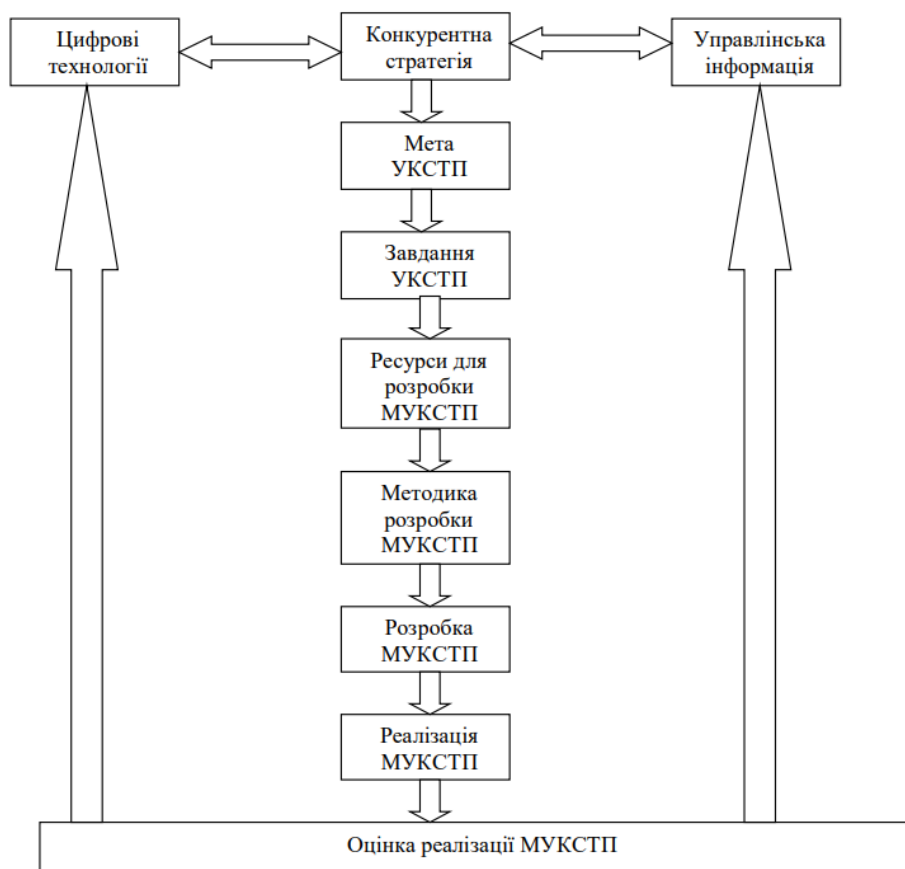

Рисунок 1.3 - Послідовність формування та впровадження системи управління конкурентоспроможністю підприємства

**Сформовано автором*

Отже, цифрова трансформація економіки визначила нові правила конкуренції на ринку, де ключовим чинником успішності підприємств стає здатність адаптуватися до цифрових змін і впроваджувати цифрові інструменти в управлінську діяльність.

Управління конкурентоспроможністю у цифровій економіці має розглядатися як інтегрована система, що поєднує стратегічне бачення, аналітичні інструменти та гнучкі організаційні рішення для формування сталих конкурентних переваг.

Механізм управління конкурентоспроможністю підприємства (МУКСП) виступає основним інструментом досягнення цілей ринкової стійкості та забезпечення прибутковості. Його структура охоплює п'ять взаємопов'язаних підсистем, кожна з яких виконує специфічну роль у забезпеченні ефективного функціонування підприємства.

Аналітична підсистема є основою для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, оскільки забезпечує збір та інтерпретацію релевантної інформації щодо внутрішніх і зовнішніх умов діяльності підприємства.

Цифрові технології не лише підвищують ефективність управління, а й формують нові можливості для стратегічного розвитку, оптимізації ресурсів та створення додаткової цінності для споживача.

Функціонування МУКСП в умовах цифрової економіки дозволяє підприємству швидко реагувати на зміни, підвищувати адаптивність, зберігати гнучкість і посилювати свою ринкову позицію.

Розробка й реалізація алгоритму управління конкурентоспроможністю забезпечує послідовність дій суб'єктів управління, дозволяє системно інтегрувати цифрові рішення та досягати стратегічних цілей підприємства.

1.3. Методичні основи оцінки конкурентоспроможності підприємства в умовах цифрової економіки

Оцінювання конкурентоспроможності підприємства можливе лише за наявності об'єктивної та достатньої управлінської інформації. Її отримання вимагає використання відповідних методів оцінки.

Для уточнення поняття «оцінка конкурентоспроможності підприємства» застосовується трирівневий ієрархічний компонентний аналіз:

1. Перший рівень - розкриття термінів «оцінка» і «конкурентоспроможність»;
2. Другий - аналіз понять «оцінка конкурентоспроможності»;
3. Третій - формування інтегрованого визначення об'єкта дослідження.

Це дозволяє чітко окреслити зміст і значення категорії в межах управлінського аналізу.

У науковій літературі існують різні підходи до тлумачення терміну «оцінка». Одні автори розглядають її як складову певної системи, інші - як процес збору інформації про досліджуваний об'єкт [21, 30]. Проте такі підходи лише частково відображають мету нашого дослідження. У межах даного контексту оцінку доцільно трактувати як формалізовану процедуру аналізу об'єкта, що передбачає добір релевантних показників і критеріїв, на основі яких визначається відповідність поточного стану об'єкта нормам його розвитку.

В сучасному розумінні, конкурентоспроможність підприємства - це не лише економічний статус, а динамічна здатність адаптуватися, розвиватися та забезпечувати стійку присутність на ринку в умовах постійних змін.

Оцінку конкурентоспроможності доцільно визначати як формалізований процес аналізу здатності підприємства формувати та ефективно управляти конкурентними перевагами в умовах ринкової конкуренції. Цей процес передбачає використання системи показників і критеріїв для визначення досягнутого рівня конкурентних позицій на

цільовому ринку та оцінювання відповідності результатів установленим стратегічним орієнтирам.

Оцінка конкурентоспроможності підприємства - це структурована процедура аналізу його здатності формувати та ефективно реалізовувати конкурентні переваги в умовах ринкового середовища. Вона передбачає визначення рівня досягнення запланованих конкурентних позицій на основі системи релевантних показників і критеріїв, що дозволяє приймати обґрунтовані управлінські рішення для посилення ринкових позицій і забезпечення сталого розвитку підприємства.

Оцінка конкурентоспроможності підприємства має на меті:

- виявлення проблем у сфері конкуренції;
- визначення наявних конкурентних переваг;
- пошук шляхів їх посилення;
- оцінку ефективності впроваджених заходів;
- визначення нових можливостей для зростання;
- підвищення адаптивності до ринкових змін;
- зв'язок конкурентоспроможності з результатами діяльності;
- коригування конкурентної стратегії.

Таким чином, оцінка виступає ключовим інструментом для зміцнення ринкових позицій підприємства.

Сьогодні існує велика кількість методів і підходів до оцінки конкурентоспроможності підприємств, зокрема торговельних. Це вимагає від керівників зваженого та обґрунтованого вибору відповідної методики. Щоб забезпечити об'єктивність і результативність аналізу, доцільно застосовувати чітко структуровану процедуру оцінки конкурентоспроможності торговельного підприємства (див. рис. 1.4).

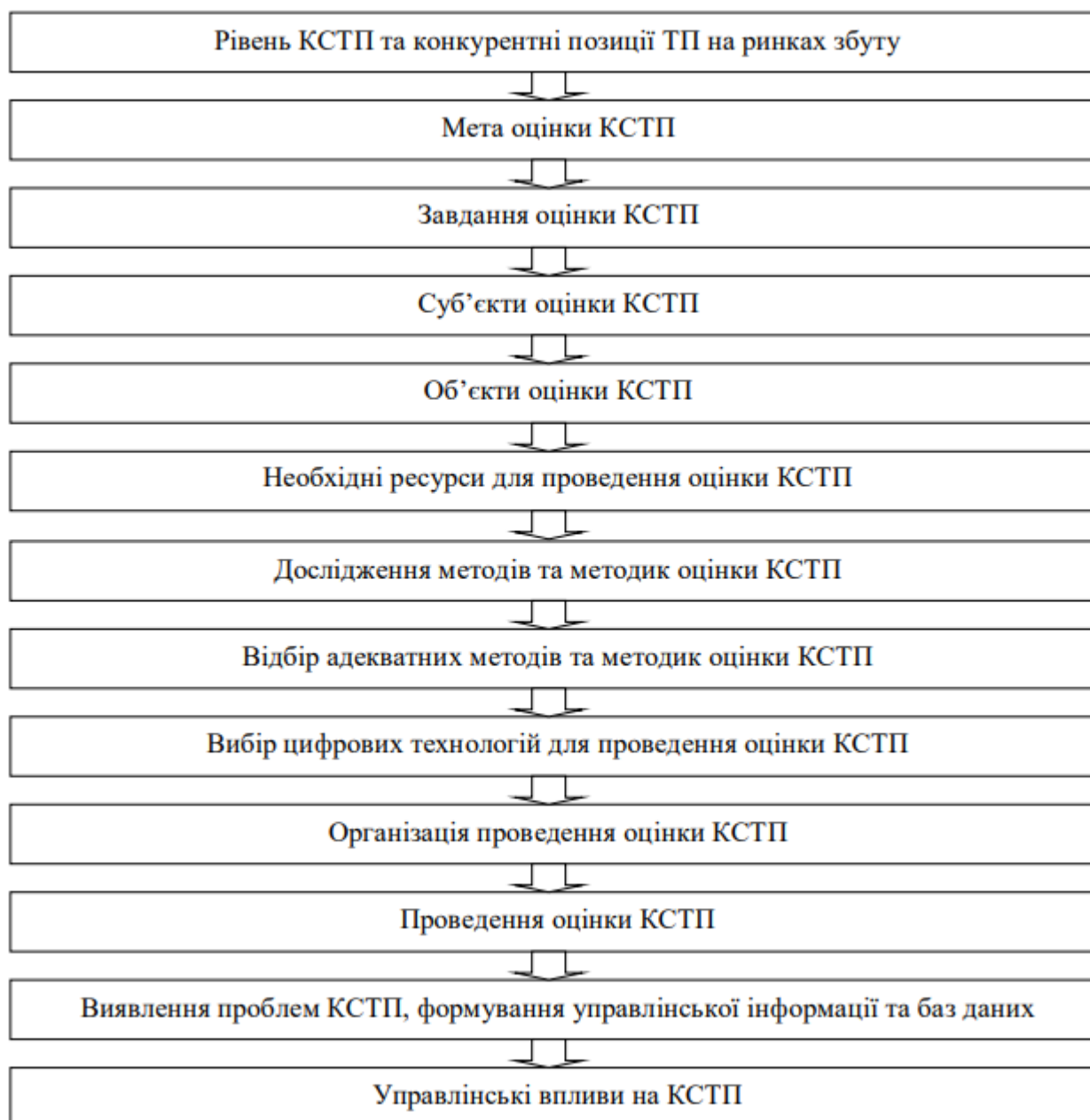

Рисунок 1.4 - Процедура оцінки конкурентоспроможності підприємства

* Сформовано автором

Метою оцінювання конкурентоспроможності підприємства є виявлення чинників, що стримують зростання його конкурентного потенціалу та заважають зміцненню ринкових позицій.

Основні завдання оцінювання включають:

- визначення обсягу необхідних ресурсів (фінансових, трудових, матеріальних, цифрових, інформаційних);
- добір відповідних методів і методик оцінювання з урахуванням специфіки діяльності підприємства;

- організацію процесу проведення оцінки;
- формування достовірної управлінської інформації для ухвалення стратегічних рішень щодо підвищення конкурентоспроможності.

Суб'єкти та об'єкти оцінки відповідають загальній структурі управління конкурентоспроможністю підприємства.

Використання цифрових технологій у процесі оцінювання дозволяє:

- обробляти великі обсяги даних;
- підвищити швидкість і точність аналізу;
- зменшити ризик помилок;
- застосовувати ширший спектр інструментів;
- знизити витрати;
- забезпечити якісну аналітичну базу.

Це створює основу для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на посилення ринкових позицій підприємства.

Оцінювання конкурентоспроможності підприємства передбачає обов'язковий етап відбору найбільш ефективних методів та методик. Для цього необхідно провести критичний аналіз існуючих підходів, з урахуванням специфіки діяльності підприємства.

Наукові дослідження свідчать про різноманіття методів оцінювання конкурентоспроможності, які можна згрупувати залежно від особливостей процесу оцінки (див. табл. 1.3).

Окрім широкого спектра методів оцінювання конкурентоспроможності підприємств, науковці розробляють і конкретні методики, які потребують ґрунтовного аналізу. Зокрема, Т.В. Гуштан запропонувала методику оцінки конкурентоспроможності підприємств роздрібною торгівлі, яка базується на аналізі п'яти груп показників: економічні (3 показники), фінансові (4 показники), організаційні (3 показники), комерційно-маркетингові (4 показники), ринково-інституціональні (3 показники). У межах цієї методики підприємства класифікуються на чотири типи: пацієнти – діють у кількох ринкових сегментах, експлеренти – функціонують у вузьких нішах, комутанти

– малі підприємства, що охоплюють увесь ринок, віоленти – ринкові лідери [9]. Незважаючи на наукову значущість цієї моделі, її обмеженнями є вузький набір виключно кількісних показників та недостатнє охоплення напрямів діяльності підприємства. Це знижує універсальність методики та її адаптивність до різних галузевих умов.

Таблиця 1.3 - Групи методів оцінки конкурентоспроможності підприємства

Група методів	Методи
Матричні	Метод Бостонської консалтингової групи (БКГ); модель продукт-ринок (І.Ансоффа); матриця McKinsey/General Electric; матриця конкурентних стратегій М. Портера; модель ADL; матриця А. Томпсона і Р. Стрікланда; модель Shell/DPM; модель Хофера/Шенделя; метод PIMS; SWOT-аналіз; SPACE-аналіз; STEP (PEST)-аналіз; STEEPV-аналіз.
Графічні	Багатокутник конкурентоспроможності; метод «Радар конкурентоспроможності»; метод «профілів»; метод, що базується на теорії життєвого циклу; карта стратегічних груп; дослідження кривої досвіду; метод аналізу на основі функцій бажаності; метод семантичного диференціалу; метод конкурентних стратегій Ж.-Ж. Ламбена.
Індексні	Метод, що ґрунтується на визначенні сили реактивної позиції; метод, що базується на теорії рівноваги фірми та галузі; метод, що базується на аналізі конкурентних переваг підприємств-конкурентів; інтегральний метод; методи самооцінки; Європейська модель ділової досконалості; метод, що базується на теорії ефективної конкуренції.
Аналітичні	Рейтинговий метод; метод різниць; метод рангів; метод бальної оцінки; модель з ідеальною точкою; модель концентрації; коефіцієнт відносної концентрації; індекс Херфіндала—Хіршмана; індекс Холла – Тайдмана (Розенблюта).
Комплексні	Метод анкетування; таксономічний метод; метод експертного оцінювання.
Аналізу фінансово-економічної діяльності	Методи фінансово-економічного аналізу; методи прогнозування фінансового стану підприємства; метод термінів оборотності; метод бюджетування; метод складання прогнозної звітності підприємства.
Бенчмаркінг	Внутрішній; конкурентний; функціональний; загальний.
На основі конкурентоспроможності продукції	Прямі та непрямі методи.

* Систематизовано автором за даними джерел [32, 33, 34, 35, 37, 38].

Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З. і Котловська Н.М. розробили методіку оцінки конкурентоспроможності підприємств оптової торгівлі, яка охоплює широкий спектр показників, згрупованих за такими напрямками: забезпечення виробничими ресурсами (3 показники); матеріально-технічна база (3 показники); ефективність торговельної діяльності (4 показники); фінансовий

стан (9 показників); конкурентоспроможність товарів і послуг (4 показники); маркетингова діяльність (3 показники); кадровий потенціал (3 показники); управлінська ефективність (5 показників); наявність конкурентних переваг (5 показників) [11].

Перевагою цієї методики є комплексне охоплення ключових сфер діяльності підприємства. Водночас вона має певні обмеження – зокрема, відсутність чітко визначених критеріїв оцінювання показників та неформалізований алгоритм узагальнення результатів у фінальну оцінку конкурентоспроможності підприємства. Це ускладнює її практичне застосування для обґрунтованого управлінського аналізу.

Є.В. Луцишина пропонує проводити оцінку конкурентоспроможності підприємства на основі трьох основних груп показників: фінансові - 7 показників; управлінські - 4 показники; маркетингові - 10 показників. Важливою особливістю методики є поєднання кількісних і якісних індикаторів, а також використання інтегрального показника динамічної оцінки рівня конкурентоспроможності, для якого подано відповідну формулу розрахунку [29]. Методика вирізняється науковою новизною та практичною цінністю. Водночас вона має і певні недоліки: кількість груп показників є обмеженою, а процедура обчислення деяких якісних індикаторів подана неповно, що ускладнює її застосування на практиці.

О.В. Чижова пропонує оцінювати конкурентоспроможність підприємства на основі чотирьох груп індикаторів: ефективність виробничої діяльності (4 показники); фінансовий стан (4 показники); організація збуту та просування продукції (4 показники); конкурентоспроможність товару (2 показники). Методика включає формулу розрахунку узагальненого коефіцієнта конкурентоспроможності, що поєднує зазначені групи. Вона вирізняється науковою новизною, проте має суттєві недоліки - відсутність чітких критеріїв оцінювання як окремих показників, так і самого узагальненого коефіцієнта, що ускладнює її практичне застосування [44].

Аналіз існуючих методик виявляє низку проблем, зокрема в контексті оцінки конкурентоспроможності підприємств. Це зумовлює необхідність розробки нових підходів. З огляду на критичний огляд сучасних методик, пропонується перелік вимог до оновленої системи оцінки КСП, який має включати: комплексне охоплення всіх ключових параметрів конкурентоспроможності; використання як кількісних, так і якісних показників; гнучкість у додаванні або коригуванні параметрів та індикаторів; розробку чітких критеріїв оцінювання; урахування вагомості кожного параметра; формування інтегрального показника конкурентоспроможності; обов'язковий облік рівня цифровізації підприємства як чинника впливу на його конкурентоспроможність.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

2.1. Загальна характеристика філії акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78»

Акціонерне товариство «Державна продовольчо-зернова корпорація України» - провідний національний гравець на зерновому ринку, що забезпечує зберігання, переробку, перевалку та експорт зернових культур. Заснована у 2010 році, корпорація є найбільшою державною вертикально-інтегрованою структурою в аграрному секторі економіки України, об'єднуючи ключові ланки зернового виробничо-логістичного ланцюга.

Основні факти про філію акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78» представлені на рисунку 2.1 та 2.2.

ОСНОВНІ ФАКТИ

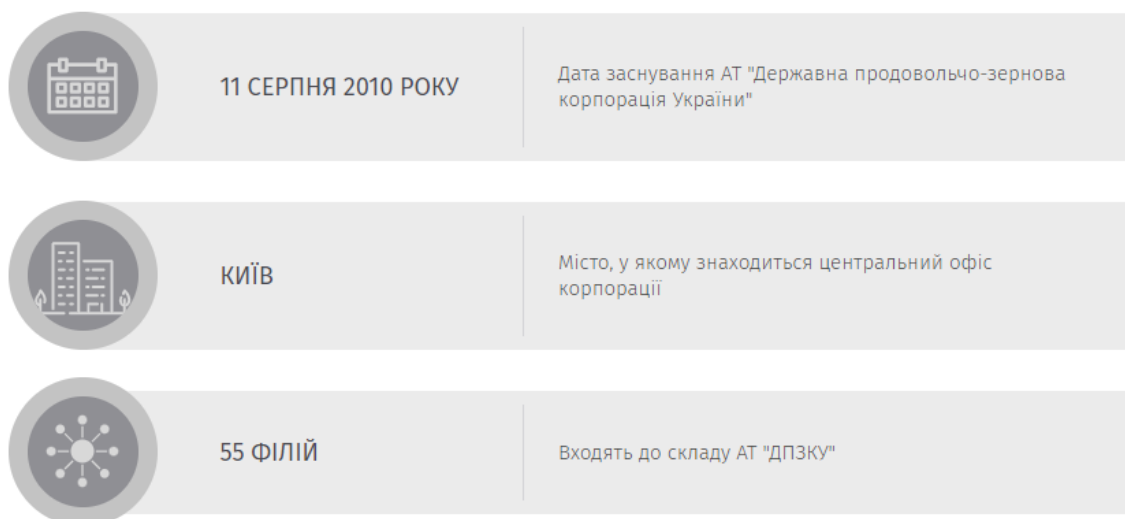

Рисунок 2.1 - Основні факти про філію акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78»

**Побудовано на основі офіційних даних підприємства*

АТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» володіє 10% усіх сертифікованих елеваторних потужностей країни. Потенціал її портових

терміналів дозволяє обробляти до 6% середньорічного експорту українського зерна. Крім того, переробні підприємства корпорації здатні забезпечити до 10% внутрішнього попиту на борошно, крупи та комбікорми.

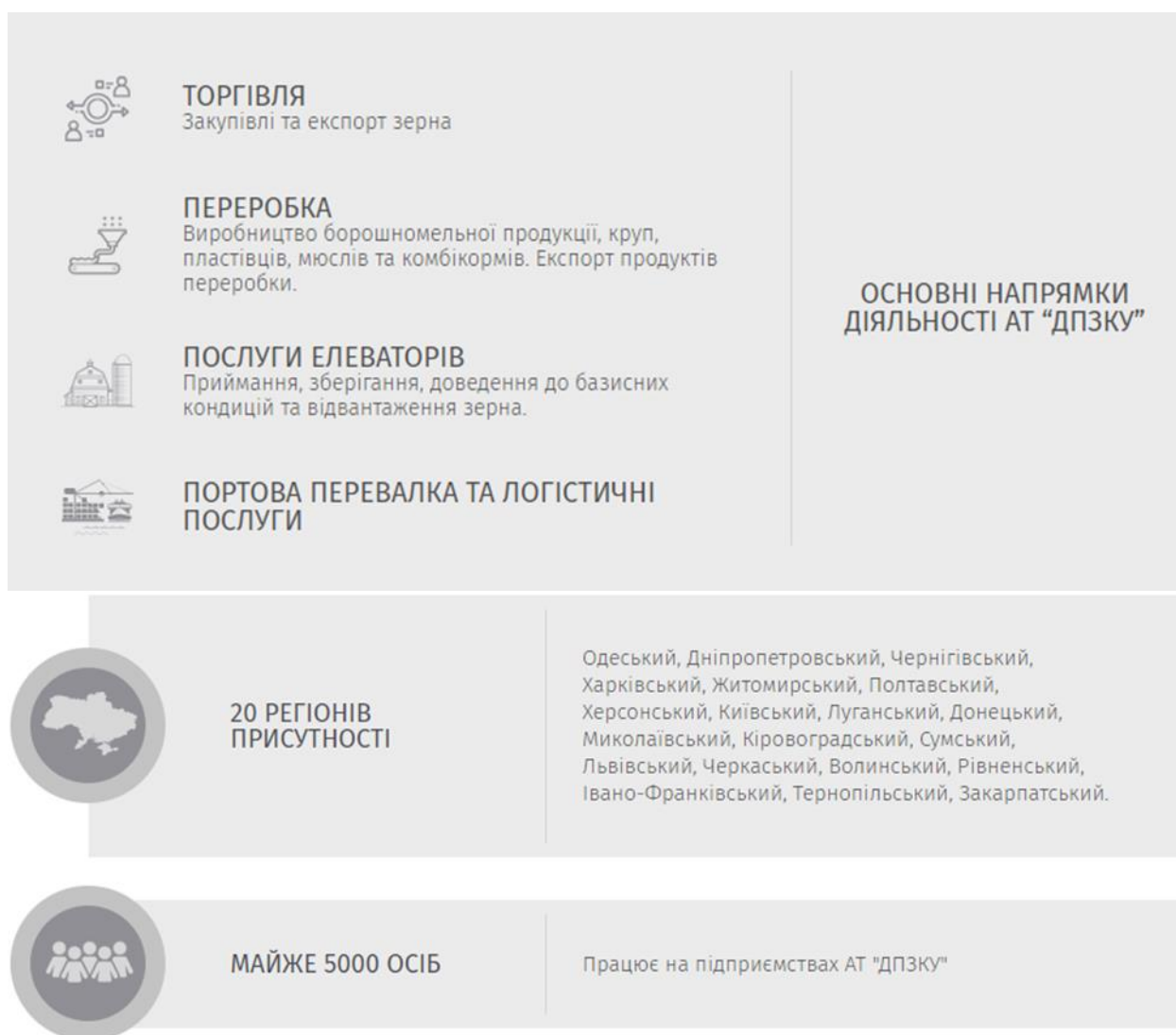

Рисунок 2.2 - Основні факти про філію акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78»

**Побудовано на основі офіційних даних підприємства*

Філія є відокремленим структурним підрозділом акціонерного товариства та діє на підставі визначених цим Положенням повноважень. Вона виступає правонаступником усіх прав і зобов'язань філії державного підприємства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78». Свою діяльність філія здійснює від імені Товариства, під координацією та контролем головної компанії.

Повна назва філії: філія акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78». Скорочена назва: філія АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78». Юридична адреса Товариства: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 1. Юридична адреса філії: 26232, Кіровоградська область, Маловисківський район, село Злинка, вул. Горького, 25а.

Філія створена без обмеження строку діяльності та функціонує до моменту її ліквідації відповідно до чинного законодавства. Мета створення філії - розширення напрямів і географії діяльності Товариства задля збільшення прибутку та покращення фінансово-господарських результатів. Предмет діяльності філії встановлюється Товариством на основі його статутних завдань і відповідно до Положення про філію.

Філія здійснює господарську діяльність у межах, визначених Товариством, зокрема охоплюючи такі напрями:

- надання послуг у сфері складського господарства, зберігання, обробки та переробки зерна;
- виробництво продукції борошномельно-круп'яної промисловості, хлібобулочних, макаронних виробів, кормів, кормових добавок і харчових продуктів;
- вирощування зернових, технічних культур, а також товарне сільськогосподарське виробництво;
- закупівля, переробка, зберігання та реалізація сільськогосподарської продукції, у тому числі від населення;
- оптова та роздрібна торгівля зерном, кормами, продуктами харчування, хімічними речовинами, промисловими товарами та паливом;
- організація перевезень вантажів внутрішніми та міжнародними маршрутами автомобільним і річковим транспортом, транспортно-експедиторське обслуговування;
- технічне обслуговування і ремонт транспортних засобів;

- будівництво, ремонт, монтажні та дизайнерські роботи для об'єктів промислового, житлового і соціального призначення;
- виробництво сільськогосподарських машин, техніки для переробки с/г продукції, а також здача обладнання в оренду;
- переробка деревини, виготовлення столярних виробів;
- вторинна переробка сировини та виробничих відходів;
- реалізація інноваційних проєктів: наукові дослідження, конструкторські розробки, маркетингові дослідження;
- участь у державних програмах розвитку сільського господарства та формуванні регіональних запасів зерна;
- створення сучасних енергетичних комплексів: виробництво біоетанолу, альтернативних видів палива (брикетів, гранул), дизельного пального, а також розміщення вітрових і сонячних електростанцій;
- діяльність у сфері виробництва й розподілу електро- та теплової енергії;
- тваринництво, рибництво та супутні послуги;
- утримання об'єктів громадського харчування;
- видавнича, поліграфічна, сервісна, консультаційна, юридична та інформаційна діяльність;
- організація виставок, аукціонів, семінарів та інших культурно-освітніх подій;
- придбання, зберігання, використання та знищення прекурсорів згідно з законодавством.

У випадках, коли чинне законодавство передбачає наявність ліцензії чи іншого дозволу для ведення певної діяльності, філія має право здійснювати її лише після отримання належним чином засвідченої копії ліцензії, виданої Товариству уповноваженим органом.

Філія не має статусу юридичної особи та діє виключно від імені Товариства, в межах делегованих повноважень, визначених Статутом

Товариства та цим Положенням. Вона функціонує на принципах внутрішнього господарського розрахунку, підзвітності й підпорядкованості Товариству, а її правоздатність і дієздатність повністю залежать від відповідних повноважень Товариства.

Контроль за діяльністю філії здійснюється Товариством. Воно формує стратегічні напрями діяльності, надає обов'язкові для виконання накази й розпорядження, а у випадку виявлення порушень має право втручатися у її операційну діяльність.

Філія користується власними печатками та штампами з обов'язковим зазначенням своєї назви та належності до Товариства. Згідно із законодавством, вона може мати додаткові печатки та штампи, необхідні для здійснення її функцій.

Фінансова діяльність філії організована на окремому балансі. Вона веде самостійний бухгалтерський облік і здійснює розрахунки з бюджетом і фондами згідно з вимогами чинного законодавства України. Її фінансовий рік збігається з фінансовим роком Товариства.

Фінансові операції філія проводить через поточний рахунок, відкритий Товариством, з відповідною звітністю перед ним. За згодою Товариства, філія може відкрити окремі рахунки у банках - за підписом директора або уповноваженої особи на підставі довіреності голови правління Товариства.

Керівництво філією здійснює директор, який призначається правлінням Товариства на контрактній основі. Він уповноважений представляти інтереси Товариства у взаєминах із третіми особами на підставі довіреності.

Для належного виконання функцій, Товариство передає філії у користування необхідне майно - як рухоме, так і нерухоме - на умовах, визначених законодавством України та внутрішніми регламентами.

Філія несе відповідальність перед Товариством за результати своєї роботи, ефективне виконання покладених функцій та досягнення визначених завдань. Окрім того, вона відповідає за раціональне використання

закріпленого майна і товарно-матеріальних цінностей, що належать Товариству.

За попереднім погодженням із Товариством, філії надаються наступні повноваження:

- укладати договори з фізичними та юридичними особами в межах чинного законодавства України, дотримуючись обмежень, передбачених цим Положенням.

- використовувати надані Товариством основні засоби та оборотні кошти у своїй господарській діяльності.

- формувати необхідні резерви для забезпечення стабільного функціонування філії.

- представляти інтереси Товариства в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних структурах, а також перед підприємствами, установами, організаціями та фізичними особами.

- за згодою Товариства звертатися до суду з позовами від його імені та користуватися всіма відповідними процесуальними правами – як позивача, відповідача або третьої особи.

У межах наданих повноважень філія має право:

- самостійно планувати свою роботу, визначати пріоритети та стратегічні напрями розвитку згідно з економічними, соціальними й науково-технічними планами Товариства.

- ініціювати розгляд пропозицій щодо діяльності філії на рівні правління або голови правління Товариства.

- використовувати у своїй діяльності товарні знаки, знаки для послуг та ноу-хау, передані Товариством.

- вчиняти інші дії, не заборонені чинним законодавством України чи положеннями Статуту Товариства.

Водночас філії забороняється:

- самостійно розпоряджатися основними засобами, включаючи нерухомість, транспорт тощо.

- надавати майнові зобов'язання третім особам, що забезпечуються активами Товариства.

- виступати в якості окремого суб'єкта правових відносин, засновувати або вступати до інших юридичних осіб.

- укладати угоди чи контракти, виступати власником або самостійно нести зобов'язання в цивільних чи господарських правовідносинах.

Товариство також має право встановлювати додаткові обмеження для філії, видаючи відповідні накази чи розпорядження згідно з цим Положенням, Статутом або іншими внутрішніми документами.

Фінансова та господарська діяльність філії повністю підконтрольна Товариству. У своїй роботі філія керується чинним законодавством України, Статутом Товариства, цим Положенням, а також внутрішніми нормативними документами, затвердженими Товариством.

Після державної реєстрації філія забезпечується Товариством майном і обіговими коштами, що залишаються у власності Товариства. Усе майно, набуте або створене філією під час її діяльності, також переходить у власність Товариства.

Філія зобов'язана своєчасно передавати Товариству необхідну інформацію, перелік якої, обсяг і терміни подання визначаються безпосередньо Товариством. Товариство несе відповідальність за зобов'язаннями філії, тоді як філія не відповідає за зобов'язаннями Товариства.

Контроль за діяльністю філії здійснюється як Товариством, так і, у передбачених законодавством випадках, уповноваженими державними органами. Крім того, окремі напрямки діяльності філії можуть перевірятися відповідними структурними підрозділами Товариства за розпорядженням голови правління.

Керівник філії (або особа, що виконує його обов'язки) несе персональну відповідальність перед Товариством за ефективність діяльності підрозділу, а

також зобов'язаний надавати звітність, аналітичні матеріали та довідки згідно з вимогами цього Положення.

Організаційна структура підприємства та відокремленої філії представлена на рисунку 2.3.

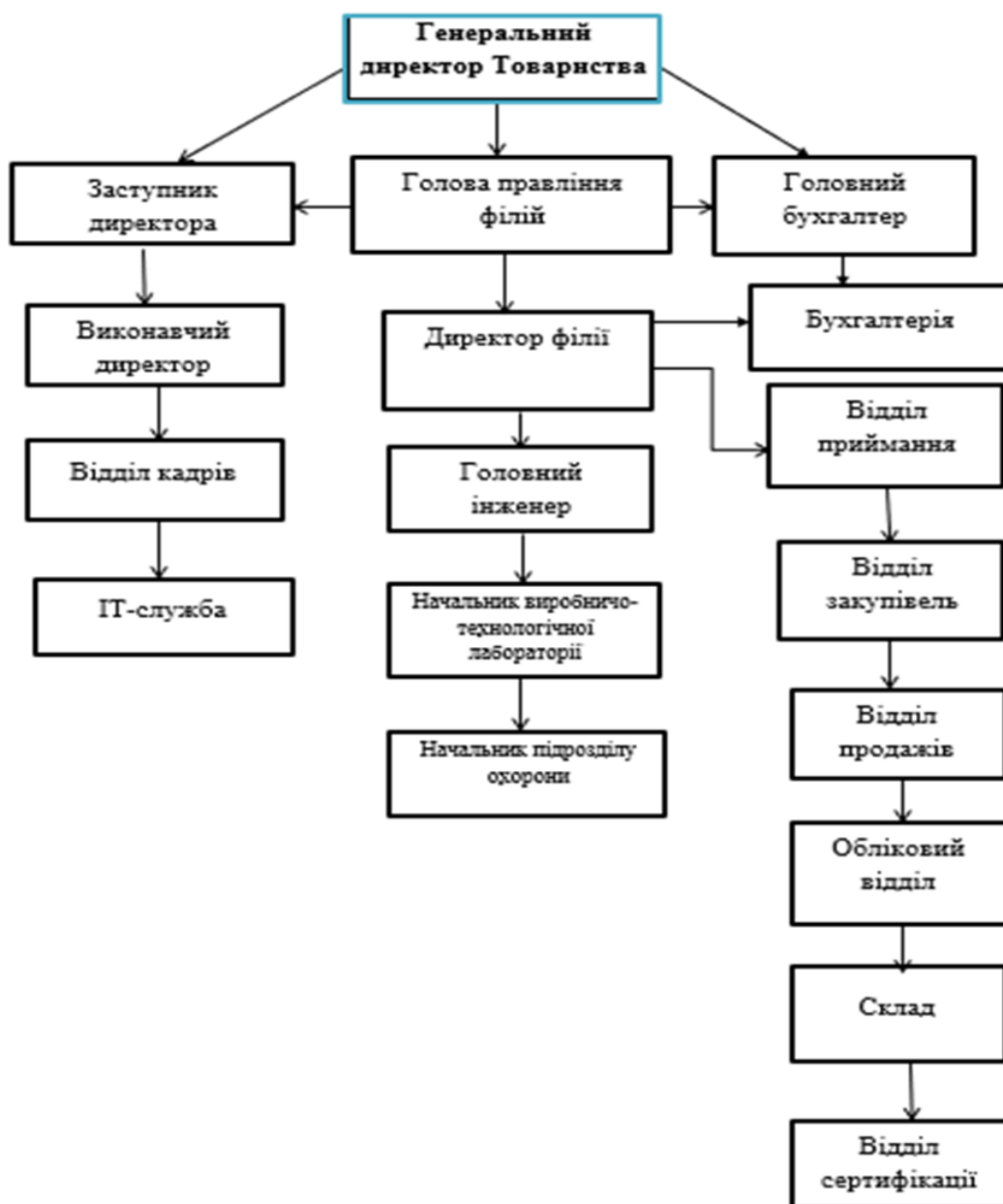

Рисунок 2.3 - Організаційна структура підприємства та відокремленої філії
АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78»

**Побудовано на основі офіційних даних підприємства*

Поточне управління діяльністю філії здійснює її директор - уповноважена особа Товариства. Обсяг його повноважень визначається

довіреністю, виданою головою правління Товариства. Директор має право укладати правочини від імені Товариства виключно в межах, зазначених у довіреності, з урахуванням положень цього документа.

Під час взаємодії з третіми особами в межах договірних або інших правовідносин, передбачених законодавством, директор філії зобов'язаний надавати довіреність для ознайомлення.

Призначення та звільнення директора філії здійснюється головою правління Товариства. Його повноваження регулюються контрактом, укладеним відповідно до вимог цього Положення. У своїй діяльності директор підзвітний голові правління.

У разі тимчасової відсутності директора, наказом голови правління Товариства призначається виконувач обов'язків з числа працівників філії або Товариства. Йому видається довіреність, яка визначає обсяг тимчасових повноважень.

Директор філії виконує ключову управлінську функцію та несе відповідальність за її результативну діяльність. До основних повноважень і обов'язків директора належать:

- організація роботи філії та забезпечення виконання поставлених перед нею завдань.
- представництво інтересів Товариства та філії в органах влади, місцевого самоврядування, установах, організаціях та на підприємствах.
- управління фінансовими ресурсами та майном філії, укладання договорів, відкриття банківських рахунків, видача довіреностей – за попередньою згодою Товариства та відповідно до чинного законодавства.
- за погодженням з Товариством і на підставі довіреності, укладає цивільно-правові угоди з юридичними та фізичними особами України.
- приймає на роботу та звільняє працівників філії (крім посад, визначених у п. 7.7 Положення про філію), накладає дисциплінарні стягнення згідно з вимогами законодавства.

- видає накази, підписує договори та інші офіційні документи як самостійно, так і на основі рішень Товариства.

- затверджує графік відпусток за погодженням з профспілковим комітетом.

- видає розпорядження щодо встановлення неповного робочого часу, залучення працівників до роботи у вихідні дні, понаднормової праці, встановлення місцевих норм виробітку, підсумованого обліку робочого часу, оплати простоїв (якщо вони виникли не з вини працівника).

- приймає рішення щодо надання чергових та інших видів відпусток, передбачених законом.

- несе відповідальність за виконання фінансового плану, результати господарської діяльності філії, ефективне використання майна, переданого Товариством, а також за розпорядження коштами на банківських рахунках.

- приймає на роботу працівників кадрової та юридичної служб філії за погодженням з відповідними підрозділами Товариства - управлінням персоналу та юридичним департаментом.

Призначення на посади заступника директора, головного бухгалтера, головного інженера, керівника виробничо-технологічної лабораторії, начальника підрозділу охорони філії та його заступника здійснюється за наказом голови правління Товариства.

Головний бухгалтер філії підпорядковується безпосередньо директору філії, а також підзвітний і підконтрольний директору департаменту бухгалтерського обліку та звітності Товариства.

Кадрова служба функціонує під керівництвом директора філії, водночас звітуючи перед відповідальним керівником кадрової служби Товариства.

Юридичний підрозділ філії також підпорядковується директору, залишаючись підзвітним директору юридичного департаменту Товариства.

Штатний розпис формується філією за погодженням із відповідними структурними підрозділами Товариства та подається на затвердження голові правління.

Голова правління Товариства має право скасувати будь-яке рішення або наказ директора філії, якщо вони суперечать чинному законодавству чи внутрішнім нормативним документам Товариства.

Одним із пріоритетних завдань філії є забезпечення збереження майнових активів Товариства. Для цього у її структурі створюється підрозділ охорони, який підпорядковується директору філії та підзвітний Департаменту економічної безпеки та фінансових ризиків Товариства.

Для організації охоронної діяльності керівництво підрозділу охорони розробляє відповідну інструкцію, яку погоджує Департамент економічної безпеки і затверджує директор філії. У документі визначається модель охоронної системи філії.

Будь-які зміни до цієї системи, а також кадрові рішення щодо охоронного персоналу (призначення, звільнення, заохочення або дисциплінарні заходи) директор філії здійснює виключно за погодженням з профільним департаментом та відповідальним заступником голови правління згідно з розподілом обов'язків.

Вся службова документація підрозділу охорони ведеться згідно з внутрішніми інструкціями Товариства. За правильність оформлення, збереження та достовірність цих документів відповідають директор філії та начальник охоронного підрозділу. Контроль здійснюється як на рівні директора філії, так і Департаменту економічної безпеки.

Керівник охоронного підрозділу регулярно звітує перед департаментом, який здійснює оцінювання його діяльності. Форми звітності та критерії оцінювання визначаються окремою інструкцією.

Фінансово-господарська діяльність Філії може бути перевірена у разі потреби Ревізійною комісією Товариства, залученими або призначеними аудиторами, а також структурними підрозділами Товариства. Така перевірка проводиться на підставі відповідного наказу голови правління Товариства.

Під час здійснення контрольних заходів члени ревізійної комісії, аудитори та керівники уповноважених підрозділів мають право вимагати від

посадових осіб Філії повний доступ до необхідних матеріалів, бухгалтерських та інших документів, а також отримання пояснень з питань, що стосуються діяльності Філії.

Організація оплати праці у Філії здійснюється відповідно до вимог законодавства України, зокрема Закону «Про оплату праці», Кодексу законів про працю України, а також чинних нормативно-правових актів, Генеральної, галузевої та регіональної угод. Форми та системи оплати праці, норми виробітку, тарифні сітки й схема посадових окладів формуються на основі цих документів. Розмір надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат визначається виключно за погодженням з керівництвом Товариства. Правила внутрішнього трудового розпорядку, що охоплюють режим роботи й відпочинку, час початку та завершення змін, тривалість змін, а також умови застосування підсумованого обліку робочого часу тощо.

Припинення діяльності Філії відбувається відповідно до чинного законодавства на підставі рішення правління Товариства про її ліквідацію або реорганізацію. Філія вважається офіційно припиненою з моменту виключення відповідного запису з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, що містить інформацію про Товариство.

2.2. Аналіз фінансово-економічного стану філії акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78»

Для проведення фінансового аналізу використано дані філії АТ «ДПЗКУ» – «Хлібна база № 78». Оцінювання фінансового стану підприємства охоплювало вивчення структури активів і пасивів балансу, аналіз показників ліквідності та рентабельності. Джерелами інформації слугували баланс підприємства (Додаток 1) та звіт про фінансові результати (Додаток 2).

Аналіз руху та складу власних і залучених коштів здійснювався на основі форми №1 «Баланс». Особлива увага приділялась оцінці структури активів і пасивів, а також джерел фінансування, що дозволило глибше зрозуміти фінансову стабільність та ефективність функціонування підприємства.

У таблицях 2.1 та 2.2 представлено аналіз складу та структури джерел коштів АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78».

Таблиця 2.2 - Аналіз складу та структури джерел коштів філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78»

Джерела коштів	2022 рік		2023 рік		2024 рік	
	тис.грн	%	тис.грн	%	тис.грн	%
I. Власний капітал						
Капітал у дооцінках	33 523	49,70	33 523	56,36	33 523	64,14
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-7 710	-11,43	-10 995	-18,48	-16 950	-32,43
Усього за розділом I	25 813	38,27	22 528	37,87	16 573	31,71
III. Поточні зобов'язання і забезпечення						
Поточна кредиторська заборгованість за:						
товари, роботи, послуги	25	0,04	76	0,13	17	0,03
розрахунками з бюджетом	45	0,07	49	0,08	49	0,09
розрахунками з оплати праці	628	0,93	401	0,67	316	0,60
за одержаними авансами	1	0,00	1	0,00	1	0,00
із внутрішніми розрахунками	40 939	60,69	36 426	61,24	35 312	67,56
Поточні забезпечення	0	0,00	0	0,00	0	0,00
Інші поточні зобов'язання	0	0,00	1	0,00	1	0,00
Усього за розділом III	41 638	61,73	36 954	62,13	35 696	68,29
Баланс	67 451	100	59 482	100	52 269	100

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Таблиця 2.3 - Аналіз відхилень у складі та структурі джерел коштів філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78»

Джерела коштів	Відхилення 2023/2022		Відхилення 2024/2023		Відхилення 2024/2022	
	тис.грн	%	тис.грн	%	тис.грн	%
I. Власний капітал						
Капітал у дооцінках	0	0,00	0	0,00	0	0,00
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-3 285	42,61	-5 955	54,16	-9 240	119,84
Усього за розділом I	-3 285	-12,73	-5 955	-26,43	-9 240	-35,79
III. Поточні зобов'язання і забезпечення						
Поточна кредиторська заборгованість за:						
товари, роботи, послуги	51	204,00	-59	-77,63	-8	-32,00
розрахунками з бюджетом	4	8,89	0	0,00	4	8,89
розрахунками з оплати праці	-227	-36,15	-85	-21,20	-312	-49,68
за одержаними авансами	0	0,00	0	0,00	0	0,00
із внутрішніми розрахунками	-4 513	-10,98	-1 114	-3,06	-5 627	-13,74
Інші поточні зобов'язання	1	-	0	0,00	1	-
Усього за розділом III	-4 684	-11,25	-1 258	-3,40	-5 942	-14,27
Баланс	-7 969	-11,81	-7 213	-12,13	-15 182	-22,51

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Аналізуючи дані таблиць 2.2 та 2.3, помітно, що у 2023 році спостерігалось зменшення джерел формування майна підприємства на 7 969 тис. грн (11,81%). Це було зумовлено зростанням непокритого збитку на 3 285 тис. грн (42,61%), що призвело до зменшення підсумку розділу I "Власний капітал" на 12,73%. Також відбулося скорочення поточних зобов'язань та забезпечень на 4 684 тис. грн (11,25%), переважно за рахунок зменшення заборгованості за внутрішніми розрахунками.

У 2024 році тенденція до скорочення ресурсів продовжилася: джерела формування майна зменшилися ще на 7 213 тис. грн (12,13%). Головним негативним чинником стало подальше стрімке зростання непокритого збитку на 5 955 тис. грн (54,16%), через що власний капітал "схуд" на 26,43%. Поточні зобов'язання також дещо зменшилися - на 1 258 тис. грн (3,40%).

Узагальнено за період з 2022 по 2024 рік, джерела формування майна скоротилися на 15 182 тис. грн (22,51%). Основною причиною такої негативної динаміки стало нарощування непокритого збитку, який за три роки зріс на 9 240 тис. грн (119,84%), що суттєво погіршило структуру пасиву балансу.

Ми бачимо чітку картину: підприємство зменшує свої масштаби ("стискається") переважно через збиткову діяльність.

У таблиці 2.3 проаналізовано склад та структуру активу балансу АТ "ДПЗКУ" "Хлібна база № 78" за 2022–2024 роки, використовуючи надані фінансові звіти. Показники у відсотках розраховані від загальної суми Балансу (рядок 1300).

З таблиці 2.3 видно: - необоротні активи: їхня частка зросла з майже 80% у 2022 році до понад 97% у 2024 році. Це означає, що майже всі активи підприємства тепер складаються з довгострокових об'єктів (основні засоби); - оборотні активи: їхня частка обвалилася з понад 20% до менш ніж 3%; - дебіторська заборгованість - найбільший елемент оборотних активів у 2022 році (11 410 тис. грн, 16,92%), практично зникла до 2024 року (лише 65 тис. грн, 0,12%). Така структура, де понад 97% активів є необоротними, створює суттєві виклики.

Таблиця 2.3 - Аналіз складу та структури активу балансу філії АТ «ДПЗКУ»
«Хлібна база №78»

Стаття активу	2022 рік		2023 рік		2024 рік	
	тис.грн	%	тис.грн	%	тис.грн	%
I. Необоротні активи	53 785	79,74	52 282	87,90	50 716	97,03
Нез. капітальні інвестиції	689	1,02	700	1,18	700	1,34
Основні засоби	53 096	78,72	51 582	86,73	50 016	95,69
II. Оборотні активи	13 666	20,26	7 200	12,10	1 553	2,97
Запаси	1 769	2,62	1 568	2,64	1 349	2,58
Деб. заб. за тов., роб., посл.	11 410	16,92	5 389	9,06	65	0,12
Гроші та їх еквіваленти	47	0,07	47	0,08	25	0,05
<i>Інші оборотні активи (сумарно)</i>	440	0,65	200	0,34	114	0,22
Баланс	67 451	100,00	59 482	100,00	52 269	100,00

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Щоб завершити повноцінний аналіз, нам необхідно доповнити розрахунки, які стосуються активної частини балансу. У таблиці 2.4. розраховані відхилення (абсолютні та відносні) для активу балансу філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78».

Висновки щодо динаміки активу з таблиці 2.4, зокрема таблиця підтверджує критичні висновки, які ми зробили раніше:

Стрімкий обвал оборотних активів: розділ II "Оборотні активи" скоротився за два роки (2022–2024) майже на 89% (-12 113 тис. грн). Це пряма ознака руйнування операційної діяльності, оскільки оборотні кошти (запаси, дебіторка, гроші) необхідні для щоденного функціонування.

Майже повне зникнення дебіторської заборгованості: заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги зменшилася на 99,43% за 2022–2024 роки. Таке скорочення, як правило, свідчить про те, що підприємство або припинило

продажі в кредит (або припинило продажі взагалі), або списало значну частину боргів як безнадійні.

Таблиця 2.4 - Аналіз відхилень у складі та структурі активу балансу філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78»

Розміщення майна	Відхилення 2023/2022		Відхилення 2024/2023		Відхилення 2024/2022	
	тис.грн	%	тис.грн	%	тис.грн	%
I. Необоротні активи (р. 1095)	-1503	-2,80	-1566	-3,00	-3069	-5,71
Незавершені капітальні інвестиції (1005)	11	1,60	0	0,00	11	1,60
Основні засоби (1010)	-1514	-2,85	-1566	-3,04	-3080	-5,80
II. Оборотні активи (р. 1195)	-6466	-47,32	-5647	-78,43	-12113	-88,64
Запаси (1100)	-201	-11,36	-219	-13,97	-420	-23,74
Деб. заб. за тов., роб., посл. (1125)	-6021	-52,77	-5324	-98,79	-11345	-99,43
Гроші та їх еквіваленти (1165)	0	0,00	-22	-46,81	-22	-46,81
Інші оборотні активи (сумарно)	-245	-55,68	-86	-43,00	-336	-76,36
Баланс (р. 1300)	-7969	-11,81	-7213	-12,13	-15182	-22,51

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Зменшення вартості основних засобів: необоротні активи скорочуються стабільно (на 2,8%–3,0% щороку), що переважно викликано нарахуванням зносу (амортизації). Це є очікуваним у нерухомих активах, але оскільки вони становлять майже 97% балансу, це і є основний чинник загального скорочення

валюти балансу. Цей аналіз відхилень остаточно доводить, що підприємство знаходиться у стані глибокої фінансової кризи, яка характеризується як хронічною збитковістю (за даними Пасиву), так і втратою операційної гнучкості та ліквідності (за даними Активу).

Аналіз ліквідності та платоспроможності. Аналіз фінансового стану підприємства включає в себе оцінку його ліквідності та платоспроможності. Для цього необхідно проаналізувати активи та пасиви та розрахувати показники, що відображають рівень ліквідності. Оцінка ліквідності балансу передбачає порівняння активів, які поділені за рівнем ліквідності, з короткостроковими зобов'язаннями, розглянутими за терміновістю їх погашення. Залежно від цього аналізу активи підприємства розподіляються на відповідні групи (Таблиця 2.5).

Таблиця 2.5 - Оцінка ліквідності балансу філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78»

Група	Назва	Склад активів/пасивів	2022 рік, тис. грн	2023 рік, тис. грн	2024 рік, тис. грн
A1	Абсолютно ліквідні активи	Рядок 1165 (Гроші та еквіваленти)	47	47	25
П1	Найбільш термінові зобов'язання	Рядок 1695 (Усього поточні зобов'язання)	41 638	36 954	35 696
A2	Швидколіквідні активи	Рядки 1125, 1155 (Дебіторська заборгованість)	11 780	5 542	113
П2	Короткострокові зобов'язання	Рядки 1510, 1600, 1660, 1665	0	0	0
A3	Повільноліквідні активи	Рядки 1100, 1190 (Запаси, Інші оборотні)	1 839	1 572	1 351
П3	Довгострокові зобов'язання	Рядок 1510	0	0	0
A4	Важколіквідні активи	Рядок 1095 (Необоротні активи)	53 785	52 282	50 716
П4	Постійні пасиви	Рядок 1495 (Власний капітал)	25 813	22 528	16 573

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Додамо динамічний аналіз до оцінки ліквідності, розрахувавши відносні відхилення для кожної групи активів і пасивів. Це дозволить нам побачити швидкість, з якою погіршувався чи змінювався фінансовий стан (Таблиця 2.6).

Аналіз відносних змін з таблиці 2.6. Показники відхилення підтверджують наші попередні висновки і надають драматичний контекст:

Катастрофічне падіння ліквідності (A2): Найбільш значне відносне падіння продемонструвала група A2 (швидколіквідні активи). За період 2022–2024 років ця група скоротилася майже повністю - на 99,04% (переважно за рахунок зникнення дебіторської заборгованості).

Таблиця 2.6 - Динаміка груп ліквідності (відносне відхилення, %) філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база №78»

Група	Назва	2023 / 2022, %	2024 / 2023, %	2024 / 2022, %
A1	Абсолютно ліквідні активи	0,00	-46,81	-46,81
П1	Найбільш термінові зобов'язання	-11,25	-3,40	-14,27
A2	Швидколіквідні активи	-52,95	-97,96	-99,04
П2	Короткострокові зобов'язання	0,00	0,00	0,00
A3	Повільноліквідні активи	-14,52	-14,06	-26,54
П3	Довгострокові зобов'язання	0,00	0,00	0,00
A4	Важколіквідні активи	-2,80	-3,00	-5,71
П4	Постійні пасиви (Власний капітал)	-12,73	-26,43	-35,79

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Зменшення грошей (A1): Група A1 (гроші) скоротилася майже вдвічі (-46,81%) у 2024 році.

Скорочення зобов'язань (П1): Група П1 (найбільш термінові зобов'язання) зменшилася на 14,27%, але це зменшення було недостатнім, щоб компенсувати обвал ліквідних активів.

На основі таблиці 2.5 та таблиці 2.6 ми можемо скласти детальний аналіз ліквідності балансу за аналогією до вашого прикладу.

Проаналізуємо структуру активів, розподілених за групами ліквідності:

У 2022 році важколіквідні активи (А4) становили 79,74% від загальної суми, що є високим показником, але порівняно з пізнішими роками - найменшим. Швидколіквідні активи (А2) склали значні 17,46%, а найбільш ліквідні активи (А1) та повільноліквідні (А3) були мінорними (0,07% та 2,73% відповідно).

У 2023 році відбулося суттєве погіршення: частка важколіквідних активів (А4) зросла до 87,90%. Це було спричинено різким скороченням швидколіквідних активів (А2), частка яких впала більш ніж удвічі - до 9,32% (скорочення на 52,95%).

У 2024 році структура активів досягла критичної точки: 97,19% майна підприємства становили важколіквідні активи (А4). Частка швидколіквідних активів (А2) практично зникла, впавши до 0,22% (скорочення на 97,96% лише за рік), а найбільш ліквідні активи (А1) скоротилися майже вдвічі (на 46,81%).

Взагалі, протягом періоду аналізу виявлено катастрофічне зниження ліквідної частини майна підприємства. Частка оборотних активів, які можуть бути швидко мобілізовані, скоротилася майже до нуля, що свідчить про руйнування операційного циклу.

Проведений аналіз даних Таблиці 2.5 вказує на абсолютно неліквідний баланс, оскільки критично важливі умови не виконуються:

1. Умова абсолютної ліквідності. ($A1 \geq П1$): не виконується протягом усіх трьох років. Наприклад, у 2024 році найбільш ліквідні активи ($A1 = 25$ тис. грн) покривають лише мізерну частку найбільш термінових зобов'язань ($П1 = 35\ 696$ тис. грн). Це означає, що підприємство не може погасити навіть невелику частину своїх поточних боргів негайно.

2. Умова перспективної ліквідності ($A4 \leq П4$): не виконується протягом усього періоду ($53\ 785 > 25\ 813$ у 2022 році; $50\ 716 > 16\ 573$ у 2024 році). Важколіквідні активи (А4) значно перевищують постійні пасиви (П4, Власний капітал). Таке співвідношення свідчить про те, що власний капітал не покриває навіть необоротних активів, і підприємство змушене фінансувати свої

довгострокові активи за рахунок короткострокових зобов'язань (П1). Це є ознакою критичної фінансової нестійкості.

Загальний висновок щодо платоспроможності. Баланс підприємства є неліквідним і неплатоспроможним у короткостроковій перспективі. Обвал швидколіквідних активів (А2) у поєднанні з тим, що необоротні активи фінансуються поточними боргами, означає: підприємство не здатне швидко розрахуватися з кредиторами; високий ризик банкрутства або необхідність термінової реструктуризації боргів.

Для повної оцінки ліквідності дійсно необхідно розрахувати ключові коефіцієнти. Вони дозволять нам кількісно визначити, наскільки швидко підприємство може покрити свої короткострокові зобов'язання. Розрахунки коефіцієнтів ліквідності за даними фінансової звітності за 2022, 2023 та 2024 роки представлені у таблиці 2.7.

Таблиця 2.7 - Аналіз коефіцієнтів ліквідності

№	Показник ліквідності	Формула	Нормативне значення	2022	2023	2024
1.	Коефіцієнт покриття (Поточна ліквідність), Кпл	Оборотні активи / Поточні зобов'язання	$\geq 1,5 - 2,0$	0,33	0,20	0,04
2.	Коефіцієнт швидкої ліквідності, Кшл	(Гроші + Дебіторська заборгованість) / Поточні зобов'язання	$\geq 0,7 - 0,8$	0,28	0,15	0,004
3.	Коефіцієнт абсолютної ліквідності, Кал	Гроші / Поточні зобов'язання	$\geq 0,2$	0,0011	0,0013	0,0007
4.	Чистий оборотний капітал (ЧОК)	Оборотні активи - Поточні зобов'язання	> 0	- 27972	- 29754	- 34143

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Усі коефіцієнти ліквідності (1, 2, 3) перебувають на критично низькому рівні, підтверджуючи висновок про неплатоспроможність. Однак особливу увагу слід звернути на чистий оборотний капітал, що відображає, яка частина оборотних активів фінансується за рахунок довгострокових джерел (власного капіталу та довгострокових зобов'язань). Коли ЧОК є негативним, це означає, що частина необоротних активів (тобто основних засобів, які мають фінансуватися власним капіталом) фінансується за рахунок короткострокових зобов'язань. ЧОК не просто негативний, а його абсолютне значення (сума "мінуса") зростає з 27 972 тис. грн у 2022 році до 34 143 тис. грн у 2024 році.

Висновок на основі аналізу коефіцієнтів ліквідності (Таблиця 2.7) є критичним:

Коефіцієнт покриття впав з 0,33 (2022) до 0,04 (2024) при нормативі 1,5–2,0. Це означає, що оборотні активи покривають лише 4% поточних зобов'язань. Жодна компанія не може вважатися платоспроможною, коли цей показник настільки низький. Коефіцієнт швидкої ліквідності впав до критичного значення 0,004 (2024) при нормі 0,8. Практично повне зникнення швидколіквідних активів (гроші та дебіторська заборгованість) означає, що підприємство втратило будь-яку можливість погасити поточні борги за рахунок найбільш ліквідного майна. Коефіцієнт абсолютної ліквідності - значення менше 0,01 протягом усіх років, що вказує на повну нездатність покривати борги грошовими коштами. Найбільш значущий висновок стосується динаміки чистого оборотного капіталу: ЧОК протягом усього періоду, що є ознакою структурної фінансової нерівноваги. Абсолютне значення негативного ЧОК зросло з 27 972 тис. грн (2022) до 34 143 тис. грн (2024). Це означає, що підприємство дедалі більшою мірою фінансує свої необоротні активи (основні засоби) за рахунок короткострокових (поточних) зобов'язань. Таке фінансування є високоризиковим, оскільки активи, які неможливо швидко продати (будівлі, обладнання), мають фінансуватися довгостроковим (власним) капіталом, а не боргами, термін погашення яких настає протягом року.

Відтак, фінансовий стан філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» є критичним. Підприємство знаходиться у стані хронічної неплатоспроможності, викликаної як внутрішніми проблемами (збитковість, що зменшує власний капітал), так і зовнішніми (втрата ліквідності та структурна диспропорція у фінансуванні). Для стабілізації ситуації необхідні негайні заходи з реструктуризації пасивів (збільшення власного капіталу) та відновлення прибутковості для генерації оборотних коштів.

Ми проаналізували ліквідність та фінансову стійкість. Наступним кроком в повному фінансовому аналізі зазвичай є оцінка фінансової стійкості, ділової активності та оборотності капіталу.

Таблиця 2.8 - Інтерпретація коефіцієнтів фінансової стійкості

№	Показник	Нормативне значення	2022	2023	2024	Висновок
1	Коефіцієнт фінансового лівериджу, Кфл	$\leq 1,0 - 1,5\$$	1,61	1,64	2,15	Критичний рівень ризику.
2	Коефіцієнт маневреності власного капіталу, Кмвк	$\geq 0,5\$$	- 1,08	- 1,32	- 2,06	Нульова маневреність і структурна нестійкість.

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Коефіцієнт фінансового лівериджу стабільно перевищує норматив, зростаючи з 1,61 до 2,15. Висновок: значення 2,15 у 2024 році означає, що на кожну 1 гривню власного капіталу підприємства припадає 2,15 гривні позикового капіталу. Це свідчить про критично високий ступінь фінансової залежності від кредиторів та інвесторів і надзвичайно високий рівень фінансового ризику.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу є негативним протягом усього періоду, і його абсолютне значення катастрофічно зросло з -1,08 до -2,06. Висновок: негативне значення Кмвк вказує на те, що всього власного капіталу (П4) недостатньо для покриття навіть вартості необоротних активів (А4). Це означає, що усі оборотні активи, а також значна частина необоротних, фінансуються за рахунок позикових коштів (переважно короткострокових

зобов'язань). Це підтверджує висновок про структурну неплатоспроможність підприємства.

Таблиця 2.9 - Аналіз ділової активності та оборотності капіталу

№	Показник	Формула	2022	2023	2024
А. Оборотність активів					
1	Коефіцієнт оборотності активів Коа	Чистий Дохід / Середня Валюта Балансу	0,29	0,08	0,008
2	Тривалість одного обороту активів Тоа, днів	360 / Коа	1241	4500	45000
Б. Оборотність оборотних активів					
3	Коефіцієнт оборотності оборотних активів Кооа	Чистий Дохід / Середні Оборотні Активи	1,45	0,51	0,10
4	Тривалість одного обороту оборотних активів Тооа, днів	360 / Кооа	248	706	3 600
В. Оборотність дебіторської заборгованості					
5	Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості (Кодз)	Чистий Дохід / Середня Деб. Заборгованість	1,68	0,62	0,16
6	Тривалість інкасації дебіторської заборгованості Тдз, днів	360 / Кодз	214	581	2 250
Г. Оборотність власного капіталу					
7	Коефіцієнт оборотності власного капіталу Ковк	Чистий Дохід / Середній Власний Капітал	0,77	0,22	0,02

*Складено на основі фінансової звітності підприємства

Розрахунок показників ділової активності. Для цього аналізу ми використовуємо Чистий дохід від реалізації (р. 2000) зі Звіту про фінансові результати та середні значення статей Балансу за 2022–2024 роки.

Чистий дохід від реалізації (Виручка) катастрофічно знизився за три роки: з 19 857 тис. грн у 2022 р. до 458 тис. грн у 2024 р. Це свідчить про майже повне припинення основної операційної діяльності підприємства. Коефіцієнт оборотності активів обвалився з 0,29 (2022) до 0,008 (2024). Відповідно, тривалість одного обороту зростає з 1 241 дня до 45 000 днів. Це означає, що підприємство стало вкрай неефективно використовувати всі свої активи для генерування доходу. Майже повна відсутність обігу капіталу підтверджує висновок про замороження активів у важколіквідній формі.

Висновки щодо оборотності оборотних активів (Кооа, Тооа). Деградація операційного циклу: оборотність оборотних активів впала у 14,5 разів. Тривалість обороту зростає з 248 днів до 3 600 днів (10 років). Таке різке збільшення тривалості обороту свідчить про те, що оборотні активи (запаси, дебіторська заборгованість), які є основою операційної діяльності, практично виключені з господарського обігу.

Висновки щодо оборотності дебіторської заборгованості (Кодз, Тдз). Зниження/Припинення кредитних продажів: Зниження Кодз та зростання терміну інкасації Тдз до 2 250 днів (понад 6 років) є аномальним. Хоча абсолютний розмір дебіторської заборгованості майже зник (за даними Балансу), цей показник свідчить або про повне припинення продажів у кредит, або про те, що невелика дебіторська заборгованість, що залишилася, є безнадійною та не стягується.

Висновки щодо оборотності власного Капіталу (Ковк). неефективність використання власних коштів: Ковк впав з 0,77 до 0,02. Це означає, що власний капітал (хоч він і зменшується через збитки) також використовується вкрай неефективно для генерування доходу.

Загальний комплексний висновок. Аналіз усіх груп показників (ліквідність, фінансова стійкість та ділова активність) за 2022–2024 роки

призводить до єдиного діагнозу: ліквідність та платоспроможність: критично низькі (Кпл $\approx 0,04\$$), що свідчить про нездатність погашати поточні зобов'язання. Фінансова стійкість: критично нестійка (Кфл = 2,15, Кмвк < 0), що вказує на фінансування необоротних активів за рахунок короткострокових боргів. Ділова активність: майже припинена (Оборотність активів близька до нуля), що підтверджується обвалом виручки та уповільненням обігу капіталу. Філія АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» знаходиться у стані глибокої фінансової кризи, яка характеризується хронічною збитковістю, втратою операційної активності та структурною неплатоспроможністю.

Для завершення комплексного фінансового аналізу ми розрахуємо ключові показники рентабельності (прибутковості), використовуючи дані Балансу (Форма №1) та Звіту про фінансові результати (Форма №2). Це дозволить оцінити, наскільки ефективно підприємство використовує свої ресурси для генерування прибутку.

Таблиця 2.10 - Аналіз рентабельності підприємства

№	Показник	Формула	2022	2023	2024
I. Рентабельність Продажів					
1	Рентабельність продажів ROS	Чистий Збиток / Чистий Дохід	- 0,39	- 0,61	- 13,00
2	Рентабельність операційної діяльності ROOA	Операційний Збиток / Чистий Дохід	- 0,15	- 0,84	- 10,78
II. Рентабельність Капіталу та Активів					
3	Рентабельність активів ROA	Чистий Збиток / Середня Валюта Балансу	- 0,11	- 0,05	-0,11
4	Рентабельність власного капіталу ROE	Чистий Збиток / Середній Власний Капітал	- 0,26	- 0,14	-0,31

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Аналіз та висновки щодо рентабельності. Розрахунки підтверджують, що фінансова криза підприємства має глибоко вкорінений характер збитковості на всіх рівнях діяльності.

Рентабельність продажів (ROS, ROOA). Критична нерентабельність: усі показники рентабельності продажів є негативними протягом усіх трьох років. Це означає, що кожна гривня реалізованої продукції приносить підприємству збиток. Стрімке погіршення: Найбільш катастрофічний обвал стався у 2024 році. $ROS = -13,00$ означає, що на кожную 1 гривню доходу підприємство втратило 13 гривень чистого збитку. $ROOA = -10,78$ свідчить, що основна діяльність є глибоко збитковою, і операційні витрати значно перевищують отриманий дохід.

Рентабельність активів та капіталу (ROA, ROE). Неefективне використання ресурсів: Показники ROA та ROE також є негативними. $ROA = -0,11$ у 2024 році означає, що кожна гривня активів згенерувала 11 копійок збитку. Це підтверджує висновки про неefективне використання величезної частки важколіквідних активів (A4). $ROE = -0,31$ у 2024 році означає, що кожна гривня власного капіталу втратила 31 копійку вартості за рік.

Загальний підсумок комплексного аналізу. На основі детального аналізу ліквідності, фінансової стійкості, ділової активності та рентабельності, фінансовий стан філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» класифікується як стан банкрутства або глибока фінансова криза з наступними ключовими ознаками:

1. Неплатоспроможність: критично низькі коефіцієнти ліквідності та негативний чистий оборотний капітал.
2. Фінансова нестійкість: висока залежність від позикового капіталу $K_{фл} = 2,15$ та використання короткострокових боргів для фінансування необоротних активів.
3. Зупинка діяльності: обвал ділової активності та продажів ($K_{oa} \approx 0$).
4. Нерентабельність: Хронічна та критично висока збитковість усіх видів діяльності ($ROS = -13,00$).

Таким чином, усі ключові фінансові показники свідчать про неможливість подальшого функціонування підприємства без радикальної реструктуризації або зовнішнього фінансового втручання.

Аналіз прибутковості діяльності підприємства

Для проведення аналізу прибутковості ми використовуємо форму 2, яка є «Звітом про фінансові результати» (див. Додаток 2). Розглянемо в таблиці 2.11 доходи, витрати та фінансові результати.

Таблиця 2.11 - Аналіз доходів, витрат та фінансових результатів (тис. грн)

№	Показник	Код рядка	2022	2023	2024
I. ДОХОДИ					
1.	Чистий дохід від реалізації (Виручка)	2000	19857	5350	458
2.	Інші операційні доходи	2120	1094	2546	1368
3.	Інші доходи	2240	1547	1657	1742
II. ВИТРАТИ					
4.	Собівартість реалізованої продукції	2050	11332	6697	5219
5.	Адміністративні витрати	2130	4010	3888	3997
6.	Інші операційні витрати	2180	3135	2635	1458
7.	Фінансові витрати	2220	2683	2119	1129
8.	Інші витрати	2270	5010	1062	2679
III. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ					
9.	Валовий прибуток (збиток)	2190	1127	(813)	(2393)
10.	Прибуток (збиток) від операційної діяльності	2195	(2883)	(4476)	(4938)
11.	Чистий прибуток (збиток)	2350	(7710)	(3285)	(5955)

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Динаміка 2023 року порівняно з 2022 роком. У 2023 році відбулося різке падіння чистого доходу від реалізації (Виручки) на 14 507 тис. грн (з 19 857 до 5 350 тис. грн), що становить скорочення на 73,06%. Незважаючи на значне скорочення собівартості продукції на 4635 тис. грн, це падіння продажів призвело до того, що Валовий прибуток (1 127 тис. грн у 2022 р.) перетворився на Валовий збиток (-813 тис. грн у 2023 р.). Однак, чистий фінансовий результат за 2023 рік покращився на 4425 тис. грн (збиток зменшився з 7710 до 3285 тис. грн). Це сталося не за рахунок операційної діяльності, а завдяки суттєвому зменшенню інших витрат (зокрема, фінансових витрат), які були аномально високими у 2022 році. Динаміка 2024 року порівняно з 2023 роком У 2024 році ситуація досягла критичного рівня: Чистий дохід від реалізації обвалився ще на 4892 тис. грн, залишивши лише 458 тис. грн (скорочення на 91,44%). Це свідчить про майже повну зупинку операційної діяльності. Незважаючи на те, що собівартість також скоротилася, її абсолютне значення (5 219 тис. грн) стало у 11,4 рази вищим, ніж Чистий дохід. Це поглибило Валовий збиток до -2393 тис. грн. Внаслідок цього, незважаючи на загальне зменшення витрат (зокрема, фінансових), чистий фінансовий результат знову погіршився, і Чистий збиток зріс на 2670 тис. грн (до -5955 тис. грн).

Загальний підсумок динаміки (2024 vs 2022). За аналізований трирічний період виявлено наступні тенденції:

Чистий дохід від реалізації (Виручка) обвалився на 97,70% (-19 399 тис. грн). Валюта Балансу (Економічний масштаб) скоротилася на 22,51% (-15 182 тис. грн). Чистий фінансовий результат (Збиток) за 2024 рік є меншим, ніж за 2022 рік, на 1755 тис. грн (збиток зменшився на 22,76%), проте це покращення є лише статистичним і відображає разові високі витрати 2022 року. Фактично, операційна збитковість критично зросла.

Оцінка приросту. Розрахунок коефіцієнтів приросту підтверджує регресивний розвиток підприємства (Таблиця 2.12).

Таблиця 2.12- Розрахунок коефіцієнтів приросту підтверджує регресивний розвиток підприємства

Показник	Коефіцієнт приросту (2024 / 2022)	Висновок
Валюта Балансу	-22,51%	Значне зменшення економічного масштабу
Чистий Дохід (Виручка)	-97,70%	Катастрофічний обвал ділової активності
Чистий Збиток (за абсолютною величиною)	-22,76%	Збиток зменшився, але операційна діяльність стала неможливою

**Складено на основі фінансової звітності підприємства*

Загалом, незважаючи на зменшення чистого збитку в порівнянні з 2022 роком, критичне скорочення виручки та перехід до стійкого Валового збитку свідчить про повну втрату економічної ефективності та життєздатності підприємства.

Першопричиною фінансової кризи є катастрофічний обвал чистого доходу та зростання збитків (показники Ділової Активності та Рентабельності). Це призвело до «з'їдання» власного капіталу і змусило підприємство фінансувати свої постійні (необоротні) активи за рахунок поточних (короткострокових) зобов'язань.

Це призводить до парадоксальної ситуації: підприємство має велику майнову базу (97% – НА), але вона є нефункціональною (не генерує доходу) і незабезпеченою (фінансується боргами, які неможливо погасити через відсутність оборотних коштів).

Фінальний діагноз: Фінансово-економічний стан філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» за 2024 рік відповідає стану банкрутства, оскільки підприємство не здатне відновити платоспроможність та ефективну операційну діяльність.

2.3. Оцінка впливу управління на конкурентоспроможність підприємства в умовах цифрової економіки

У сучасних умовах цифровізації економіки управлінські рішення стають ключовим фактором конкурентоспроможності підприємства. Поява та впровадження цифрових технологій (ERP-систем, IoT-сенсорів, аналітики великих даних, CRM-платформ тощо) істотно впливає на продуктивність і фінансову стійкість компанії. Згідно з дослідженнями, цифрові інструменти дозволяють збільшити продуктивність і точність управлінських рішень приблизно на 30–40%, сприяючи швидкій реакції на зміни ринку та зниженню операційних втрат [42, 58].

Такі технології забезпечують підвищення якості обслуговування клієнтів, оптимізацію ресурсів і відкривають нові можливості для розвитку бізнес-моделі. За висновками фахівців, цифрова трансформація стимулює зростання конкурентоспроможності та стійкості підприємства: вона оптимізує використання ресурсів, робить бізнес-процеси прозорими і посилює фінансову стабільність.

Менеджмент підприємства в цифрову еру повинен стимулювати впровадження інноваційних управлінських систем. Зокрема, ERP-системи (системи планування ресурсів) надають єдину централізовану інформаційну базу всіх бізнес-процесів, що підвищує ефективність та оптимізує використання ресурсів. Наприклад, проведений в Україні порівняльний аналіз показав, що агровиробники, які інтегрували ERP та IoT-системи, змогли скоротити паливні витрати на ~22% і знизити споживання води на ~25%, збільшуючи врожайність до 12%. Аналітика великих даних (Big Data) та системи підтримки прийняття рішень дозволяють менеджерам оперативно реагувати на ринкові шоки і мінімізувати фінансові ризики. Як показало дослідження, автоматизоване збирання та обробка даних підвищує точність управлінських рішень майже на 30–40%, що безпосередньо зміцнює позиції підприємства на ринку. Коротко, цифровізація бізнес-процесів дає змогу

підвищити оперативність, гнучкість та економічну ефективність – тобто безпосередньо зміцнює конкурентні переваги компанії.

Натомість керівництво філії «Хлібна база №78» поки не демонструє належної інтеграції таких інструментів. За даними аналізу, підприємство досі не запровадило сучасних ERP/CRM-систем, IoT-моніторингу чи аналітики в управлінні виробничими процесами. Наприклад, автоматизація обліку запасів та збір даних про стан зерна (IoT-сенсори вологості, температури тощо) відсутні, тому планування прийому та відвантаження фактично ведеться вручну. Управлінська звітність не є інтегрованою: відсутня єдина електронна система документообігу та фінансових розрахунків. Як наслідок, прийняття рішень затримується і ґрунтується на фрагментарній інформації. У порівнянні з більш цифрово-підкованими конкурентами це істотно знижує оперативність та адаптивність філії. Наприклад, введення ERP-системи в одному з регіональних елеваторів давало можливість автоматизувати бухгалтерію та складське планування, за оцінками, збільшуючи обсяги перевалки зерна на ~10–15% за рахунок зменшення адміністративних затримок. На противагу цьому, «ХБ-78» продовжує використовувати застарілі технології обліку, що гальмує конкуренцію.

Для ілюстрації впливу менеджменту в цифрову еру розглянемо умовні приклади інших підприємств регіону:

«Кіровоградський КХП №1» (Кропивницький район). У 2022–2024 рр. підприємство впровадило модульну ERP-систему (наприклад, на базі «1С:Підприємство») і мобільний додаток для обліку прийому зерна. Ці заходи дозволили централізувати дані про надходження та витрати зерна, забезпечили онлайн-контроль якості й знизили втрати при доробці. За нашими оцінками, точність планування поставок зросла приблизно на 20%, а собівартість обробки зерна знизилась на 5–7%. Як наслідок, конкурентна позиція підприємства укріпилась – воно стало спроможним швидше обслуговувати клієнтів і пропонувати вигідніші ціни на послуги.

«Новоукраїнський елеватор» (Новоукраїнський район). У 2023 році керівництво розгорнуло систему IoT-моніторингу умов зберігання (сенсори вологості та температури у силосах) та CRM-систему для комунікації з постачальниками. Це дозволило оперативно виявляти ризики псування зерна та своєчасно їх ліквідувати. За нашими розрахунками, завдяки цьому кількість нестандартної продукції зменшилась на ~15%, а простій обладнання – майже на 10%. Покращена готовність продукції до реалізації сприяла розширенню ринків збуту та утриманню цінових позицій на конкурентному рівні.

Ці приклади демонструють: активні управлінські рішення в галузі цифрової трансформації безпосередньо підвищують конкурентоспроможність. У порівнянні з ними «Хлібна база №78» залишається в менш вигідних умовах через консерватизм управління. На основі вищенаведеного можна зробити такі висновки щодо впливу управлінських дій:

Інвестиції в цифрові системи підвищують ефективність. ERP, BI, CRM, IoT тощо дозволяють автоматизувати рутинні операції і зосередити зусилля персоналу на ключових бізнес-процесах. Це дає змогу підприємствам швидше обслуговувати клієнтів і реагувати на ринкові зміни, а отже – укріплювати свої конкурентні позиції.

Аналітичні інструменти поліпшують планування. Сучасні системи обробки даних забезпечують точні прогнози попиту, що дозволяє ефективніше формувати виробничі плани і уникати надлишків чи дефіциту продукції. Цей аспект посилює адаптивність підприємства.

Управління знаннями та інноваціями. Керівництво, яке орієнтоване на навчання персоналу цифровим навичкам та підтримку інноваційних ідей, створює середовище для безперервного вдосконалення. Таке середовище підвищує здатність підприємства формувати унікальні конкурентні переваги в умовах цифрової економіки.

Перерозподіл капіталу між операційними та інвестиційними потребами. Поява цифрової економіки вимагає, щоб менеджмент знаходив баланс між підтриманням щоденної діяльності та вкладенням у довгострокові цифрові проєкти. Якщо управлінці ігнорують ці інвестиції, підприємство швидко втрачає конкурентоспроможність, як це видно з досвіду «ХБ-78».

Підсумовуючи, можна стверджувати: рівень цифрової грамотності й стратегічне управління технологіями – це принципово важливі чинники, що визначають конкурентоспроможність хлібоприймальних і елеваторних підприємств у сучасних умовах. У відсутності адекватної реакції менеджменту на виклики цифрової трансформації «Хлібна база №78» ризикує втратити ринкові позиції, тоді як більш гнучкі й інноваційні конкуренти стають більш привабливими для партнерів і покупців.

У сучасних умовах невизначеності та воєнного стану механізм управління підприємством складського господарства відіграє вирішальну роль у забезпеченні його виживання та конкурентоспроможності. Ефективність функціонування Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» (далі – Підприємство) прямо залежить від здатності менеджменту адаптувати бізнес-процеси до критичного скорочення обсягів діяльності та впроваджувати інструменти оптимізації витрат.

Аналіз фінансово-господарської діяльності за 2022–2024 роки свідчить про те, що існуючий механізм управління Підприємством зіткнувся з серйозними викликами, що призвело до погіршення конкурентних позицій. Для оцінки впливу управління на конкурентоспроможність доцільно проаналізувати динаміку результативності прийнятих управлінських рішень через призму фінансових індикаторів (таблиця 2.13).

Як видно з таблиці, управлінський вплив у 2023–2024 роках не зміг компенсувати зовнішні негативні чинники. Критичне падіння чистого доходу до 458 тис. грн у 2024 році свідчить про те, що комерційна складова механізму управління (пошук клієнтів, маркетинг послуг) фактично не спрацювала.

Таблиця 2.13 - Індикатори ефективності управління конкурентоспроможністю Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» (2022–2024 рр.)

Показник ефективності управління	2022 рік	2023 рік	2024 рік	Тенденція (вплив управління)
Чистий дохід (тис. грн)	19857	5350	458	Критичне падіння (-97,7%). Свідчить про втрату ринку збуту послуг або неможливість менеджменту залучити покладавців.
Чистий фінансовий результат (тис. грн)	5627 (Прибуток)	-3285 (Збиток)	-5955 (Збиток)	Негативна. Перехід від прибутковості до глибокої збитковості вказує на неефективність управління витратами при падінні доходів.
Адміністративні витрати (тис. грн)	2825	1885	1135	Позитивна. Менеджмент намагається скорочувати витрати, але темпи їх скорочення відстають від темпів падіння доходів.
Витрати на оплату праці (тис. грн)	6186	4514	3207	Адаптивна. Відбувається оптимізація штату або виплат, проте це створює ризик втрати кваліфікованого персоналу.

Джерело: розраховано автором на основі фінансової звітності підприємства.

На відміну від ритейлу, де цифровізація проявляється через онлайн-продажі, для «Хлібної бази № 78» вплив цифрових технологій на управління полягає у:

Автоматизації обліку зерна: впровадження сучасних систем кількісно-якісного обліку (чого на даному етапі недостатньо, враховуючи падіння доходів).

Енергоефективності: управління витратами енергоресурсів через системи моніторингу (актуально в умовах блекаутів).

Електронному документообігу: оптимізація адміністративних витрат.

Для комплексної діагностики проведемо бальну оцінку складових механізму управління конкурентоспроможністю саме для «Хлібної бази № 78»

як середнього підприємства (за кількістю персоналу ~20-60 осіб). Оцінка здійснюється за 10-бальною шкалою, де 1 – критичний стан, 10 – відмінний стан (таблиця 2.14).

Таблиця 2.14 - Оцінка складових механізму управління конкурентоспроможністю АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78»

Підсистема механізму управління	Бальна оцінка (1-10)	Обґрунтування оцінки на основі даних звітності
1. Аналітична підсистема	3	Низька здатність прогнозувати ринкові зміни. Підприємство не змогло передбачити критичне падіння попиту на послуги зберігання у 2023-2024 роках. Цифрова аналітика використовується обмежено.
2. Стратегічно-цільова підсистема	2	Стратегія виживання не спрацьовує ефективно. Відсутність диверсифікації доходів призвела до збитків у -5,9 млн грн. Цілі щодо прибутковості не досягнуті.
3. Організаційна підсистема	5	Структура збережена, підприємство функціонує. Проте коефіцієнт оборотності активів критично низький (0,008 у 2024 р.), що свідчить про "замороження" організаційних ресурсів.
4. Фінансово-економічна підсистема	2	Критичний фінансовий стан. Коефіцієнт поточної ліквідності (0,04) вказує на неплатоспроможність. Управління фінансами зводиться до накопичення боргів.
5. Інноваційно-технологічна (цифрова)	3	Мінімальні інвестиції в модернізацію. Основні засоби зношуються (знос зріс), а капітальні інвестиції в нові технології відсутні або незначні.
Середній бал ефективності управління	3,0	Критичний рівень ефективності управління. Потребує негайної реструктуризації.

**Розраховано автором*

На основі проведеного аналізу сформуємо SWOT-аналіз системи управління конкурентоспроможністю Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» (таблиця 2.15), щоб виявити резерви для покращення ситуації.

Оцінювання впливу управління на конкурентоспроможність Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» показало, що існуючий механізм управління є реактивним і недостатньо ефективним.

Таблиця 2.15 - SWOT-аналіз управління конкурентоспроможністю «Хлібна база № 78»

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність потужної матеріально-технічної бази (елеватори, склади) – 97% активів. 2. Приналежність до державної корпорації (ДПЗКУ), що може гарантувати певну стабільність. 3. Досвідчений персонал (ядро колективу збережено, попри скорочення). 4. Скорочення адміністративних витрат у 2,5 рази за 3 роки. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Катастрофічне падіння доходів від реалізації послуг. 2. Критична неплатоспроможність (нестача обігових коштів). 3. Висока собівартість послуг при малих обсягах (ефект масштабу працює проти підприємства). 4. Відсутність дієвої маркетингової стратегії залучення покладавців.
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
<ol style="list-style-type: none"> 1. Впровадження цифрових систем обліку для прозорості (залучення довіри фермерів). 2. Диверсифікація послуг (надання послуг з доробки, сушіння зерна для малих фермерів). 3. Здача в оренду вільних площ, що не використовуються в технологічному процесі. 4. Участь у державних програмах зберігання зерна. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Подальше зростання цін на енергоносії (збільшення собівартості). 2. Втрата залишків кваліфікованого персоналу через низьку оплату праці. 3. Технічне старіння основних засобів без можливості їх оновлення. 4. Конкуренція з боку приватних сучасних елеваторів з кращою логістикою.

**Складено автором*

Управлінський розрив: спостерігається розрив між наявним ресурсним потенціалом (велика вартість основних засобів – понад 50 млн грн) та результатами його використання (мізерний дохід – 0,4 млн грн). Це свідчить про те, що активи підприємства не працюють на створення вартості.

Цифрова відсталість: на відміну від лідерів ринку, підприємство майже не використовує цифрові інструменти для залучення клієнтів (CRM) або оптимізації логістики, що робить його "невидимим" для сучасних агровиробників.

Необхідність трансформації: для відновлення конкурентоспроможності підприємству необхідний перехід від моделі "пасивного зберігання" до моделі "активного сервісного хабу", що можливо лише за умови впровадження нових

управлінських підходів та часткової цифровізації процесів обліку та контролю.

Таким чином, діагностика підтвердила гіпотезу, що без докорінної зміни підходів до управління та інтеграції хоча б базових цифрових рішень, підприємство ризикує остаточно втратити свою ринкову позицію.

Висновки до оцінювання впливу управління на конкурентоспроможність підприємства.

На основі проведеної діагностики механізму управління конкурентоспроможністю філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки зроблено такі висновки:

1. Критична деформація економічної моделі управління. Аналіз фінансових індикаторів виявив катастрофічне зниження результативності існуючої системи управління. За період 2022–2024 років чистий дохід від реалізації послуг скоротився на 97,7% (з 19 857 тис. грн до 458 тис. грн). Це свідчить про повну втрату ринкових позицій та нездатність менеджменту адаптувати комерційну стратегію до умов воєнного стану. Підприємство перейшло зі стану прибутковості (5,6 млн грн у 2022 р.) у стан глибокої збитковості (-5,9 млн грн у 2024 р.), що вказує на руйнування механізму фінансової самоокупності.

2. Реактивний характер механізму управління. Оцінювання складових механізму управління (середній бал 3,0 з 10) показало, що управлінські рішення носять запізнілий, ситуативний характер. Незважаючи на наявність потужної матеріально-технічної бази (основні засоби складають 97% активів балансу), ці активи використовуються неефективно (фондовіддача наближається до нуля). Організаційна підсистема управління спрямована на утримання майна, а не на створення доданої вартості, що суперечить принципам сучасного менеджменту.

3. Цифровий розрив як ключова загроза конкурентоспроможності. У контексті дослідження, яке визначає цифровізацію як драйвер розвитку торгівлі та послуг, «Хлібна база № 78» демонструє критичне технологічне

відставання. Відсутність інвестицій у цифрові інструменти (CRM-системи, автоматизація логістики та клієнтського сервісу) робить підприємство «невидимим» для сучасних агровиробників та знижує швидкість прийняття управлінських рішень порівняно з конкурентами, які активно впроваджують цифрові технології.

4. Структурна неплатоспроможність та фінансова залежність. Діагностика фінансової підсистеми виявила критичний дефіцит обігових коштів. Коефіцієнт поточної ліквідності на рівні 0,04 у 2024 році свідчить про неможливість підприємства виконувати поточні зобов'язання без зовнішньої підтримки. Зростання поточних зобов'язань (з 36,9 млн грн до 35,7 млн грн при майже нульовому доході) підтверджує тезу про те, що механізм управління фінансами не виконує стабілізуючу функцію, а лише фіксує накопичення боргів.

5. Необхідність зміни парадигми управління. SWOT-аналіз підтвердив, що без докорінної трансформації управлінських підходів – переходу від моделі «пасивного зберігача» до моделі «сервісно-логістичного хабу» з використанням цифрових платформ - підприємство ризикує припинити своє існування як самостійна економічна одиниця. Потенціал відновлення базується виключно на збережених основних засобах та можливості диверсифікації послуг.

РОЗДІЛ 3. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

3.1. Інноваційні підходи до удосконалення формування управління конкурентоспроможністю підприємства

У процесі цифрової трансформації суспільства система взаємодії між учасниками торгового процесу зазнає суттєвих змін. Покупці, продавці, користувачі та надавачі послуг дедалі активніше переходять до використання цифрових каналів, що стають основним інструментом реалізації їхніх економічних потреб.

Сучасний споживач отримує можливість швидкого доступу до широкого асортименту товарів і послуг через онлайн-магазини та маркетплейси, що значно підвищує зручність і прискорює процес купівлі. Для продавців цифрові технології відкривають нові можливості аналітики: вони дозволяють глибше досліджувати поведінку споживачів, формувати персоналізовані пропозиції та оперативно реагувати на зміни ринкового попиту (рис. 3.1).

Цифрові інструменти істотно оптимізують логістичні процеси та систему доставки, забезпечуючи більш ефективне обслуговування клієнтів. Крім того, товарні пропозиції дедалі частіше супроводжуються додатковими сервісами— технічною підтримкою, сервісним та післяпродажним обслуговуванням. Використання цифрових платформ підвищує якість управління цими послугами та робить їх доступнішими для споживачів.

Разом із цим цифровізація формує нові стандарти професійної поведінки та пред'являє вищі вимоги до компетентностей учасників торгового процесу. Сучасні технології стають ключовим чинником ефективної комунікації та управління, визначаючи конкурентоспроможність суб'єктів ринку.

Таким чином, у сучасній торговельній діяльності цифрові інструменти виступають не просто допоміжними засобами, а стратегічним ресурсом, що забезпечує підвищення ефективності, гнучкості та конкурентоспроможності підприємств.

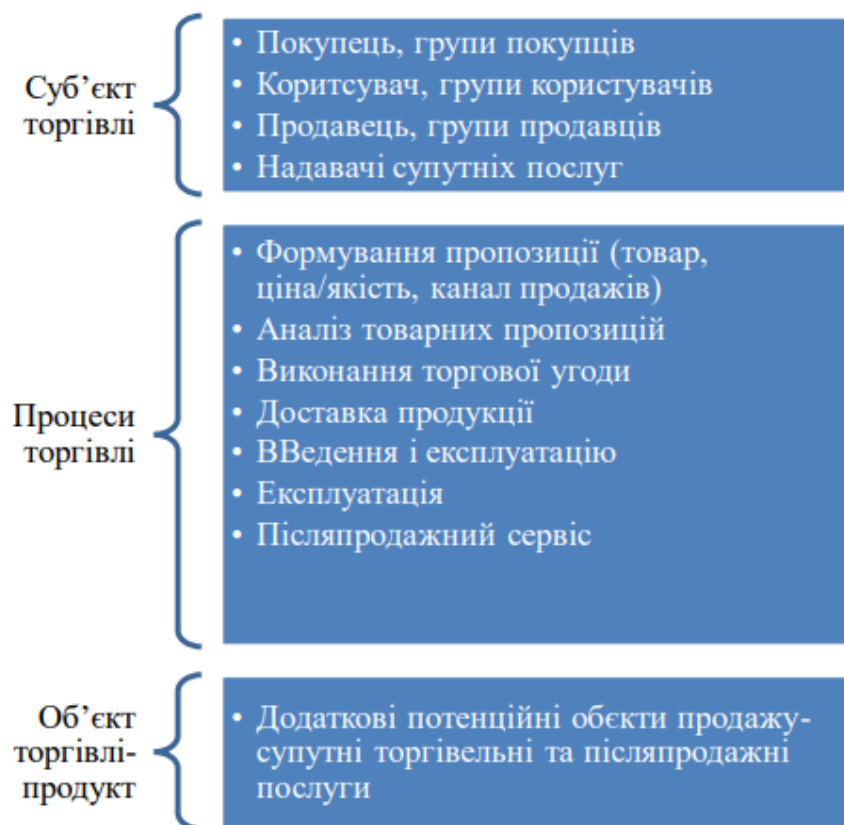

Рисунок 3.1 - Взаємодія учасників торгового процесу в умовах цифрової трансформації

Джерело: авторська розробка

Цифрова економіка суттєво змінює функціонування всіх сфер господарювання, і торговельний сектор не є винятком. Протягом останніх років українські торговельні підприємства активно перебудовують свою діяльність відповідно до нових умов, зумовлених інтенсивною цифровізацією. Ці трансформації охоплюють як внутрішні бізнес-процеси, так і формати взаємодії з кінцевими споживачами.

Ключові вектори змін пов'язані з переходом до інноваційних бізнес-моделей, стрімким зростанням електронної комерції та зростаючим значенням

сучасних технологічних рішень у забезпеченні ефективності торговельної діяльності [3, 4, 5].

Початок цифрової трансформації торговельного сектору в Україні супроводжується масштабним зростанням електронної комерції, що поступово змінює структуру національного ринку. Динаміка останніх років підтверджує сталий приріст частки онлайн-продажів, а їх роль у загальному обсязі торгівлі стає дедалі значущішою. Особливо помітним цей процес був у 2020–2021 роках, коли пандемія COVID-19 прискорила впровадження цифрових рішень та стимулювала бізнес переходити на дистанційні формати роботи. У результаті, вже у 2023 році електронна комерція сягнула близько 15 % загального товарообігу країни, що свідчить про суттєву зміну споживчих практик та переорієнтацію покупців на онлайн-сервіси (рис. 3.2).

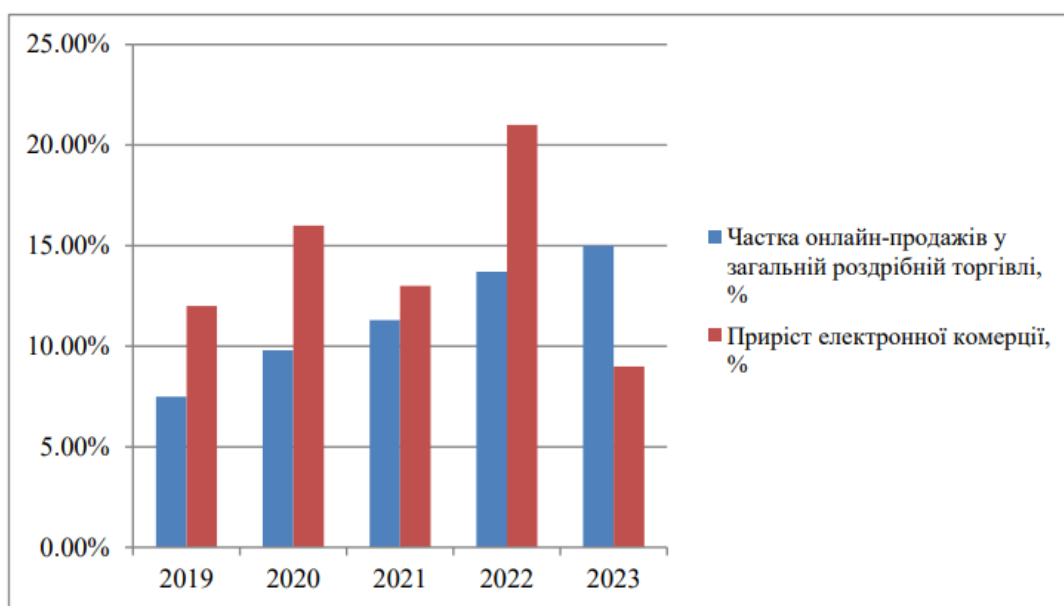

Рисунок 3.2 - Частка онлайн-продажів у загальному обсязі роздрібною торгівлі

Джерело: Державна служба статистики України [13].

Розвиток цифрових каналів продажу трансформує взаємодію основних суб'єктів торговельного процесу - покупців, продавців, користувачів сервісів та надавачів супутніх послуг. Сучасні технології змінюють логіку формування комерційної пропозиції, способи аналізу товарів, процедури укладання угод, організацію доставки, а також післяпродажне обслуговування. Продукт як

об'єкт торгівлі доповнюється широким спектром супутніх та післяпродажних послуг, що формує цілісну модель взаємодії між учасниками ринку.

Водночас цифровізація відкриває нові перспективи для малого й середнього бізнесу. Онлайн-платформи зменшують бар'єри входу на ринок, дозволяють розширювати географію збуту та використовувати дані для кращого розуміння споживацьких потреб. Такий підхід формує конкурентні переваги та забезпечує стійкішу позицію підприємств у мінливих ринкових умовах.

Автоматизація бізнес-процесів є ключовим елементом підвищення ефективності торговельних підприємств. Використання CRM-систем, рішень для управління ланцюгами постачання та аналітичних платформ забезпечує швидкість обробки даних і точність управлінських рішень. Цифрові технології дають змогу оптимізувати закупівлі, управління запасами, логістику й продажі, що сприяє зниженню витрат та підвищенню якості обслуговування.

Автоматизація замовлень і застосування аналітики великих даних дозволяють прогнозувати попит і забезпечувати стабільність постачання. Більшість великих і середніх підприємств уже впровадили CRM-системи та модулі управління замовленнями, а понад половина - системи управління ланцюгами постачання, що позитивно впливає на логістичну швидкість та витрати (рис. 3.3).

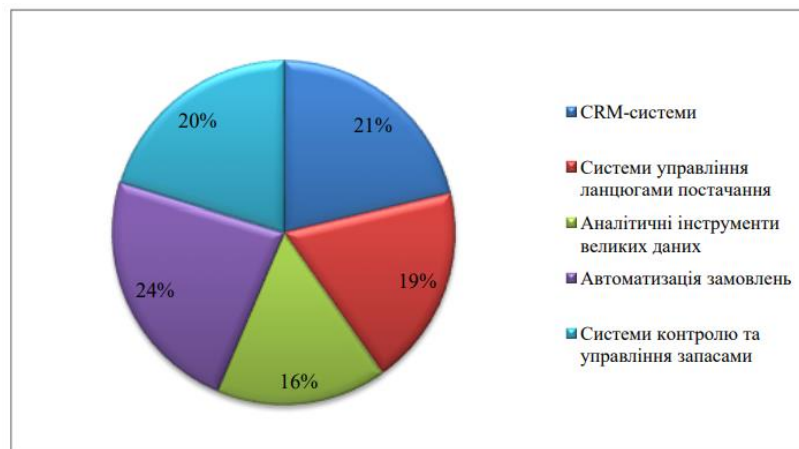

Рисунок 3.3 - Частка підприємств, що впровадили цифрові інструменти у торговельних підприємствах України

Джерело: систематизовано автором за даними [3, 26]

Роль соціальних мереж як каналів збуту та комунікації стрімко зростає. Платформи Facebook, Instagram і TikTok стають інструментами прямих продажів і підтримання лояльності клієнтів.

Паралельно посилюється конкуренція на торговельному ринку України. Вихід нових учасників, зокрема міжнародних компаній, підвищує вимоги до ефективності вітчизняних підприємств і стимулює їх інвестувати в інновації та вдосконалення бізнес-процесів.

За статистичними даними, у першому півріччі 2020 р. виробництво хліба і хлібобулочних виробів в Україні скоротилося на 14,2 % порівняно з аналогічним періодом попереднього року [7]. У дослідженні за 2015-2023 рр. відзначено стійке зниження обсягу споживання хліба та хлібобулочних виробів: приблизно 56 % від рівня 2015 р. до 2023 р [45].

Ринок хлібобулочних виробів у 2025 р. прогнозується обсягом близько 33,6 млрд грн. Хоч виробництво за перше півріччя 2025 р. знизилося на ~10 %, але за рахунок інших факторів очікується зростання ринку на ~15 % проти попереднього року [59].

Відтак, галузь зазнала значного спаду через вплив пандемії, військових дій та демографічних змін. Попит на продукцію знизився, але є ознаки стабілізації/відновлення ринку. Обов'язковим є адаптація до нових умов - зниження виробництва не означає повного занепаду, але створює тиск на підприємства. Конкуренція залишається високою, але за умови знижених обсягів виробництва - підприємства шукають способи виділитися (асортиментом, якістю, брендом).

Для підприємства-хлібокомбінату важливо враховувати, що домінують кілька великих гравців, проте є можливість нішового розвитку. Варто звернути увагу на асортименти, що відповідають новим споживацьким трендам (здорове харчування, альтернативні сорти), як спосіб диференціації.

Однією з важливих тенденцій є орієнтація на клієнтський досвід. Споживачі очікують персоналізованих і зручних сервісів, тому торговельні компанії активно аналізують поведінку користувачів. Наприклад, Rozetka

використовує рекомендаційні системи, що формують індивідуальні пропозиції, підвищуючи утримання та залученість клієнтів.

Зростає значення екологічної та соціальної відповідальності. Українські торговельні підприємства дедалі частіше впроваджують принципи сталого розвитку. Наприклад, мережа «АТБ» зменшує використання пластику та переходить до екологічно чистих практик із використанням відновлюваних ресурсів.

Цифрова трансформація змінює традиційну торгівлю: фізичні магазини поєднуються з онлайн-платформами, формуючи омніканальні моделі. Наприклад, «Foxtrot» дає можливість замовити товар онлайн і забрати його в магазині, що підвищує зручність для клієнтів. Близько 60% українських споживачів віддають перевагу такому формату.

Інтеграція цифрових технологій стає ключовим чинником конкурентоспроможності. В умовах посилення конкуренції та виходу міжнародних компаній українські підприємства змушені інвестувати в інновації та адаптувати свої бізнес-процеси для збереження позицій на ринку.

Хмарні технології поступово стають фундаментом для формування нових бізнес-моделей в Україні. Оскільки їх використання значно знижує витрати на ІТ-інфраструктуру, підприємства можуть спрямовувати більше ресурсів на розвиток своїх ключових компетенцій та конкурентних переваг.

Автоматизація бізнес-процесів є ключовим елементом цифрової трансформації українських підприємств. Використання систем управління запасами, зокрема 1С: Підприємство, дозволяє суттєво скоротити витрати та підвищити ефективність операційної діяльності. Наприклад, впровадження автоматизованих рішень для обробки замовлень дає змогу роздрібним мережам, таким як АТБ, зменшити час виконання замовлень до кількох годин.

Зростає також роль штучного інтелекту в оптимізації бізнес-процесів. Платформи на кшталт Retail Rocket, що аналізують поведінку споживачів за допомогою AI-технологій, допомагають компаніям підвищувати результативність маркетингових кампаній та зміцнювати взаємодію з

клієнтами. Такі інструменти забезпечують підприємствам конкурентні переваги в умовах динамічного ринку.

Використання блокчейн-технологій у системах управління ланцюгами постачання стає важливим напрямом цифрової модернізації українських підприємств. Завдяки блокчейну компанії можуть забезпечити повну прозорість руху товарів та підвищити надійність операцій. Зокрема, Fozzy Group застосовує цю технологію для відстеження продукції на всіх етапах постачання, що значно знижує ризики шахрайства та зміцнює довіру між учасниками ринку.

Великі дані стають ключовим елементом стратегічного розвитку українських підприємств. Компанії, такі як DataArt, створюють аналітичні рішення, що допомагають бізнесу глибше розуміти потреби клієнтів і формувати більш точні комерційні пропозиції. За результатами досліджень, близько 60% українських компаній відзначають, що використання великих даних підвищує їхню конкурентоспроможність і сприяє прийняттю обґрунтованих управлінських рішень.

Серед ключових тенденцій розвитку ринку виділяється зростаюча орієнтація на клієнтський досвід. Українські споживачі, користуючись цифровими сервісами, очікують більшої індивідуалізації, зручності та оперативності. У відповідь на це компанії Novus і Silro активно аналізують поведінку покупців, формуючи персоналізовані пропозиції та вдосконалюючи якість обслуговування. Такий підхід сприяє не лише утриманню постійних клієнтів, а й ефективному залученню нових.

Отже, цифрові технології стали важливим чинником трансформації українського бізнесу, змінюючи традиційні підходи до ведення діяльності. Використання хмарних рішень, автоматизації, блокчейн-технологій та аналізу великих даних сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємств і створює додану цінність для споживачів. Такий розвиток вимагає постійного вдосконалення та готовності адаптуватися до ринкових змін, проте саме він визначає успішність компаній у сучасних умовах.

Усі наведені тенденції підтверджують необхідність включення цифрових технологій у стратегію розвитку підприємства, адже це дає змогу не лише утримувати позиції на ринку, а й відкривати нові можливості для зростання.

У підсумку, стійкість Хлібокомбінату в умовах цифрової економіки визначається його здатністю оперативного реагувати на технологічні зміни, упроваджувати сучасні виробничі та управлінські рішення, інвестувати в підготовку персоналу та використовувати ефективні канали збуту. Поєднання цих чинників підсилює конкурентоспроможність підприємства, забезпечує стабільність його діяльності та сприяє довгостроковому розвитку навіть за умов підвищеної ринкової конкуренції (табл. 3.1).

Таблиця 3.1 - Фактори стійкості хлібопекарського підприємства в умовах цифрової економіки

Фактор	Опис	Приклади для хлібокомбінату
Цифровізація бізнес-процесів	Впровадження цифрових технологій для автоматизації виробництва, обліку та логістики.	Використання ERP-систем для управління запасами борошна, інгредієнтів і готової продукції; автоматизація контролю якості та формування виробничих партій.
Цифрові навички персоналу	Рівень володіння працівниками сучасними технологічними інструментами, необхідними для роботи в цифровому середовищі.	Проведення навчань з використання автоматизованих систем обліку, програм для планування виробництва та CRM-систем для роботи з торговими точками.
Цифрові канали продажів	Використання онлайн-платформ для реалізації продукції, взаємодії з клієнтами та дистриб'юторами.	Створення інтернет-каталогу продукції Хлібокомбінату, приймання онлайн-замовлень від магазинів і кафе; використання соціальних мереж для залучення нових покупців.
Цифрові інструменти маркетингу	Застосування цифрових технологій для просування продукції та підвищення впізнаваності бренду.	Оптимізація веб-сайту хлібокомбінату, запуск рекламних кампаній у Facebook/Instagram, SEO-просування локального бренду, використання Google Ads для формування попиту.

**Розроблено автором*

Представлені у таблиці 3.1. фактори відображають ключові напрями цифрової трансформації, які безпосередньо впливають на формування та

зміцнення конкурентоспроможності Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» у сучасних умовах. У цифровій економіці здатність підприємства ефективно поєднувати виробничі, управлінські та маркетингові процеси з цифровими технологіями визначає його стійкість, ринкові позиції та перспективи розвитку.

1. Цифровізація бізнес-процесів є основою операційної ефективності. Для підприємств хлібопекарської та зернової галузі, зокрема «Хлібної бази №78», автоматизація складського обліку, контролю залишків зерна, управління логістикою та виробничим плануванням дозволяє зменшити собівартість, мінімізувати людський фактор і забезпечити стабільну якість продукції. Використання ERP-систем є важливим чинником конкурентних переваг, оскільки забезпечує швидкість обробки даних та оптимізацію ресурсів.

2. Цифрові навички персоналу формують основу для ефективного використання технологій. У контексті Філії ДПЗКУ це означає здатність працівників працювати з автоматизованими системами обліку зерна, програмами контролю якості, внутрішніми електронними документами та цифровими каналами комунікації. Розвиток цифрової компетентності персоналу підвищує продуктивність та адаптивність підприємства до змін ринку.

3. Цифрові канали продажів стають важливими для просування продукції та взаємодії з партнерами, дистриб'юторами та торговельними мережами. Для «Хлібної бази №78» інтеграція онлайн-комунікацій у бізнес-процеси дозволяє розширювати ринки збуту, оперативно отримувати замовлення, формувати адресні комерційні пропозиції та посилювати присутність на регіональних ринках.

4. Цифрові інструменти маркетингу сприяють підвищенню впізнаваності підприємства, формуванню позитивного іміджу та залученню нових клієнтів. Оптимізація веб-ресурсів, онлайн-рекламні кампанії та представлення продукції у соціальних мережах дозволяють підприємству

більш ефективно конкурувати як у локальному, так і в міжрегіональному середовищі.

У сукупності ці фактори формують інтегровану модель управління конкурентоспроможністю підприємства, де цифрові технології виступають інструментом підвищення ефективності, стійкості та ринкової привабливості. Для Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» їх впровадження є не лише шляхом до оптимізації операційної діяльності, а й стратегічною умовою забезпечення довгострокового розвитку в умовах цифрової економіки.

Сучасний інноваційний маркетинг стрімко змінюється, переходячи від традиційних методів до підходів, що ґрунтуються на розвитку інтелектуального потенціалу персоналу, наукових розробках та гнучкій адаптації до динамічних потреб споживачів. У цих умовах ключовим активом підприємства стає компетентна команда, здатна швидко формувати й реалізовувати нові ідеї. Професійні тренінги, участь у семінарах та галузевих заходах сприяють зростанню кваліфікації, формують інноваційне мислення та підсилюють командну взаємодію.

Важливою складовою інноваційного розвитку є наукові дослідження та співпраця з профільними установами. Завдяки цьому підприємства можуть застосовувати новітні технології для створення конкурентних продуктів, розширювати асортимент і виходити на нові ринкові сегменти.

Розвиток компетенцій персоналу визначає здатність підприємства ефективно діяти в умовах швидких змін. Інвестиції у навчання та залучення експертів забезпечують працівникам необхідні знання для впровадження сучасних технологічних і маркетингових рішень.

Інноваційний маркетинг орієнтований на створення унікальних пропозицій, що максимально відповідають потребам споживачів. Для цього здійснюється глибокий аналіз ринкових тенденцій, поведінки покупців та особливостей галузі, що дозволяє розробляти продукти, здатні забезпечити реальні конкурентні переваги.

Процес інноваційного маркетингу включає кілька взаємопов'язаних етапів: комплексний аналіз ринку, генерацію ідей, їх експертну оцінку та відбір, а також пробне впровадження й тестування. Такий підхід дає можливість знизити ризики, вчасно вдосконалити продукт та підвищити ймовірність його успіху на ринку.

Завершальним етапом інноваційного процесу на Хлібній базі №78 є масштабування та подальша оптимізація напрацьованих рішень. На основі результатів тестування визначаються найбільш ефективні ідеї, після чого вони розширюються та інтегруються у виробничі й управлінські процеси підприємства. Постійне вдосконалення цих рішень дозволяє досягти максимального ефекту від упроваджених інновацій та забезпечити стабільний розвиток підприємства.

У цьому контексті інноваційний маркетинг виступає важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності підприємства. Завдяки впровадженню нових підходів підприємство може швидше адаптуватися до ринкових змін, ефективніше реагувати на попит та формувати пропозиції, які відповідають очікуванням споживачів і партнерів (рис. 3.4).

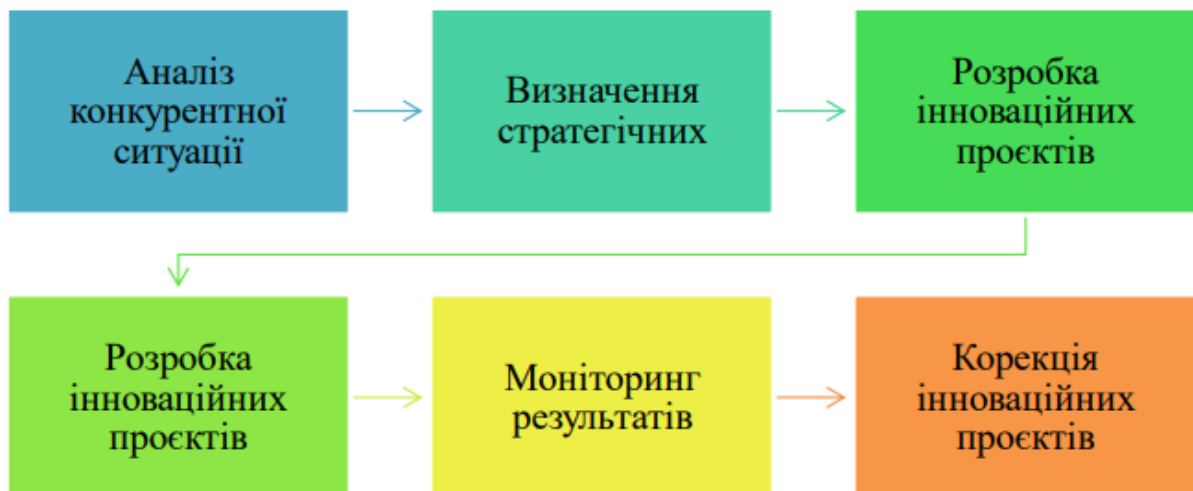

Рисунок 3.4 - Блок-схема інноваційних підходів до управління конкурентоспроможністю хлібокомбінату

Джерело: розроблено автором

Подана блок-схема 3.4. відображає послідовний процес формування та реалізації інноваційної стратегії, спрямованої на зміцнення

конкурентоспроможності Хлібної бази №78 в умовах цифрової економіки та високої ринкової конкуренції.

1. Аналіз конкурентної ситуації.

Першим етапом є комплексне дослідження ринкового середовища та конкурентів. Для ХБ-78 цей етап включає:

- оцінку стану регіонального зернового та хлібопекарського ринку;
- визначення позицій підприємства порівняно з іншими елеваторами, базами зберігання та локальними виробниками;
- аналіз попиту на послуги зі зберігання, транспортування та обробки зерна;
- виявлення ключових загроз (логістичних, технологічних, цінових).

Результат: чітке розуміння ринкової ситуації та потреб клієнтів.

2. Визначення стратегічних напрямів розвитку.

На основі аналітичних даних формуються стратегічні пріоритети інноваційної діяльності.

Для ХБ-78 такими напрямками можуть бути:

- цифровізація процесів обліку та зберігання зерна;
- модернізація обладнання;
- оптимізація логістики за допомогою GPS-моніторингу;
- впровадження систем енергоощадності;
- створення нових сервісів для партнерів і фермерських господарств.

Результат: окреслення ключових цілей розвитку підприємства.

3. Розробка інноваційних проєктів (перша ланка).

Після визначення стратегічних цілей формуються конкретні інноваційні проєкти.

Для ХБ-78 це може бути:

- впровадження автоматизованої системи вагового контролю;
- створення електронного кабінету клієнта;
- оптимізація процесів сушіння та очищення зерна за допомогою цифрових датчиків;

- оновлення систем відеоконтролю та охорони;
- застосування програм для управління запасами.

Результат: розроблено перелік проєктів, що підвищують ефективність.

4. Розробка інноваційних проєктів (друга ланка).

Це уточнення та технологічне опрацювання проєктів:

- економічна оцінка;
- розрахунок необхідних ресурсів;
- визначення строків реалізації;
- оцінка ризиків;
- підготовка технічних завдань.

Для ХБ-78 це дозволяє адаптувати проєкти під реальні можливості підприємства.

5. Моніторинг результатів.

На цьому етапі здійснюється контроль і оцінювання ефективності впроваджених інновацій.

Для ХБ-78 це включає:

- аналіз економії ресурсів;
- оцінку зниження операційних витрат;
- швидкість обробки зернових партій;
- зростання клієнтської бази;
- рівень задоволення партнерів;
- відповідність проєктів стратегічним цілям.

Результат: об'єктивне розуміння успішності та слабких місць інновацій.

6. Корекція інноваційних проєктів.

На основі моніторингу здійснюються коригувальні дії:

- оновлення технологічних рішень;
- оптимізація бізнес-процесів;
- переналаштування обладнання;
- перегляд термінів чи обсягу інвестицій;
- покращення цифрових інструментів.

Для ХБ-78 це забезпечує гнучкість і здатність швидко реагувати на зміни ринку, клієнтських потреб чи державного регулювання.

Отже, представлена блок-схема демонструє замкнений інноваційний цикл, у якому кожний етап логічно пов'язаний із попереднім і наступним. Для Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» така система управління інноваціями дозволяє:

- підвищити ефективність діяльності;
- оптимізувати витрати;
- посилити конкурентні позиції на регіональному та національному рівнях;
- адаптуватися до викликів цифрової економіки;
- формувати довгострокову стійкість і розвиток підприємства.

3.2. Впровадження інноваційної продукції як каталізатор підвищення конкурентоспроможності Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» в умовах цифрової економіки

Сучасна цифрова економіка змінює правила гри для агропродовольчих підприємств. Філія АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» (далі – ХБ-78) діє у середовищі високої конкуренції, структурних змін зернового ринку та нестабільних макроекономічних умов. У попередніх підрозділах було розглянуто інноваційні підходи до управління конкурентоспроможністю та напрями її удосконалення. У цьому пункті розроблено концепцію створення нового виду продукції - високобілкових зернових сумішей (High-Protein Grain Mix, далі - PGM), що повинна стати «реактивним двигуном» підвищення конкурентоспроможності ХБ-78. Вибір цього продукту ґрунтується на аналізі тенденцій ринку комбікормів і зернових, оцінці власних ресурсів підприємства та можливостей цифрової трансформації.

Воєнні дії, руйнування логістики та окупація частини територій призвели до різкого скорочення виробництва зернових і комбікормів в

Україні. Дослідження Інституту ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України за 2024 р. показало, що у 2022 р. порівняно з 2021 р. виробництво зерна зменшилося на 37,4 %, а виробництво комбікормів - на 12,3 % [36]. На ринку відбувається олігополізація: понад 60 % комбікормової продукції виробляють агрохолдинги, а в товарній структурі домінують корми для птиці (61%) та свиней (21%). Головними споживачами комбікормів залишаються сільськогосподарські підприємства, де їх частка в структурі кормів становить 65%, тоді як у домогосподарствах – лише 3% [36]. Такий дисбаланс свідчить про дефіцит комбікормів на внутрішньому ринку. Фактичне виробництво не задовольняє потреби тваринництва, особливо птахівництва та свинарства. Водночас міжнародний попит на корми з високою білковою складовою продовжує зростати. Сучасні комбікорми містять близько 20–30 % протеїну, що забезпечує продуктивність та швидкий приріст ваги тварин. В умовах скорочення виробництва звичайних кормів зростає потреба у високобілкових сумішах, що містять концентровані джерела білка.

На світовому ринку основним рослинним джерелом протеїну для кормів є соєвий шрот, який становить 68,4 % у структурі світового виробництва білкових шротів [7]. Переробка 1 т сої забезпечує 750–800 кг шроту, що містить 44-48% протеїну. Подальше поглиблення переробки дозволяє отримати соєвий білковий концентрат із вмістом протеїну 65–70 % та ізолят із 90-92% протеїну. У годівлі тварин соєвий шрот ефективно використовується у поєднанні з високоенергетичними компонентами, такими як кукурудза або ячмінь, що забезпечує кращу продуктивність і економічну вигоду порівняно з м'ясокістковим борошном [7].

Україна має значний потенціал у виробництві сої. За даними аналітичної компанії Pro-Consulting (червень 2024 р.), валовий збір сої у 2023 р. сягнув 4,7 млн т, що на 16 % більше, ніж у 2022 р. Середня ціна на сою у 2024 р. становила 17 714,18 грн/т. Завдяки рекордним врожам Україна зберегла позицію восьмого світового виробника та стала найбільшим виробником сої в Європі. Експорт сої у 2023 р. досяг 3,5 млн т, що свідчить про високий зовнішній попит

та необхідність внутрішньої переробки для отримання продукції з доданою вартістю [53].

Ціни на зернові залишаються волатильними. Станом на 14 жовтня 2024 р. вартість кукурудзи в Україні зросла до 8 478 грн/т (із ПДВ). Підвищення цін спричинене зростанням попиту та скороченням пропозиції через посуху й логістичні обмеження. Ці фактори стимулюють агропідприємства шукати більш прибуткові напрями переробки зерна. Одночасно на внутрішньому ринку премікси та білково-мінеральні добавки залишаються відносно дорогими: наприклад, мішок преміксу для свиней вагою 25 кг коштує $\approx 3\,011$ грн, що відповідає 120,44 грн/кг [1]. Використання преміксів у складі комбікормів підвищує собівартість, однак забезпечує повноцінний склад мікроелементів.

Виходячи з аналізу ринку, для ХБ-78 доцільно впровадити високобілкові зернові суміші (PGM) - спеціалізований продукт, що поєднує концентроване джерело білка (соєвий шрот або інші рослинні протеїни) з енергетичною основою (кукурудза чи ячмінь) та збалансований премікс. Така суміш може використовуватися як кормова основа для свиней, птиці та великої рогатої худоби.

Основні переваги PGM:

1. Високий рівень протеїну. Завдяки використанню соєвого шроту з вмістом протеїну 44–48 % та/або білкових концентратів 65–70 % вміст сирого протеїну у суміші може досягати 22–24 %, що відповідає сучасним вимогам комбікормової промисловості [7].

2. Синергія з наявними потужностями. ХБ-78 має обладнання для очищення, сушіння та зберігання зерна. Для виробництва PGM потрібні лише міксери та упаковочні лінії, що мінімізує інвестиції.

3. Диверсифікація продуктового портфеля. Розширення асортименту дозволить підприємству вийти на нові сегменти ринку комбікормів і кормових добавок, підвищуючи стійкість до цінових коливань на зерно.

4. Відповідність трендам здорового харчування. У світі зростає попит на органічні та високобілкові продукти, що сприяє розвитку виробництва комбікормів на рослинній основі.

Для виробництва PGM пропонується використовувати такі компоненти:

1. Соевий шрот (50 %). Основний постачальник рослинного протеїну з вмістом білка 44–48 %. Ціна соєвого шроту на українському ринку в березні 2020 р. становила близько 8 300 грн/т при 46–48 % протеїну [46]. За останні роки ціни змінилися разом із курсом валют, але значення 8–9 тис. грн/т можна вважати орієнтиром для розрахунків.

2. Кукурудза (45 %). Основний енергетичний компонент. Ціна станом на жовтень 2024 р. дорівнювала 8 478 грн/т (з ПДВ). Кукурудза забезпечує вуглеводи та певну частку білка.

3. Премікс (5 %). Мінерально-вітамінна добавка з вмістом мікро- та макроелементів. Приблизна роздрібна ціна преміксу 25 кг становить 3 011 грн, що відповідає 120,44 грн/кг/ [25]. Премікс становить лише 5 % суміші, але забезпечує необхідні вітаміни, мінерали та ферменти.

Розрахунок собівартості та фінансових показників. На основі зазначених даних виконано розрахунок вартості 1 т високобілкової суміші PGM. Нехай структура суміші така: 50 % соєвого шроту, 45 % кукурудзи, 5 % преміксу. Для розрахунків використано ціни: 8 300 грн/т соєвого шроту [46], 8 478 грн/т кукурудзи [25], 120,44 грн/кг преміксу [25]. Вартість компонента в суміші визначається добутком його частки на ціну.

Вартість 1 т суміші, що складається з цих компонентів, отримана шляхом підсумовування вартостей окремих складових:

$$\text{Соевий шрот: } 0,5 \times 8\,300 = 4\,150,0 \text{ грн}$$

$$\text{Кукурудза: } 0,45 \times 8\,478 = 3\,815,1 \text{ грн}$$

$$\text{Премікс: } 0,05 \times (120,44 \times 1\,000) = 6\,022,0 \text{ грн}$$

Таблиця 3.2 – Розрахунок вартістості 1 т суміші

Компонент	Частка (%)	Ціна за тонну (грн)	Вартість у суміші (грн/т)
Соєвий шрот	50	8300,00	4150,0
Кукурудза	45	8478,00	3815,1
Премікс	5	120440,00	6022,0

**Розраховано автором*

Таким чином, собівартість 1 т суміші PGM становить 13 987,1 грн. Для визначення прибутковості передбачається націнка 20 %. Тоді відпускна ціна 1 т суміші становитиме 16 784,5 грн, а прибуток– 2 797,4 грн/т. Таблиця 3.3 відображає основні фінансові показники за умови виробництва 10 тис. т суміші на рік.

Таблиця 3.3 - Фінансові результати виробництва PGM (за умови обсягу 10000 т/рік)

Показник	Значення
Собівартість 1 т, грн	13 987,1
Відпускна ціна 1 т (націнка 20 %), грн	16 784,5
Прибуток на 1 т, грн	2 797,4
Обсяг виробництва, т	10000
Річний дохід, грн	167 845 200,0
Річний прибуток, грн	27 974 200,0
Орієнтовний інвестиційний бюджет, грн	15 000 000
Термін окупності, років	0,54

**Розраховано автором*

Розрахунки демонструють, що новий продукт забезпечує високу маржинальність, а інвестиції у модернізацію міксерів і упаковочних ліній окупляться менш ніж за півроку. Навіть за менших обсягів виробництва термін окупності залишається прийнятним, що робить проект привабливим для ХБ-78.

Технологія виробництва та цифрові інновації.

Технологічні етапи:

1. Закупівля та підготовка сировини. Поставки соєвого шроту й кукурудзи здійснюються за довгостроковими контрактами, з урахуванням сезонної волатильності цін. Під час надходження сировини на елеватор здійснюється лабораторний контроль (вологість, вміст протеїну, зараженість), після чого проводиться очищення та сушіння.

2. Точне дозування та змішування. Виробництво PGM потребує високої точності у дозуванні компонентів. Запровадження автоматизованої системи дозування з використанням датчиків маси забезпечує точність до 0,1 %. Змішування відбувається у горизонтальних або вертикальних міксерах із контролем тривалості та швидкості.

3. Додавання преміксів. Премікс вводиться у суміш на останній стадії змішування для збереження біологічної активності. Це забезпечує рівномірний розподіл мікроелементів та вітамінів у кожній партії.

4. Контроль якості. Після змішування зразки суміші відбираються для лабораторних аналізів: вміст сирого протеїну, вологість, насипна маса, мікробіологічні показники. Завдяки впровадженню цифрового двійника (Digital Twin) технологічного процесу контроль параметрів здійснюється в режимі реального часу.

5. Упаковка та зберігання. Готову суміш фасують у мішки або біг-беги, маркують у системі управління складом (WMS) і зберігають у критичних складах. Інтеграція з CRM-системою дозволяє формувати відвантаження відповідно до замовлень клієнтів.

Цифрові інструменти:

1. ERP-система для обліку сировини та готової продукції. Впровадження модулю «Виробництво» забезпечить контроль витрат, автоматичне формування бухгалтерських документів та аналіз собівартості.

2. SCADA-система для моніторингу технологічних параметрів (температура, вологість, швидкість змішування) та оперативного реагування на відхилення.

3. Інтернет речей (IoT). Датчики рівня заповнення силосів, RFID-мітки на упаковках та GPS-трекери логістичного транспорту забезпечують прозорість ланцюга постачання.

4. Система керування рецептурами. Програмне забезпечення дозволяє зберігати, масштабувати та коригувати рецептури в залежності від вмісту протеїну у сировині та вимог клієнтів.

5. Big Data та аналітика. Збір даних про врожайність, ціни, запаси та замовлення клієнтів дозволяє прогнозувати попит та оптимізувати виробничі плани. Підприємство може інтегруватися у національні аграрні платформи для отримання актуальної інформації про ринкові тренди.

Економічне обґрунтування та моделювання.

Розрахунок рентабельності.

На підставі даних таблиці 3.3 визначимо основні фінансові показники:

Річний дохід (Revenue) = Відпускна ціна × Обсяг виробництва = 16 784,5 грн/т × 10 000 т = 167 845 200 грн.

Річний прибуток (Profit) = Прибуток на 1 т × 10 000 т = 2 797,4 грн/т × 10 000 т = 27 974 200 грн.

Рентабельність виробництва = Прибуток / Собівартість = 27 974 200 / (13 987,1 × 10 000) ≈ 20 %.

Термін окупності = Інвестиційний бюджет / Річний прибуток ≈ 0,54 року.

Ці розрахунки доводять, що впровадження PGM є економічно привабливим. Навіть якщо реалізаційна ціна буде нижчою, наприклад, на рівні 15 000 грн/т, інвестиції окупляться протягом 1–1,5 року.

Чутливість до зміни цін.

Оскільки ринки зернових та соєвого шроту є волатильними, доцільно виконати аналіз чутливості прибутку до зміни вартості сировини. Наприклад, підвищення ціни соєвого шроту на 10 % (до 9 130 грн/т) збільшить собівартість суміші до 14 402 грн/т. За ціни продажу 16 784,5 грн/т прибуток зменшиться до 2 382,5 грн/т, рентабельність - до 16,5 %. Тому стратегічним завданням є

диверсифікація постачальників сировини та укладання довгострокових контрактів.

Ефект від експорту. З огляду на високий світовий попит на кормові інгредієнти, ХБ-78 може розглядати можливість експорту PGM. За умови ціни 450 USD/т ($\approx 16\,875$ грн/т при курсі 37,5 грн/USD) рентабельність зберігається на рівні 20 %. Однак експорт пов'язаний із додатковими логістичними та митними витратами, тому доцільно розробити окремий бізнес-план для зовнішніх поставок.

Ринкові перспективи та маркетингові стратегії.

Цільові сегменти. Аграрні холдинги та фермерські господарства. Основні споживачі комбікормів для свиней і птиці. Домінування агрохолдингів на ринку (понад 60 % продукції) створює можливість для укладання контрактів на великі партії продукції.

Малі та середні ферми. Незважаючи на те, що частка комбікормів у господарствах населення становить лише 3 %, цей сегмент має потенціал зростання. Використання онлайн-каналів продажу та навчання щодо користі повнораціонних кормів може стимулювати попит.

Виробники кормів для домашніх тварин. Зростання ринку кормів для домашніх тварин обумовлює попит на спеціальні білково-зернові суміші як інгредієнт для кормів преміум-класу.

Канали збуту. B2B-портал і CRM-система. Розроблення веб-порталу дозволить аграрним підприємствам розміщувати замовлення онлайн, переглядати склад суміші, графіки поставок і статуси рахунків. CRM-система забезпечить взаємодію з клієнтами, аналіз поведінки та формування персоналізованих пропозицій.

Соціальні мережі та контент-маркетинг. За прикладом торговельних компаній (Rozetka, Prom.ua), що використовують аналітику клієнтської поведінки для персоналізації пропозицій, ХБ-78 може створювати освітній контент про переваги PGM, публікувати відгуки клієнтів та результати продуктивності тварин на сумішах.

Партнерські програми. Співпраця з виробниками обладнання (кормосушарок, міксерів), агрохімічними компаніями та банками дозволить пропонувати клієнтам комплексні рішення «під ключ».

Ризики та шляхи їх мінімізації.

1. Волатильність цін на сировину. Стратегія: укладення форвардних контрактів, диверсифікація джерел постачання, можливе вирощування власної сої та кукурудзи.

2. Логістичні ризики. Воєнні дії та руйнування інфраструктури ускладнюють транспортування зерна. Необхідно розробити альтернативні маршрути, використовувати річковий і залізничний транспорт та страхувати вантажі.

3. Технологічні ризики. Несправності обладнання можуть призвести до простою. Запровадження планово-попереджувального ремонту та дублюючих систем, використання датчиків IoT для раннього виявлення відхилень.

4. Ризики кібербезпеки. Інтеграція цифрових систем потребує захисту від кіберзагроз. Доцільно впровадити політику інформаційної безпеки, системи резервного копіювання та навчання персоналу.

5. Маркетингові ризики. Можливе уповільнення попиту через зниження чисельності тварин чи економічну кризу. Необхідно гнучко змінювати рецептуру, входити у нові сегменти (корм для домашніх тварин), розширювати експорт.

План впровадження та оцінка ефективності.

Етап 1. Підготовчий (0–3 місяці)

- Аналіз технічного стану наявного обладнання, розробка технічного завдання на міксер та лінію фасування.

- Вибір постачальників соєвого шроту, кукурудзи та преміксу, проведення тендерів.

- Розробка рецептур і стандартизація вимог до сировини та готової продукції.

- Розробка структури ERP-системи та системи керування рецептурами.

Етап 2. Модернізація та навчання (3–6 місяців)

- Закупівля та монтаж обладнання (міксери, дозатори, фасувальна лінія).
- Впровадження ERP- та SCADA-систем, навчання персоналу роботі з новим ПЗ.
- Проведення пробних партій продукції, тестування системи контролю якості.
- Розробка маркетингової стратегії, запуск веб-порталу та соціальних мереж.

Етап 3. Запуск виробництва (6–12 місяців)

- Вихід на планову потужність виробництва (1–2 тис. т/місяць).
- Підписання контрактів із ключовими клієнтами, участь у галузевих виставках та семінарах.
- Моніторинг фінансових показників та оперативне корегування ціни в залежності від ринкових умов.

Етап 4. Масштабування (12–24 місяці)

- Розширення асортименту (суміші з використанням ріпакового шроту, соняшникового шроту, біотехнологічних добавок).
- Вихід на експортні ринки (ЄС, Близький Схід, Азія).
- Інвестиції у R&D для створення власних преміксів та біодобавок.

Отже, запропонована концепція виробництва високобілкових зернових сумішей відповідає тенденціям розвитку українського ринку кормової продукції та дозволяє ХБ-78 зміцнити свою конкурентоспроможність. Аналіз ринкової ситуації підтверджує наявність попиту на корми з високим вмістом протеїну й енергетичної цінності. Виробництво PGM ґрунтується на доступній сировинній базі (соєвий шрот, кукурудза), використанні сучасних технологій змішування та цифрових систем управління. Розрахунки демонструють високий рівень рентабельності ($\approx 20\%$) і короткий термін окупності ($\approx 0,5$ року). Запровадження цифрових інструментів (ERP, IoT, SCADA, Big Data) забезпечує прозорість, точність та контроль якості на всіх етапах.

У сукупності ці заходи створюють передумови для довгострокового зростання прибутку, диверсифікації діяльності та підвищення стійкості ХБ-78 в умовах цифрової економіки.

3.3. Напрями удосконалення управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки

Сучасні умови функціонування зернового ринку вимагають від Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» не лише оперативного реагування на технологічні зміни, але й системного підсилення власної конкурентоспроможності. У цифровій економіці ключову роль відіграє здатність підприємства використовувати цифрові інструменти для оптимізації виробничих і логістичних процесів, підвищення ефективності управління та покращення якості послуг.

Одним із пріоритетів ХБ-78 є впровадження цифрових рішень у виробничо-складську діяльність. Використання сучасних ERP-систем, автоматизованого обліку зернових залишків, цифрових інструментів контролю вологості та температури у зерносховищах дає змогу значно зменшити операційні витрати та підвищити точність управлінських рішень. Особливо важливим є застосування інтелектуальних систем прогнозування, що дозволяють оцінювати динаміку попиту на зернові культури, планувати обсяги зберігання та мінімізувати ризики перевантаження або простою потужностей.

Для ХБ-78 цифровізація процесів - це також спосіб покращити логістичну складову. Автоматизовані системи планування відвантажень, контроль транспортних потоків у режимі реального часу та цифровий документообіг прискорюють обслуговування клієнтів і зменшують ймовірність помилок. У контексті військових ризиків та нестабільної кон'юнктури ринку швидкість реагування стає ключовим фактором збереження конкурентних позицій.

Таким чином, для ХБ-78 цифрові технології є не лише інструментом модернізації, але й основою формування стійких конкурентних переваг. Їх застосування дозволяє підприємству працювати більш ефективно, забезпечувати високу якість послуг зі зберігання та обробки зерна та зміцнювати свою позицію в структурі ДПЗКУ й на регіональному аграрному ринку.

Розвиток електронної комерції безпосередньо впливає і на діяльність філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78», оскільки сучасні клієнти - фермерські господарства, переробні підприємства та трейдери дедалі частіше очікують зручність цифрових сервісів та швидкість оформлення операцій. Для ХБ-78 важливо не лише зберігати та обробляти зерно, а й забезпечувати клієнтам можливість оперативного отримувати інформацію про залишки, якість продукції, тарифи, логістичні послуги та статус замовлень у цифровому форматі.

Створення зручних онлайн-платформ, впровадження електронного документообігу, використання мобільних сервісів для відстеження партій зерна - усе це підвищує прозорість взаємодії з клієнтами та скорочує час обслуговування. Такі інструменти фактично виконують роль омніканального підходу для підприємства, дозволяючи замовникам отримувати послуги як офлайн, так і дистанційно - через вебпортал, мобільний інтерфейс чи електронну пошту. Це зміцнює довіру та лояльність клієнтів і робить ХБ-78 більш конкурентним на регіональному ринку.

В умовах цифровізації зростає й значення управління брендом підприємства. Для державної зернової компанії важливо підтримувати позитивний імідж демонструвати стабільність, надійність і прозорість роботи. Використання офіційних інформаційних ресурсів, комунікація через соціальні платформи групи ДПЗКУ, оперативне надання роз'яснень щодо умов приймання, зберігання та відвантаження зерна сприяють формуванню довіри серед партнерів і потенційних клієнтів.

Крім того, розвиток інновацій у послугах та бізнес-моделях відкриває додаткові можливості для ХБ-78. Це може включати цифрове бронювання складських потужностей, онлайн-калькулятори вартості послуг, впровадження сервісів автоматичного інформування клієнтів, а також розширення асортименту продукції (наприклад, виробництво нових кормових чи змішаних зернових сумішей). Такі рішення підвищують цінність підприємства для ринку та забезпечують стабільніші джерела доходу.

Для ХБ-78 одним із ключових напрямів розвитку є інвестиції в людський капітал. Ефективність роботи елеваторного та логістичного комплексу значною мірою залежить від кваліфікації персоналу, тому підприємству необхідно регулярно підвищувати компетентності працівників— зокрема у сфері цифрових технологій, електронного обліку зерна, систем моніторингу якості, проєктного управління. Розвиток внутрішнього навчання та мотиваційних програм сприяє підвищенню продуктивності та відповідальності персоналу.

Важливою складовою сучасного управління є й формування системи управління ризиками. Для ХБ-78 це означає постійний аналіз технічних, логістичних та ринкових ризиків, розробку планів реагування у випадку аварій чи перебоїв постачання, а також підвищення гнучкості операційних процесів. Це дозволяє підприємству зменшувати втрати та забезпечувати стабільність роботи навіть у нестійких умовах ринку та воєнного стану.

Окремим напрямом удосконалення є адаптація бізнес-моделі філії. ХБ-78 може розширювати спектр послуг, впроваджувати цифрові сервіси для клієнтів, розвивати партнерські програми з фермерськими господарствами та переробними підприємствами. Спільні проєкти, крос-пропозиції чи довгострокові договори співпраці дають змогу зміцнювати конкурентні позиції та формувати стабільні джерела доходу.

Для ХБ-78 постійний моніторинг конкурентоспроможності є необхідною умовою ефективного управління. Регулярний аналіз ринку зерна, логістичних тенденцій, діяльності конкурентних елеваторів та потреб

партнерів дозволяє підприємству своєчасно реагувати на зміни й формувати конкурентні переваги. Визначення ключових показників ефективності (KPI) - таких як завантаженість потужностей, швидкість обробки партій, собівартість послуг, втрати під час зберігання - забезпечує об'єктивну оцінку результатів та дає змогу оперативно коригувати стратегію розвитку [24, 40].

Удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю для ХБ-78 є комплексним процесом, що включає цифровізацію виробничих операцій, розвиток елементів електронної взаємодії з клієнтами, підвищення прозорості послуг та впровадження сучасних інструментів управління. Важливими складовими стають інвестиції в кадри, ефективне управління ризиками та системна оцінка результатів діяльності. Сукупність цих заходів забезпечує підприємству стійкість і адаптивність у середовищі високої волатильності аграрного ринку.

Маркетингові інновації також відіграють важливу роль у розвитку підприємства. Для ХБ-78 технологічні можливості відкривають нові інструменти: автоматизація обліку зерна, цифровий маркетинг, використання аналітики великих даних для прогнозування сезонності та попиту на послуги. Це дозволяє підприємству не лише модернізувати операційні процеси, але й адаптувати їх до сучасних викликів цифрової економіки [54, 56].

З боку ринку кінцевих споживачів дедалі більш значущим стає клієнтоорієнтований підхід. ХБ-78 має не лише розширювати спектр наявних послуг, але й пропонувати нові – наприклад, виробництво інноваційних зернових чи високобілкових сумішей, впровадження додаткових сервісів для фермерів, поліпшення логістичних можливостей. Гнучкість і здатність швидко адаптувати продуктову пропозицію до потреб клієнтів забезпечують підприємству реальну конкурентну перевагу на ринку.

Отже, удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» в умовах цифрової економіки передбачає комплексну інтеграцію технологічних рішень із реальними потребами клієнтів та ринку. Успіх підприємства залежить від здатності використовувати цифрові

інновації для створення гнучкої та адаптивної бізнес-стратегії, яка дозволяє ефективно конкурувати та швидко реагувати на зміни попиту.

Аналіз алгоритму впровадження інновацій демонструє, що процес повинен бути послідовним і ґрунтуватися на чіткому розумінні поточного стану підприємства. Для ХБ-78 першим етапом є всебічна оцінка ринку зернових послуг, технологічних тенденцій галузі та наявних внутрішніх ресурсів. Це включає аналіз виробничих потужностей, логістичних можливостей, рівня цифровізації та готовності персоналу до змін.

Наступним кроком стає формування варіантів інноваційних рішень. Для ХБ-78 це можуть бути нові послуги (наприклад, цифрове бронювання складських потужностей, сервіси онлайн-моніторингу партій зерна), удосконалення виробничих процесів (автоматизовані системи контролю вологості та температури), а також розробка нової продукції чи змішаних зернових сумішей. На цьому етапі важливо оцінити економічну доцільність кожного нововведення, його вплив на конкурентоспроможність та відповідність потребам клієнтів.

Завершальним етапом є практичне впровадження обраних інновацій. Для ХБ-78 це означає адаптацію управлінських та операційних процесів, навчання персоналу, модернізацію обладнання та цифрових систем, а також створення механізмів контролю результатів. Постійний моніторинг ефективності та корекція стратегії забезпечують підприємству гнучкість і здатність швидко реагувати на зміни ринку (рис. 3.5).

Розробка конкурентної стратегії для Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» є складним процесом, що потребує комплексного аналізу зовнішніх і внутрішніх факторів. До зовнішнього середовища належать макроекономічні умови (інфляція, ринок зерна, логістичні обмеження), технологічні тенденції та нормативно-правові вимоги, які безпосередньо впливають на діяльність підприємства. Внутрішній аналіз дозволяє визначити сильні сторони ХБ-78 (виробничі потужності, кадровий потенціал, технологічна база) та виявити обмеження, що можуть стримувати розвиток.

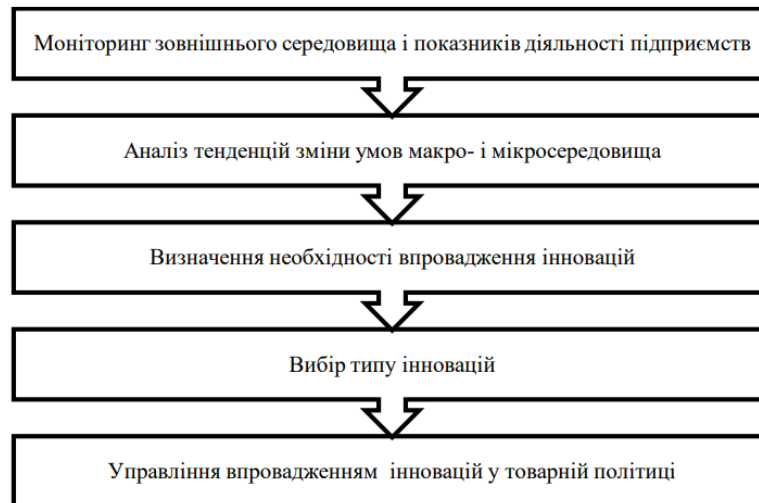

Рисунок 3.5 - Алгоритм вибору реалізації інновацій для ХБ-78

Джерело: авторська розробка

Формування стратегічних цілей передбачає конкретизацію завдань, які сприятимуть зростанню конкурентоспроможності підприємства. Для ХБ-78 такими пріоритетами можуть бути: розширення спектра послуг, підвищення ефективності логістичних операцій, автоматизація процесів приймання та зберігання зерна, оптимізація витрат і зміцнення партнерських відносин із виробниками та трейдерами.

Інноваційна складова стратегії відіграє ключову роль. Для ХБ-78 це може включати впровадження цифрових систем контролю якості та обліку зерна, удосконалення технологічних процесів, розвиток нових продуктів (наприклад, виробництво зернових чи високобілкових сумішей), модернізацію маркетингових та організаційних підходів. Ефективне впровадження інновацій вимагає чіткого плану: визначення ресурсів, відповідальних осіб, термінів реалізації та бюджету.

Реалізація стратегії потребує системного контролю за виконанням намічених заходів. Моніторинг прогресу, аналіз відхилень, управління ризиками та мотивація персоналу забезпечують гнучкість підприємства та можливість оперативно адаптуватися до змін ринку. Постійний пошук нових інноваційних можливостей сприяє зміцненню позицій ХБ-78 та забезпечує її стійкий розвиток у конкурентному середовищі (табл. 3.4).

Нижче подано адаптовану, логічно вибудовану та науково оформлену таблицю алгоритму розробки конкурентної стратегії саме для Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78».

Таблиця 3.4 - Алгоритм розробки конкурентної стратегії Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки

Етап	Опис (адаптовано під діяльність ХБ-78)
1. Аналіз	<p>Зовнішнє середовище:• Макроекономічні фактори: вплив інфляції, валютних коливань, вартості логістики на собівартість зберігання і переробки зерна; зміни державних програм підтримки АПК.• Ринкові фактори: конкуренція між елеваторами Кіровоградської області; попит на послуги зберігання, сушіння, очищення та перевалки зерна; вплив цифровізації зернової логістики (електронні кабінети аграрія, е-документообіг, GPS-моніторинг транспорту).• Соціально-культурні фактори: дефіцит кваліфікованих кадрів у сільській місцевості; очікування фермерів щодо швидкого цифрового сервісу; потреба у прозорій логістиці та контролі якості.• Політико-правові фактори: регулювання ринку зерна, вимоги щодо сертифікації елеваторних потужностей, законодавство щодо харчової безпеки та експортних процедур.Внутрішнє середовище:• Сильні сторони: великий виробничо-логістичний комплекс, інтеграція в систему АТ «ДПЗКУ», наявність складських потужностей, досвід роботи зі с/г виробниками.• Слабкі сторони: недостатній рівень цифровізації; часткова зношеність обладнання; відсутність сучасного онлайн-сервісу для клієнтів.• Ресурси та можливості: наявна інфраструктура, земельні ділянки, можливість запуску нового виробництва (борошно, комбікорми, біопаливо).• Загрози: конкуренція приватних елеваторів; логістичні ризики; воєнні загрози; нестабільність ринків збуту.</p>
2. Визначення цілей	<p>Загальна мета: підвищення конкурентоспроможності ХБ-78 через цифрову трансформацію, інноваційний розвиток та розширення товарно-послужової номенклатури.Конкретні цілі:• запуск нового продукту (наприклад, лінійки борошна преміальної якості або високобілкових кормів);• цифрова модернізація управління запасами та логістикою (ERP, GPS-контроль);• зменшення витрат завдяки автоматизації процесів; • покращення сервісу для фермерів через онлайн-кабінет; • розширення ринкової присутності в області через диверсифікацію послуг;• зміцнення бренду «Хлібна база № 78» як інноваційного та надійного партнера.</p>
3. Визначення інноваційних напрямків	<p>Продуктові інновації:• виробництво нової продукції: преміальне борошно, крупи, екологічні висівки, гранульовані комбікорми, альтернативне паливо (пелети).Процесні інновації:• впровадження сучасних систем контролю вологості та температури зерна; • автоматизація сушильних та транспортних ліній; • цифровий контроль якості (лабораторні датчики, сканери).Маркетингові інновації:• створення цифрової платформи для фермерів (електронні заявки, онлайн-договора, відстеження партій);• просування у соцмережах та B2B-платформах; • впровадження CRM-системи для роботи з клієнтами.Організаційні інновації:• модернізація структури управління; • цифрові протоколи комунікації; • навчання персоналу IT-компетенціям.Технологічні інновації:• впровадження ERP-системи; • електронний документообіг; • GPS-моніторинг зернових перевезень та контроль стану складів.</p>
4. Розробка плану впровадження інновацій	<p>• Визначення необхідних ресурсів: фінансових (інвестиції в обладнання та IT-рішення), кадрових (IT-спеціалісти, технологи), інформаційних (програмні продукти).• Встановлення термінів реалізації: короткострокові (до 1 року– цифровізація управління), середньострокові (1–3 роки– запуск нової продукції), довгострокові (понад 3 роки– інноваційний енергетичний кластер).• Розподіл відповідальності: директор, головний інженер, начальник виробництва, IT-</p>

Етап	Опис (адаптовано під діяльність ХБ-78)
	відділ. • Розробка детального бюджету проекту з оцінкою очікуваної рентабельності та строків окупності.
5. Реалізація плану	• Моніторинг прогресу, корекція дій, усунення відхилень. • Мотивація працівників: преміювання за участь в інноваціях, навчання. • Управління ризиками: оцінка ринкових, фінансових, технологічних та логістичних ризиків; розробка сценаріїв реагування.
6. Оцінка результатів	• Порівняння фактичних результатів із запланованими: ріст виробництва, збільшення кількості клієнтів, підвищення доходів від нової продукції. • Аналіз ефективності впроваджених інновацій: продуктивність, собівартість, якість сервісу. • Коригування стратегії для досягнення максимального ефекту.
7. Постійна робота з інноваціями	• Систематичний моніторинг технологічних трендів у зерновій та переробній галузях. • Оцінка можливостей для запуску нових видів продукції та послуг. • Підтримка інноваційної культури в колективі. • Безперервне вдосконалення механізму управління конкурентоспроможністю ХБ-78.

Джерело: розроблено автором

Алгоритм, поданий у таблиці 3.7, відображає поетапний процес формування конкурентної стратегії й може бути ефективно застосований для управління розвитком Філії АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» в умовах цифрової трансформації аграрного сектору. Нижче наведено детальний опис кожного етапу з урахуванням специфіки підприємства.

1. Аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища.

Для ХБ-78 першим ключовим кроком є комплексне дослідження умов функціонування.

Зовнішнє середовище включає:

1. Макроекономічні умови: зміни ВВП, інфляції, валютних курсів впливають на собівартість логістичних та переробних операцій, ціну зерна та експортну діяльність. Як державне підприємство, ХБ-78 особливо чутлива до економічних циклів та державної підтримки агросектору.

2. Ринкові фактори: інтенсивна конкуренція з боку приватних елеваторів та трейдерів; потреба у швидкості обробки та цифрових сервісах; сезонність поставок.

3. Технологічні тенденції: цифровізація агробізнесу, нові стандарти зернової логістики, автоматизовані системи контролю якості, блокчейн-трекінг у зерновому ланцюгу.

4. Соціально-культурні фактори: зміна очікувань клієнтів - від просто «зберігання зерна» до повноцінного сервісного пакету: онлайн-кабінет, швидке оформлення документів, прозорість операцій.

5. Політико-правові фактори: активні зміни в регуляції ринку зерна, сертифікації потужностей, вимог до якості продукції, податкової системи.

Внутрішнє середовище підприємства:

1. Сильні сторони: належність до найбільшої державної агрокорпорації, наявність інфраструктурних потужностей, забезпечена логістична база, досвід роботи з великими партіями зерна.

2. Слабкі сторони: часткова застарілість технічних систем, недостатній рівень цифровізації, обмежені інвестиційні можливості.

3. Ресурси та можливості: великий земельний та потужні виробничі активи, можливість модернізації, доступ до державних програм розвитку та інвестицій.

4. Загрози: конкуренція приватних елеваторів, технологічне відставання, волатильність ринку зерна, ризики безпеки під час війни.

Узагальнення цих факторів створює фундамент для формування стратегії конкурентоспроможності.

2. Визначення стратегічних цілей

Для ХБ-78 логічними стратегічними орієнтирами є:

- Розширення спектру послуг (переробка, сушіння, логістика, онлайн-сервіси).

- Підвищення якості обслуговування клієнтів через цифрові кабінети, швидку комунікацію, автоматизований документообіг.

- Зміцнення ринкової позиції у Кіровоградській області завдяки модернізації обладнання та запуску нових продуктів (наприклад, інноваційних видів борошна або комбікормів).

- Зниження витрат завдяки автоматизації складських і виробничих процесів.

- Збільшення обсягів переробки та зберігання зерна.

Ці цілі відображають потребу підприємства в адаптації до цифрової економіки та активізації інноваційної діяльності.

3. Визначення інноваційних напрямів

У контексті ХБ-78 інноваційні напрями поділяються на:

Продуктові інновації:

- запуск нових продуктів переробки - наприклад, високоцінних зернових продуктів, спеціальних сортів борошна або гранульованих кормів;

- створення digital-продуктів - електронний кабінет для клієнтів, онлайн-трекінг партій зерна.

Процесні інновації:

- впровадження автоматизованих систем контролю якості;

- цифровізація лабораторних досліджень зерна;

- оптимізація логістики за допомогою ERP.

Маркетингові інновації:

- просування підприємства у цифрових каналах, підвищення впізнаваності бренду;

- запуск CRM для роботи з клієнтами.

Організаційні інновації:

- удосконалення структури управління;

- підвищення кваліфікації персоналу в напрямі цифрових технологій.

Технологічні інновації:

- модернізація обладнання для сушіння та очищення зерна;

- інтеграція IoT у зернових складах;

- впровадження блокчейн-трекінгу партій.

4. Розробка плану впровадження інновацій

План передбачає:

- визначення ресурсів - фінансових, технічних, кадрових;

- розподіл термінів (коротко-, середньо- та довгострокові);

- закріплення відповідальних осіб - директор, головний інженер, маркетолог, IT-фахівець;

- деталізацію інноваційних заходів:
- впровадження ERP;
- встановлення нового зерносушильного комплексу;
- цифровий кабінет клієнта;
- маркетингові кампанії.

Створення бюджету - ключовий елемент, оскільки цифровізація та модернізація вимагають значних капіталовкладень.

5. Реалізація інноваційного плану

Включає:

- контроль виконання кожного етапу, регулярні звіти;
- мотивацію персоналу (бонуси, премії, навчання);
- управління ризиками - технічними, фінансовими, безпековими;
- комунікацію з клієнтами щодо нових можливостей.

Для ХБ-78 важливо проводити поетапні впровадження, починаючи з найбільш критичних вузлів - лабораторії, складського обліку, обліку транспорту.

6. Оцінка результатів

Ефективність визначається за допомогою KPI:

- збільшення завантаженості елеватора;
- скорочення часу обробки клієнтів;
- зниження собівартості операцій;
- збільшення доходу від додаткових послуг;
- підвищення задоволеності клієнтів (Customer Satisfaction Index).

Порівняння планових і фактичних результатів дозволяє коригувати стратегію.

7. Постійне вдосконалення стратегії

Зважаючи на стрімку цифровізацію агросектору, ХБ-78 має:

- постійно аналізувати інноваційні тренди;
- оцінювати конкурентів і змінювати свою політику відповідно до їхніх дій;
- розвивати нові напрямки діяльності - наприклад, виробництво біопалива чи переробку побічних продуктів;
- підтримувати цифрову інфраструктуру в актуальному стані;
- поглиблювати співпрацю з агровиробниками, трейдерами та корпорацією.

Таким чином, наведений алгоритм є універсальною моделлю, яка при адаптації до реалій ХБ-78 забезпечує системний розвиток конкурентних переваг та створює базу для сталого функціонування підприємства в умовах цифрової економіки.

У таблиці 3.5 представлені напрями удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ “Хлібна база №78” в умовах цифрової економіки.

Таблиця 3.5 - Напрями удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ “Хлібна база №78” в умовах цифрової економіки

Напрямок	Опис (адаптовано під ХБ-78)	Очікувані переваги для підприємства
Використання штучного інтелекту (ШІ)	Впровадження ШІ-моделей для прогнозування обсягів заготівлі зерна, автоматичного планування завантаження сушарок, транспортної логістики та оптимізації графіків приймання.	• Зменшення черг на приймальних пунктах
• Підвищення ефективності роботи елеватора		
• Точне прогнозування коливань ринку та попиту		
Аналіз даних у реальному часі (Big Data)	Використання датчиків, онлайн-систем контролю температури, вологості та рівня зерна в силосах. Автоматична аналітика щодо ризиків псування та втрат.	• Скорочення технологічних втрат
• Підвищення якості зберігання зерна		
• Оперативне реагування на ризики		
Екологічна модернізація виробництва	Впровадження енергоощадних технологій, модернізація зерносушильного обладнання,	• Зниження витрат на енергоносії

Напрямок	Опис (адаптовано під ХБ-78)	Очікувані переваги для підприємства
	скорочення викидів, перехід на альтернативне паливо, екологічну упаковку борошна та комбікормів.	
• Зміцнення екологічного іміджу підприємства		
• Виконання європейських стандартів ESG– конкурентна перевага при співпраці з трейдерами		
Формування стратегічних партнерств	Створення партнерських програм із фермерами, логістичними операторами, лабораторіями та переробниками. Спільні проєкти з ОТГ та аграрними кластерами.	• Стабілізація обсягів поставок
• Зміцнення довгострокових контрактів		
• Розширення ринкових можливостей		
Використання блокчейн-технологій	Запровадження цифрових сертифікатів якості, прозорого обліку руху партій зерна, відстеження походження продукції (traceability).	• Підвищення довіри трейдерів і фермерів
• Неможливість фальсифікацій		
• Оптимізація контролю якості		
Адаптація до нових форматів збуту	Створення онлайн-платформи ХБ-78 для замовлення послуг елеватора, продажу продукції власного виробництва (борошно, комбікорм), електронних заявок на відвантаження.	• Збільшення продажів
• Спрощення взаємодії з клієнтами		
• Зменшення адміністративних витрат		
Нейромаркетинг у промоції продукції	Аналіз поведінки клієнтів (фермерів, трейдерів) у цифрових каналах для оптимізації пропозицій. Використання візуальних та інформаційних тригерів для збільшення довіри.	• Підвищення ефективності рекламних кампаній
• Посилення бренду ХБ-78 як інноваційного елеватора		
Програми лояльності для фермерів і трейдерів	Створення електронної бонусної системи: знижки за довгострокові контракти, кешбек за великі обсяги зерна, бонуси за раннє бронювання потужностей.	• Зростання повторних звернень
• Формування стабільної клієнтської бази		
• Зміцнення ринкових позицій підприємства		
Цифрова безпека та електронний документообіг	Повний перехід на ЕЦП, електронні накладні, автоматизовані договори, цифрову архівацію документів, захист даних клієнтів.	• Мінімізація помилок

Напрямок	Опис (адаптовано під ХБ-78)	Очікувані переваги для підприємства
• Прискорення операцій		
• Підвищення прозорості діяльності		
Інноваційний розвиток продуктової лінійки	Випуск нової продукції: високобілкових зернових сумішей, преміальних кормів, спеціалізованих борошняних продуктів.	• Вихід на нові ринки
• Збільшення прибутку		
• Формування інноваційного іміджу		

**Розроблено автором*

Представлена у таблиці 3.5 система напрямів удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78» відображає комплексний підхід до трансформації підприємства в умовах цифрової економіки. Кожен із напрямів ґрунтується на сучасних викликах аграрного сектору, підвищених вимогах до прозорості логістичних операцій, якості зерна, швидкості обслуговування клієнтів та необхідності адаптації до глобальних тенденцій цифровізації.

1. Використання штучного інтелекту.

Використання ШІ стає основою для підвищення ефективності діяльності елеваторних підприємств. Для «Хлібної бази 78» це особливо важливо з огляду на сезонні коливання обсягів зерна, потребу в оптимальному плануванні сушіння, чистки, транспортування та зберігання продукції.

Алгоритми ШІ можуть прогнозувати:

- обсяги приймання зерна від фермерів;
- оптимальне завантаження потужностей;
- потребу в ресурсах (паливо, обладнання, персонал);
- ринкові тенденції для продажу готової продукції.

Перевага: зменшення технологічних втрат, оптимізація витрат, зростання продуктивності елеватора.

2. Аналіз даних у реальному часі.

Сучасні елеватори працюють на межі між виробництвом і цифровою аналітикою.

Впровадження систем моніторингу температури, вологості та рівня зерна забезпечує:

- оперативне виявлення зон ризику псування;
- мінімізацію втрат від самозігрівання;
- прозорий контроль якості для клієнтів.

Це критично важливо для ХБ-78, яка зберігає зернові партії тривалий час і несе відповідальність за їх збереження.

3. Екологічні аспекти.

У сучасних умовах екологічність стає вагомим конкурентним фактором.

Для ХБ-78 це включає:

- модернізацію сушильних комплексів (менше викидів, менше палива);
- перехід на енергоефективне обладнання;
- екологічну упаковку для борошна та комбікормів;
- відповідність вимогам ЄС щодо стійкого виробництва.

Результат: формування іміджу відповідального виробника, що підвищує привабливість підприємства для трейдерів та міжнародних партнерів.

4. Формування партнерств.

Управління конкурентоспроможністю в аграрній сфері неможливе без створення стійких зв'язків із постачальниками та покупцями.

Для ХБ-78 партнерства дають можливість:

- стабілізувати постачання зерна;
- отримати доступ до агрегованих ринкових даних;
- зменшити логістичні витрати;
- розширити ринки збуту продукції переробки.

Партнерські програми з фермерами та агрохолдингами забезпечують довгострокові контракти, а отже - фінансову стабільність.

5. Блокчейн-технології.

Однією з актуальних тенденцій є цифрова прозорість у ланцюгах поставок.

Для ХБ-78 блокчейн дозволяє:

- фіксувати інформацію про походження партій;
- забезпечувати неможливість підробки сертифікатів якості;
- підвищувати довіру експортерів та трейдерів;
- формувати репутацію підприємства як надійного оператора зернового ринку.

Це особливо важливо при експорті, де прозорість та підтвердження якості є обов'язковими.

6. Адаптація до нових форматів обслуговування.

Цифрова економіка диктує необхідність переходу до онлайн-взаємодії з клієнтами.

Для ХБ-78 доцільно створити:

- електронний кабінет клієнта;
- систему онлайн-бронювання елеваторних потужностей;
- електронний документообіг із ЕЦП;
- сервіс відстеження статусу партії зерна.

Такі інновації значно спрощують взаємодію з підприємцями й агровиробниками та забезпечують конкурентну перевагу в сервісі.

7. Нейромаркетинг.

Для аграрних підприємств маркетингова діяльність часто недооцінена.

Проте, для ХБ-78 маркетинг відіграє роль у формуванні довіри та репутації.

Нейромаркетинг дозволяє:

- визначати, які меседжі найбільше впливають на фермерів;
- формувати брендову ідентичність елеватора;
- створювати ефективні цифрові рекламні кампанії.

Це підвищує лояльність фермерів і допомагає розширювати клієнтську базу.

8. Програми лояльності.

У галузі, де конкуренція між елеваторами зростає, стратегія утримання клієнтів стає ключовою.

Для ХБ-78 програми лояльності можуть включати:

- знижки за великі обсяги;
- бонуси за тривалу співпрацю;
- пріоритетне обслуговування для постійних клієнтів;
- спеціальні тарифи на сушіння та зберігання.

Це сприяє формуванню стабільного портфеля замовників і зменшує ризик сезонних простоїв.

9. Цифрова безпека та електронний документообіг.

Оскільки ХБ-78 працює з великими обсягами документів і критично важливими даними, цифрова безпека стає окремим напрямом конкурентної стратегії.

Впровадження: - ЕЦП; - захищених каналів передачі даних; - цифрової архівації документів; - дозволяє мінімізувати помилки, пришвидшити операції та зробити діяльність підприємства більш прозорою та сучасною.

10. Інноваційний розвиток продуктової лінійки.

Як було обґрунтовано у попередніх підрозділах, запуск нової продукції (наприклад, високобілкової зернової суміші або преміальних кормів) може стати реактивним двигуном конкурентоспроможності.

Переваги: - вихід на нові ринки; - збільшення доходів; - створення доданої вартості; - зменшення залежності від сезонності.

Це дає підприємству стратегічний розвиток у довгостроковій перспективі.

Відтак, запропоновані напрями удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю формують цілісну систему модернізації діяльності Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база 78». Вони поєднують цифровізацію, інновації, екологічність і стратегічне партнерство, що забезпечує підприємству здатність ефективно реагувати на ринкові виклики, підвищувати якість сервісу, оптимізувати витрати та створювати нові джерела прибутку.

ВИСНОВКИ

У першому розділі магістерської кваліфікаційної роботи здійснено системне узагальнення еволюції наукових підходів до трактування сутності конкуренції та конкурентоспроможності підприємства, обґрунтовано роль управління як ключової детермінанти забезпечення конкурентних переваг у цифровій економіці, а також сформовано методичні засади оцінювання конкурентоспроможності підприємств.

По-перше, на основі критичного аналізу неокласичних, неокейнсіанських, інституціональних, маркетингових, міжнародно-торговельних та стратегічних концепцій (Е. Чемберлін, Дж. Робінсон, Ф.-А. фон Гаек, В. Олдерсон, П. Самуельсон, П. Кругман, М. Портер, Дж. Брандер, Б. Спенсер та ін.) показано, що уявлення про конкурентоспроможність підприємства еволюціонували від статичного розуміння «здатності конкурувати» до динамічної характеристики, пов'язаної з інноваційністю, здатністю до адаптації, використанням знань і цифрових технологій. При цьому відбулося зміщення акцентів від суто цінових та виробничих факторів до комплексного врахування ресурсного потенціалу, інституційного середовища, маркетингової поведінки та ролі державного регулювання.

По-друге, доведено, що різноманіття трактувань базових категорій («конкуренція», «конкурентоспроможність», «конкурентоспроможність підприємства», «конкурентне середовище», «конкурентні переваги», «конкурентні позиції», «конкурентні відносини») зумовило необхідність їх систематизації. Запропоновані у роботі змістовні визначення демонструють перехід від загальноекономічного розуміння конкуренції до мікро- та мезорівневого аналізу, орієнтованого на підприємство як ключовий об'єкт управління. Конкурентоспроможність підприємства обґрунтовано як інтегральну, відносну й динамічну характеристику, що відображає здатність формувати, підтримувати й оновлювати конкурентні переваги в конкретному конкурентному середовищі.

По-третє, показано, що розвиток цифрової економіки радикально змінив умови формування конкурентоспроможності підприємств. На основі узагальнення праць вітчизняних та зарубіжних дослідників уточнено сутність цифрової економіки як системи економічних відносин, що базуються на масовому використанні цифрових технологій, електронних комунікацій, big data, цифрового маркетингу та електронної комерції. Запропоновано класифікацію суб'єктів господарювання за рівнем цифрової зрілості (аналогові, оцифровані, цифрові підприємства), що дає можливість диференціювати підходи до управління їх конкурентоспроможністю.

По-четверте, обґрунтовано, що в умовах цифрової трансформації категорія «управління» виступає ключовою детермінантою забезпечення конкурентоспроможності. На основі чотирирівневого ієрархічного компонентного семантичного аналізу сформовано авторське визначення категорії «управління конкурентоспроможністю підприємства» як цілеспрямованої системи управлінських дій, що реалізуються суб'єктами управління на основі релевантної інформації з метою формування й підтримання стійких конкурентних переваг у динамічному конкурентному середовищі. Управління конкурентоспроможністю розглянуто як інтегровану підсистему загальної системи менеджменту підприємства, що поєднує стратегічні, аналітичні, організаційні, ресурсні та процесні аспекти.

По-п'яте, у роботі деталізовано зміст механізму управління конкурентоспроможністю підприємства (МУКСП) як упорядкованої сукупності взаємопов'язаних елементів – підсистем, функцій, принципів, важелів, методів та інструментів управління, об'єднаних спільною метою забезпечення бажаного рівня конкурентних позицій. Виділено п'ять взаємопов'язаних підсистем МУКСП: аналітичну, стратегічно-цільову, забезпечувальну, організаційну та процесну. Показано, що їх узгоджене функціонування в умовах цифрової трансформації забезпечує адаптивність, гнучкість та інноваційність поведінки підприємства на ринку.

По-шосте, встановлено, що аналітична підсистема є базовим елементом механізму управління конкурентоспроможністю, оскільки формує інформаційне підґрунтя для всіх управлінських рішень. У роботі підкреслено, що в цифровій економіці саме впровадження цифрових аналітичних інструментів, систем моніторингу, обробки великих масивів даних та їх візуалізації значно підвищує якість та оперативність оцінки конкурентоспроможності підприємства.

По-сьоме, розкрито сутність оцінки конкурентоспроможності підприємства як формалізованого процесу аналізу здатності підприємства формувати та ефективно реалізовувати конкурентні переваги на основі системи кількісних та якісних показників. На основі трирівневого компонентного аналізу уточнено зміст цієї категорії, визначено її мету та ключові завдання (ідентифікація проблем, виявлення наявних і потенційних конкурентних переваг, оцінка ефективності впроваджених заходів, пошук напрямів зростання тощо).

По-восьме, на основі узагальнення сучасних наукових підходів систематизовано групи методів оцінки конкурентоспроможності підприємства та проаналізовано низку відомих методик (Т. Гуштан, Т. Гринько, Є. Луцишина, О. Чижова та ін.). Показано, що попри наукову значущість наявних підходів, вони мають істотні обмеження: фрагментарність, різний ступінь врахування галузевої специфіки, недостатню формалізацію алгоритмів узагальнення результатів, відсутність інтеграції показників цифрової зрілості підприємства. Це зумовлює потребу у розробці вдосконаленої системи оцінювання конкурентоспроможності, яка б поєднувала комплексний набір індикаторів, чіткі критерії оцінки, вагове структурування параметрів та обов'язковий облік рівня цифровізації.

По-дев'яте, обґрунтовано, що цифрові технології виконують подвійну роль у системі управління конкурентоспроможністю: з одного боку, вони є інфраструктурною основою сучасних бізнес-процесів, з іншого – самостійним чинником формування конкурентних переваг (скорочення транзакційних

витрат, пришвидшення прийняття рішень, підвищення прозорості взаємодії з контрагентами, персоналізація пропозицій для споживачів тощо).

Узагальнюючи викладене, можна зробити висновок, що перший розділ дослідження сформував цілісне теоретико-методичне підґрунтя для подальшого аналізу та практичної розробки механізму управління конкурентоспроможністю підприємств у цифровій економіці. Сформовано уточнений понятійно-категоріальний апарат, окреслено структуру МУКСП, визначено ключові підсистеми та їх функціональне наповнення, а також виявлено науково-методичні прогалини в існуючих підходах до оцінки конкурентоспроможності. Це створює основу для подальших емпіричних досліджень і розробки авторської моделі управління конкурентоспроможністю підприємства (на прикладі філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78») із врахуванням впливу цифрової трансформації на всі складові його діяльності.

У другому розділі магістерської кваліфікаційної роботи здійснено дослідження дозволило всебічно охарактеризувати філію АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78», оцінити її фінансово-економічний стан, ліквідність, платоспроможність, ділову активність та рентабельність, а також встановити вплив існуючої системи управління (включно з рівнем цифровізації) на конкурентоспроможність підприємства в умовах цифрової економіки та воєнного стану.

1. Ресурсно-організаційний потенціал філії є високим, але використовується вкрай неефективно. Філія «Хлібна база № 78» має значну матеріально-технічну базу, що підтверджується домінуванням необоротних активів у структурі балансу (близько 97 % активів у 2024 р.). Належність до державної вертикально-інтегрованої корпорації створює інституційну підтримку, проте потенціал цієї підтримки не трансформується у стійкі фінансові результати та конкурентні переваги. Організаційна структура збережена, функціональні підрозділи діють, однак вони орієнтовані переважно на підтримання поточної діяльності, а не на розвиток.

2. Спостерігається різке зменшення економічного масштабу діяльності та «стискання» підприємства. За 2022–2024 рр. валюта балансу скоротилася більш ніж на 22 %, при цьому ключовим чинником стало зменшення оборотних активів майже на 90 %. Підприємство фактично втратило обіговий капітал, що призвело до руйнування операційного циклу та зниження можливостей ведення активної господарської діяльності.

3. Структура активу балансу деформована на користь важколіквідних активів, що посилює фінансові ризики. Питома вага необоротних активів зросла до понад 97 %, тоді як частка оборотних активів скоротилася до рівня менше 3 %. Практично повне зникнення дебіторської заборгованості та істотне зменшення грошових коштів свідчить не стільки про оздоровлення розрахунків, скільки про припинення активних продажів і згортання комерційної діяльності. Така структура активів несумісна з нормальним функціонуванням підприємства складського господарства, яке має працювати на основі гнучкого обороту запасів і коштів.

4. Фінансова модель підприємства є нестійкою та структурно дисбалансованою. Аналіз джерел формування майна показав, що власний капітал системно зменшується через нарощування непокритих збитків, тоді як частка поточних зобов'язань залишається високою. Негативний чистий оборотний капітал протягом усіх трьох років і його подальше поглиблення свідчать про те, що значна частина необоротних активів фінансується за рахунок короткострокових боргів. Це формує критично ризикову модель фінансування, коли довгострокові активи забезпечуються ресурсами з коротким строком погашення.

5. Баланс підприємства є неліквідним, а платоспроможність – критично низькою. Умови абсолютної та перспективної ліквідності не виконуються жодного року: найбільш ліквідні та швидколіквідні активи не забезпечують навіть мінімального покриття поточних зобов'язань. Коефіцієнт поточної ліквідності значно нижчий за норматив (0,04 у 2024 р. при нормі 1,5–2,0), коефіцієнт швидкої ліквідності та коефіцієнт абсолютної ліквідності мають

мізерні значення. Це означає, що філія не здатна вчасно розраховуватися за своїми зобов'язаннями без зовнішньої підтримки або безпрецедентної реструктуризації боргів.

6. Фінансова стійкість характеризується надмірною залежністю від позикового капіталу. Перевищення нормативів коефіцієнта фінансового лівериджу та негативні значення коефіцієнта маневреності власного капіталу свідчать про високий рівень фінансового ризику. Власний капітал не покриває вартості необоротних активів, а всі оборотні активи й частина основних засобів фінансуються за рахунок кредиторської заборгованості. Така ситуація є ознакою структурної неплатоспроможності та критичної фінансової нестабільності.

7. Ділова активність підприємства практично зупинена. Коефіцієнти оборотності активів, оборотних активів та дебіторської заборгованості демонструють різкий обвал. Чистий дохід від реалізації скоротився майже на 98 %, показники тривалості обороту активів і оборотних коштів набули аномально великих значень. Це означає, що активи, попри значний обсяг, не працюють на формування доходу, а операційний цикл є фактично зруйнованим.

8. Рентабельність усіх видів діяльності є негативною та погіршується в динаміці. Показники рентабельності продажів, активів і власного капіталу протягом 2022–2024 рр. залишаються від'ємними, а у 2024 році нерентабельність досягла критичних масштабів (глибоко негативні значення ROS та ROA). Це свідчить, що кожна гривня доходу та кожна гривня вкладених ресурсів генерують збитки, а отже підприємство втрачає вартість для власника.

9. Управлінський вплив носить реактивний, а не проактивний характер. Бальна оцінка підсистем механізму управління конкурентоспроможністю (середній бал 3 із 10) засвідчила слабкий розвиток аналітичної, стратегічно-цільової та фінансово-економічної підсистем. Управлінські рішення приймаються із запізненням, головним чином як реакція на кризові явища, а

не як превентивні заходи з розвитку та диверсифікації діяльності. Це поглиблює розрив між наявним ресурсним потенціалом і фактичними результатами.

10. Цифрова відсталість менеджменту стала одним із ключових чинників втрати конкурентоспроможності. На відміну від умовних і реальних конкурентів, які впроваджують ERP-, CRM-, BI-системи, IoT-моніторинг та інші цифрові інструменти, філія «Хлібна база № 78» майже не використовує можливості цифрової економіки для оптимізації процесів, підвищення прозорості обліку, зниження витрат та покращення сервісу. Відсутність інтегрованих інформаційних систем, електронного документообігу, автоматизованого контролю за запасами й логістикою позбавляє підприємство гнучкості, швидкості реагування на зміни ринку та можливості формування сучасних сервісних пропозицій.

11. SWOT-діагностика підтвердила дисбаланс між сильними сторонами та нереалізованими можливостями. Серед сильних сторін виділено наявність значної матеріально-технічної бази, зв'язок із державною корпорацією та досвідченого персоналу. Однак ці переваги нівелюються слабкостями: критичною неплатоспроможністю, відсутністю маркетингової та цифрової стратегії, високою собівартістю послуг при малих обсягах діяльності. При цьому наявні можливості - цифровізація обліку, диверсифікація послуг, участь у державних програмах - залишаються переважно невикористаними, тоді як зовнішні загрози (конкуренція з боку приватних елеваторів, зростання цін на енергоносії, відтік кадрів) посилюються.

12. Фінансово-економічний стан філії відповідає стану глибокої кризи, близької до банкрутства. Сукупність показників ліквідності, фінансової стійкості, ділової активності та рентабельності свідчить, що без радикальної зміни управлінської парадигми, реструктуризації зобов'язань, підвищення рівня цифровізації та переорієнтації моделі бізнесу підприємство не має достатніх внутрішніх ресурсів для відновлення конкурентоспроможності.

13. Управлінська модель потребує трансформації в напрямі сервісно-логістичного та цифрового розвитку. Результати аналізу підтверджують, що для збереження та відновлення конкурентних позицій філії необхідний перехід від моделі «пасивного зберігання» до моделі «активного сервісно-логістичного хабу», який надає комплекс послуг (зберігання, доробка, сушіння, логістика, консалтинг) на основі цифрових платформ. Така трансформація має базуватися на впровадженні ERP/CRM-систем, систем моніторингу й аналітики, оптимізації структури активів і реструктуризації фінансових потоків.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що розділ 2 емпірично підтвердив ключову гіпотезу дослідження: в умовах цифрової економіки конкурентоспроможність підприємства визначається не лише обсягом його матеріально-технічних ресурсів, а насамперед якістю управлінських рішень, рівнем цифрової трансформації, здатністю адаптувати фінансову структуру та бізнес-модель до нових викликів ринку. Філія АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78» на сьогодні демонструє негативний сценарій розвитку, що підкреслює актуальність подальшого розроблення організаційно-економічного механізму підвищення конкурентоспроможності на засадах цифровізації, який буде представлено в наступному розділі дисертації.

Проведене у розділі 3 дослідження дозволило сформулювати концептуальні засади оптимізації управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база № 78» в умовах цифрової економіки та обґрунтувати напрями її інноваційної трансформації.

Цифровізація виступає базовою передумовою сучасної конкурентоспроможності.

Показано, що у торгівлі, агробізнесі та зерновій логістиці цифрові інструменти перестають бути допоміжним елементом і перетворюються на стратегічний ресурс, який формує ефективність, гнучкість та здатність підприємства конкурувати. Для ХБ-78 цифровізація є ключем до подолання виявленої у розділі 2 стагнації та фінансової нестійкості.

Сформовано концептуальне бачення цифрової трансформації бізнес-процесів ХБ-78.

На основі аналізу тенденцій e-commerce, автоматизації логістики, CRM-та ERP-рішень обґрунтовано, що для елеваторного підприємства критично важливими є:

- автоматизований облік запасів;
- цифровий контроль якості, вологості та температури зерна;
- електронний документообіг;
- онлайн-сервіси для клієнтів (кабінет фермера/партнера).

Це закладає основу для переходу від «традиційного елеватора» до «цифрового сервісно-логістичного хабу».

Розроблено систему факторів стійкості підприємства в умовах цифрової економіки.

У таблиці 3.1 виокремлено та адаптовано до реалій ХБ-78 такі ключові фактори, як: цифровізація бізнес-процесів, цифрові навички персоналу, цифрові канали продажу, цифровий маркетинг. Показано, що саме їхня інтеграція забезпечує не лише поточну операційну ефективність, а й довгострокову стійкість та ринкову привабливість підприємства.

Сформовано інноваційну модель маркетингу та управління на основі блок-схеми інноваційних підходів (рис. 3.4).

Запропоновано поетапний інноваційний цикл: аналіз конкурентної ситуації → визначення стратегічних напрямів → проєктування інновацій (дві ланки опрацювання) → моніторинг результатів → корекція. Для ХБ-78 доведено, що такий замкнений цикл дозволяє перейти від реактивного до проактивного управління конкурентоспроможністю.

Обґрунтовано інноваційний продукт як каталізатор зростання конкурентоспроможності – високобілкові зернові суміші (PGM).

Підрозділ 3.2 показав, що перехід від простої послуги зберігання зерна до виробництва високобілкових кормових сумішей відповідає:

- структурі попиту на комбікорми (дефіцит повноцінних кормів, зростання ролі протеїну);
- сировинним можливостям України (розвиток ринку сої, кукурудзи);
- трендам доданої вартості та експортоорієнтованості.

Таким чином, PGM виступає інструментом диверсифікації діяльності ХБ-78 і зменшення залежності від коливань ринку зерна.

Доведено економічну доцільність запуску PGM для ХБ-78.

На основі розрахунків собівартості, структури рецептури (соевий шрот – 50 %, кукурудза – 45 %, премікс – 5 %) та відпускної ціни встановлено:

- орієнтовна рентабельність виробництва становить ≈ 20 %;
- річний прибуток за обсягу 10 тис. т – майже 28 млн грн;
- термін окупності інвестицій – близько 0,5 року.

Навіть у сценаріях зростання цін на сировину чи зниження ціни реалізації проєкт залишається економічно привабливим, що підтверджує його роль як «реактивного двигуна» конкурентоспроможності.

Інноваційний проєкт PGM інтегровано в цифрову модель управління підприємством.

Запропоновано комплексну технологічно-цифрову схему виробництва PGM із використанням: ERP-системи, SCADA-моніторингу, IoT-датчиків, системи керування рецептурами, Big Data-аналітики. Така інтеграція дозволяє:

- забезпечити стабільну якість продукції;
- прозоро контролювати виробничий процес;
- гнучко адаптуватися до змін сировинних цін та вимог клієнтів;
- перейти від фрагментарної до системної цифрової трансформації.

Сформовано поетапний план цифрово-інноваційної модернізації ХБ-78.

У межах розділу виокремлено чотири послідовні етапи: підготовчий, модернізація й навчання, запуск виробництва, масштабування. Для кожного етапу визначено зміст робіт, ключові дії з цифровізації, роль персоналу та очікуваний ефект. Це надає реалістичний «дорожній план» переходу від існуючого стану до інноваційно орієнтованої бізнес-моделі.

Обґрунтовано алгоритм розробки конкурентної стратегії ХБ-78 в умовах цифрової економіки (табл. 3.4). Алгоритм включає: комплексний аналіз зовнішнього й внутрішнього середовища → постановку стратегічних цілей → визначення інноваційних напрямів → планування та реалізацію → оцінку результатів → постійну роботу з інноваціями. Важливо, що він прив'язаний саме до специфіки елеваторного підприємства, державної форми власності та воєнно-ризикового контексту.

Систематизовано напрями удосконалення механізму управління конкурентоспроможністю (табл. 3.5) на основі сучасних цифрових трендів.

Сформовано цілісний перелік інструментів: штучний інтелект, Big Data, екологічна модернізація, стратегічні партнерства, блокчейн, нові формати збуту, нейромаркетинг, програми лояльності, цифрова безпека, інноваційний розвиток продуктової лінійки. Показано, як кожен із цих напрямів трансформує окрему підсистему управління (виробничу, логістичну, маркетингову, фінансову, організаційну) і разом формує комплексний механізм підвищення конкурентоспроможності. Підкреслено вирішальну роль людського капіталу та організаційних змін.

Розділ 3 акцентує, що цифрова трансформація не зводиться лише до технічного оновлення. Для ХБ-78 критичними є: – розвиток цифрових компетенцій персоналу; – формування інноваційної культури; – запровадження нових форматів внутрішньої комунікації та управління проектами; – створення системи мотивації за участь у впровадженні інновацій. Саме людський фактор визначає успішність реалізації запропонованих рішень. Сформовано інтегровану модель управління конкурентоспроможністю ХБ-78 в умовах цифрової економіки.

На основі результатів розділу 3 можна стверджувати, що оптимізація управління конкурентоспроможністю Філії АТ ДПЗКУ «Хлібна база №78» має спиратися на: – цифровізацію ключових бізнес-процесів (облік, логістика, виробництво, маркетинг); – запуск інноваційних продуктів з високою доданою вартістю (PGM та ін.); – побудову прозорих сервісних відносин із клієнтами

через цифрові платформи; – системне управління ризиками, партнерствами та екологічними аспектами; – безперервне вдосконалення через аналіз даних і впровадження інновацій.

Узагальнюючи, розділ 3 довів, що вихід ХБ-78 із кризового стану, зафіксованого у розділі 2, можливий лише за умови переходу від ресурсно-орієнтованої, пасивної моделі діяльності до інноваційно-цифрової, клієнтоорієнтованої моделі сервісно-логістичного хабу з власною продуктовою лінійкою. Запропонований комплекс концептуальних, організаційно-економічних та технологічних рішень формує практичну основу для розробки цілісного механізму управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах цифрової економіки, що стане предметом узагальнення в загальних висновках роботи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агро 24. Кукурудза невпинно росте у ціні: вартість 1 тонни на середину жовтня. URL: https://24tv.ua/agro24/vartist-kukurudzi-za-tizhden-zrosla-202-grivni-tsina-zaraz-8478_n2662156
2. Апалькова В.В. Концепція розвитку цифрової економіки в Євросоюзі та перспективи України. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Менеджмент інновацій»*. 2015. № 4. С. 9–18.
3. Башлай С., Яремко І. Цифровізація економіки України в умовах євроінтеграційних процесів. *Економіка та суспільство*. 2023. № 48. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/22373>
4. Братусь Г.А. Управління інтелектуальною власністю в контексті науково-технічного розвитку економіки України: теорія, методологія, практика. Київ:ДКС центр, 2020. 392 с.
5. Бугріменко Р.М. Концепція інфраструктурного маркетингу розвитку роздрібної торгівлі. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2020. Вип. 2.С. 160-165. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/cxeebu_2020_2_25
6. Василенко О. Теоретичні підходи до трактування категорії «конкурентоспроможність підприємства». *Сталий розвиток економіки*. 2019. (4 (45), 78-88. URL: <https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/92/>
7. Головний журнал з питань агробізнесу «Пропозиція». Україна в першому півріччі скоротила виробництво хліба на 14%, Держстат. URL: https://propozitsiya.com/news/ukrayina-v-pershomu-pivrichchi-skorotyly-vyrobnytstvo-khliba-na-14-derzhstat?utm_source=chatgpt.com
8. Гудімов А.В. Особливості цифровізації на сучасному етапі розвитку суспільства. Матеріали III МСНК «Діджиталізація науки як виклик сьогодення». М. Львів, 3 червня 2022 р. «Молодіжна наукова ліга». С. 44-46.
9. Гуштан Т.В. Методи оцінки конкурентоспроможності підприємств роздрібної торгівлі. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Випуск 26-1. С.119-123.

10. Грановська В.Г. Конкурентні стратегії розвитку аграрних підприємств у глобалізованому світі. *Вісник Сумського національного аграрного університету. Серія «Економіка і менеджмент»*. 2016. Вип. 1. С. 84–90.

11. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Котловська Н.М. Управління конкурентоспроможністю підприємств оптової торгівлі. *Економічний простір*. 2023. № 185. С. 49-53

12. Грузіна І.А., Кінас І.О., Перерва І.М., Серіков Д.О., Нечипорук О.В. Теорія управління : навчальний посібник. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2021. 138 с.

13. Державна служба статистики України. Оптовий та роздрібний товарооборот. 2024. URL: <https://ukrstat.gov.ua>

14. Євтушенко Н.О., Гончар Д.К. Механізм управління конкурентоспроможністю підприємств України. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2021. № 1(35). С. 16-21.

15. Жидик О.І. Роздрібна торгівля: суть та еволюція поглядів. *Економіка та держава*. 2013. № 2. С. 87-89.

16. Забаштанська Т.В., Вербівська Л.В. Сутність е-маркетингу та його роль у розвитку підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2019. Вип. 35. С. 529–535. URL: http://www.market.infr.od.ua/journals/2019/35_2019_ukr/85.pdf

17. Завербний А.С. Особливості впливу діджиталізування на розвиток репутаційного менеджменту у транс-формаційному періоді. Розділ у кол. монографії. *Трансформація суспільних відносин в умовах цивілізаційних змін*. 2023. 498 с. (с. 299–307).

18. Завербний А.С., Сало К.Р. Проблеми та перспективи розвитку індустрії 4.0 в Україні за умов євроінтегрування. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2022. № 2 (8). С. 374-382.

19. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 40, ст.365. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>.

20. Замазій О.В., Стадник В.В. Науково-методичні основи моделювання поведінки споживачів у системі ціннісно-орієнтованого управління підприємством. *Проблеми економіки*. 2015. Вип.3. С.169–174.

21. Зачоса О.Д. Інструменти та важелі ефективного управління людським капіталом в умовах розвитку економіки знань. *Ефективна економіка*. 2017. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5445>

22. Зламанюк Т.В. Особливості управління конкурентоспроможністю торговельного підприємства. *Економічний вісник Донбасу*. 2011. № 2 (24). С. 143-145.

23. Ільченко Т.В. Моделі та механізми формування системи управління конкурентоспроможністю підприємства. *Економіка та суспільство*. 2023. Випуск 58. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3271/3195>

24. Кириченко Л. Механізм управління конкурентоспроможністю підприємств. *Вісник КНТЕУ*. 2009. № 1. С. 62-66

25. Корпорація "ЄВРОКОРМ". URL: <https://eurofeed.prom.ua/ua/p2301077155-premiks-start-dlya.html#:~:text=%D0%9F%D1%80%D0%B5%D0%BC%D1%96%D0%BA%D1%81%20%D0%A1%D1%82%D0%B0%D1%80%D1%82%205,30%20%D0%BA%D0%B3%2C%20%D0%84%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%BE%D1%80%D0%BC%2025%20%D0%BA%D0%B3>

26. Котелевець Д.О. Тенденції розвитку цифрової економіки в Україні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2022. No 5. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2022-5-03-01/2022-5-03-011>

27. Кузьмін О.Є. Конкурентоспроможність підприємства: планування та діагностика: Монографія. Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2011. 180 с.

28. Левицька А.О. Дослідження еволюції визначення та трактування конкурентоспроможності підприємства. *Економіка та держава*. 2007. № 8. С. 82–86.
29. Луцишина Є.В. Методика оцінки конкурентоспроможності підприємства. *Соціальна економіка*. 2018. Випуск 56. С. 173-182.
30. Ляшенко Р.В. Основні підходи до управління в бізнесі. *Молодий вчений*. 2018. № 12 (64). С. 296-301.
31. Масляєва О.О. Економічна сутність категорії «конкурентоспроможність»: дефініція та систематизація. *Ефективна економіка*. 2011. № 10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=737>
32. Мошек Г., Ціпуринда В. Структуризація комерційної діяльності торговельного підприємства. *Вісник КНТЕУ*. 2011. № 5. С. 5-13.
33. Національний банк України. Офіційний курс НБУ. 2024. URL: <https://bank.gov.ua/ua/markets/exchangerates>
34. Національний стандарт України. Роздрібна та оптова торгівля. Терміни та визначення понять ДСТУ 4303:2004. URL: <http://www.profiwins.com.ua/uk/directories1/dstu4303.html>
35. Николук О.М. Еволюція теорій конкурентоспроможності. *Вісник Хмельницького національного університету, Економічні науки*. 2011, № 3. Т. 2, С. 231-238.
36. Нікішина О. Тенденції розвитку українського ринку комбікормової продукції в умовах нестабільності. *Acta Academiae Beregsasiensis. Economics*. 2024. Випуск 5. DOI: 10.58423/2786-6742/2024-5-145-162/
37. Носонова Л.В. Визначення рівня стратегічного потенціалу машинобудівних підприємств. *Мукачівський державний університет. Економіка та управління підприємствами*. 2017. Випуск 9. С. 547-555.
38. Окландер М.А., Окландер Т.О., Яшкіна О.І. [та ін.] Цифровий маркетинг – модель маркетингу ХХІ сторіччя : монографія; за ред. М.А. Окландера. Одеса : Астропринт, 2017. 292 с

39. Партута Т.О., Фесенко Т.В. Конкурентоспроможність підприємства та механізм її забезпечення. *Інвестиції : практика та досвід*. 2012. № 12. С. 91-96.

40. Руденко М.В. Цифровізація економіки: нові можливості та перспективи. *Економіка та держава*. 2018. № 11. С. 61–65.

41. Руденко М. В. Цифровізація: категоріальні особливості та специфіка трактування. *Економічний форум*. 2021. № 4. С. 3-13. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecfor_2021_4_3

42. Ступка В.В. Особливості управління сільськогосподарськими підприємствами в умовах цифровізації. *Економіка та суспільство*. 2025. №77. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-33>

43. Цифрова економіка: підручник / Т.І. Олешко, Н.В. Касьянова, С.Ф. Смерічевський та ін. Київ: НАУ, 2022. 200 с.

44. Чижова О.В. Оцінка конкурентоспроможності підприємства. URL: <http://repository.hneu.edu.ua/bitstream>

45. Шандрівська О., Кузбит І. Аналіз тенденцій регіонального ринку хліба в період збурень (на прикладі м. Києва та Київської області). *Економіка харчової промисловості*. 2024. Випуск 2, Том 16. URL: https://www.researchgate.net/publication/385432515_Analiz_tendencij_regionalno_go_rinku_hliba_v_period_zburen_na_prikladi_m_Kieva_ta_Kiivskoi_oblasti

46. AgroFlyer. Купити соєвий шрот від виробника. URL: https://agroflyer.com/kupiti-sojevij-shrot-vid-virobnika-1205.html?srsId=AfmBOoqmEq5F7dKfS9ij3TVm_GQpQMnZXuYuz3eyr_4tgU0Cq2ETeD8#:~:text=%D0%9A%D1%83%D0%BF%D0%B8%D1%82%D0%B8%20%D1%81%D0%BE%D1%94%D0%B2%D0%B8%D0%B9%20%D1%88%D1%80%D0%BE%D1%82%20%D0%B2%D1%96%D0%B4%20%D0%B2%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0

47. Alderson W. Dynamic Marketing Behavior: a Functionalist Theory of Marketing. URL: <https://libris.kb.se/bib/46109>

48. Brander J. and Spencer B. Export subsidies and international market share rivalry. *Journal of International Economics*. 1985. № 18. Pp. 83-100.

49. Chamberlin E.H. The Theory of Monopolistic Competition. URL: <http://digamoo.free.fr/chamberlin1933.pdf>

50. El Instituto para la Integración de América Latina y el Caribe (INTAL). The Evolution of Trade: From Barter to Mobile Commerce. 2017. URL: <https://conexionintal.iadb.org/2017/03/06/la-evolucion-del-comercio-del-trueque-almovil/?lang=en>

51. Humenna, Yu. H. and Hura, O. Yu. 2021. Trends in the implementation of digital transformation in the activities of economic entities. *Bulletin of Sumy State University. Series "Economics"*, 2: 202-210.

52. Krugman P. and Venables A. Integration and the competitiveness of peripheral industry. *CEPR Discussion Papers* 363. 1990. URL: <https://econpapers.repec.org/paper/cprceprdp/363.htm>

53. Pro Capital Group. Аналіз ринку сої в Україні. 2024 рік. URL: <https://pro-consulting.ua/ua/issledovanie-rynka/analiz-rynka-soi-v-ukraine-2024-god#:~:text=%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0%20%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B4%D0%B0%D1%94%20%D0%B2%D0%BE%D1%81%D1%8C%D0%BC%D0%B5%20%D0%BC%D1%96%D1%81%D1%86%D0%B5%20%D1%83,%D0%B7%D0%B1%D1%96%D0%BB%D1%8C%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%D0%BC%20%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D1%85%20%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D1%89%20%D1%82%D0%B0%20%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%B6%D0%B0%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96>

54. Proskurnina, N.V., Shtal, T.V., Slavuta, O.I., Serogina, D.O., and Bohuslavskiy, V.V. 2021. Omnichannel strategy of digital transformation of retail trade enterprise: From concept to implementation. *Stud. of Appl. Econ.*, 39(6).

55. Robinson J.V. The Economics of Imperfect Competition. URL: <https://www.jstor.org/stable/2342203>

56. Schumpeter J.A. The theory of economic development: an inquiry into profits, capital, credit, interest, and the business cycle. URL: https://www.researchgate.net/publication/272398717_Schumpeter_JA_1934_2008_The_Theory_of_Economic_Development_An_Inquiry_into_Profits_Capital_Credit_Interest_and_the_Business_Cycle_New_Brunswick_USA_and_London_UK_Transaction_Publishers

57. Tapscott D. The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence. McGraw-Hill, 1996. 342.

58. The European Business Review. Competitive Advantage for Business: Why Companies Lose without Digital Tools. URL: <https://www.europeanbusinessreview.com/competitive-advantage-for-business-why-companies-lose-without-digital-tools/#:~:text=,which%20helps%20to%20increase%20the>

59. TradeMaster. РИНОК ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ ЦЬОГОРІЧ ДОСЯГНЕ 33,6 МЛРД ГРН. URL: https://trademaster.ua/news/37231?utm_source=chatgpt.com

60. Von Hayek F.A. Prices and Production. URL: <https://delong.typepad.com/files/prices-and-production.pdf>

ДОДАТКИ

Підприємство

**ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА
КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА БАЗА №78"**

Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2022	12	31
37506300		
UA35060070010044854		
610		
52.10		

Територія

КИРОВОГРАДСЬКА

за КАТОТТГ ¹

Організаційно-правова форма господарювання

Філія (інший відокремлений підрозділ)

за КОПФГ

Вид економічної діяльності

Складське господарство

за КВЕД

Середня кількість працівників ² 62

Адреса, телефон вулиця Горького, буд. 25А, с. ЗЛИНКА, КИРОВОГРАДСЬКА обл., 26232

Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма №2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):

за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку
за міжнародними стандартами фінансової звітності

V

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на 31 грудня 2022 р.

Форма №1 Код за ДКУД 1801001

А К Т И В	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	-	-
первісна вартість	1001	-	-
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	689	689
Основні засоби	1010	54 661	53 096
первісна вартість	1011	62 253	62 253
знос	1012	7 592	9 157
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-
знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Гудвіл	1050	-	-
Відстрочені аквізиційні витрати	1060	-	-
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	55 350	53 785
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	929	1 769
виробничі запаси	1101	929	1 769
незавершене виробництво	1102	-	-
готова продукція	1103	-	-
товари	1104	-	-
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Депозити перестрахування	1115	-	-
Векселі одержані	1120	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	7 322	11 410
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	82	187
з бюджетом	1135	183	97
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	3	1
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	47	47
готівка	1166	-	-
рахунки в банках	1167	47	47
Витрати майбутніх періодів	1170	130	155
Частка перестраховика у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в:			
резервах довгострокових зобов'язань	1181	-	-
резервах збитків або резервах належних виплат	1182	-	-

резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	-	-
Усього за розділом II	1195	8 696	13 666
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	-	-
Баланс	1300	64 046	67 451

Пасив	Код рядка	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	-	-
Внески до незареєстрованого статутного капіталу	1401	-	-
Капітал у дооцінках	1405	33 523	33 523
Додатковий капітал	1410	-	-
емісійний дохід	1411	-	-
накопичені курсові різниці	1412	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	(13 337)	(7 710)
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Вилучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	1495	20 186	25 813
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цільове фінансування	1525	-	-
благодійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі:	1531	-	-
резерв довгострокових зобов'язань			
резерв збитків або резерв належних виплат	1532	-	-
резерв незароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Призовий фонд	1540	-	-
Резерв на виплату джек-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	1595	-	-
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	34	25
розрахунками з бюджетом	1620	49	45
у тому числі з податку на прибуток	1621	-	-
розрахунками зі страхування	1625	-	-
розрахунками з оплати праці	1630	801	628
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	1	1
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	42 974	40 939
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	-	-
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені комісійні доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	1	-
Усього за розділом III	1695	43 860	41 638
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	-	-
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	1800	-	-
Баланс	1900	64 046	67 451

Керівник

Загребельний Геннадій Сергійович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

² Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

Підприємство

**ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА
КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА БАЗА №78"**

Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2023	12	31
37506300		
UA35060070010044854		
610		
52.10		

Територія

КИРОВОГРАДСЬКА

за КАТОТГГ¹

Організаційно-правова форма господарювання

Філія (інший відокремлений підрозділ)

за КОПФГ

Вид економічної діяльності

Складське господарство

за КВЕД

Середня кількість працівників²

62

Адреса, телефон

вулиця Горького, буд. 25А, с. ЗЛИНКА, КИРОВОГРАДСЬКА обл., 26232

0504570309

Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма №2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):

за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку
за міжнародними стандартами фінансової звітності

V

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на **31 грудня 2023** р.

Форма №1 Код за ДКУД **1801001**

А К Т И В	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	-	-
первісна вартість	1001	-	-
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	689	700
Основні засоби	1010	53 096	51 582
первісна вартість	1011	62 253	62 278
знос	1012	9 157	10 696
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-
знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Гудвіл	1050	-	-
Відстрочені аквізиційні витрати	1060	-	-
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	53 785	52 282
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	1 769	1 568
виробничі запаси	1101	1 769	1 568
незавершене виробництво	1102	-	-
готова продукція	1103	-	-
товари	1104	-	-
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Депозити перестраховування	1115	-	-
Векселі одержані	1120	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	11 410	5 389
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	187	149
з бюджетом	1135	97	42
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	1	-
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	47	47
готівка	1166	-	-
рахунки в банках	1167	47	47
Витрати майбутніх періодів	1170	155	5
Частка перестраховика у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в:			
резервах довгострокових зобов'язань	1181	-	-
резервах збитків або резервах належних виплат	1182	-	-

резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	-	-
Усього за розділом II	1195	13 666	7 200
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	-	-
Баланс	1300	67 451	59 482

Пасив	Код рядка	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	-	-
Внески до незареєстрованого статутного капіталу	1401	-	-
Капітал у дооцінках	1405	33 523	33 523
Додатковий капітал	1410	-	-
емісійний дохід	1411	-	-
накопичені курсові різниці	1412	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	(7 710)	(10 995)
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Вилучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	1495	25 813	22 528
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цільове фінансування	1525	-	-
благодійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі:	1531	-	-
резерв довгострокових зобов'язань			
резерв збитків або резерв належних виплат	1532	-	-
резерв незароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Призовий фонд	1540	-	-
Резерв на виплату джек-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	1595	-	-
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	25	76
розрахунками з бюджетом	1620	45	49
у тому числі з податку на прибуток	1621	-	-
розрахунками зі страхування	1625	-	-
розрахунками з оплати праці	1630	628	401
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	1	1
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	40 939	36 426
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	-	-
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені комісійні доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	-	1
Усього за розділом III	1695	41 638	36 954
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	-	-
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	1800	-	-
Баланс	1900	67 451	59 482

Керівник

Щербина Сергій Володимирович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

² Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

Підприємство

**ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА
КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА БАЗА №78"**

Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2025	01	01
37506300		
UA35060070010044854		
610		
52.10		

Територія

КИРОВОГРАДСЬКА

за КАТОТГГ¹

Організаційно-правова форма господарювання

Філія (інший відокремлений підрозділ)

за КОПФГ

Вид економічної діяльності

Складське господарство

за КВЕД

Середня кількість працівників²

20

Адреса, телефон

вулиця Горького, буд. 25А, с. ЗЛИНКА, КИРОВОГРАДСЬКА обл., 26232

Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма №2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

Складено (зробити позначку "v" у відповідній клітинці):

за національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку
за міжнародними стандартами фінансової звітності

V

Баланс (Звіт про фінансовий стан)
на **31 грудня 2024** р.

Форма №1 Код за ДКУД **1801001**

А К Т И В	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи	1000	-	-
первісна вартість	1001	-	-
накопичена амортизація	1002	-	-
Незавершені капітальні інвестиції	1005	700	700
Основні засоби	1010	51 582	50 016
первісна вартість	1011	62 278	62 278
знос	1012	10 696	12 262
Інвестиційна нерухомість	1015	-	-
первісна вартість інвестиційної нерухомості	1016	-	-
знос інвестиційної нерухомості	1017	-	-
Довгострокові біологічні активи	1020	-	-
первісна вартість довгострокових біологічних активів	1021	-	-
накопичена амортизація довгострокових біологічних активів	1022	-	-
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1030	-	-
інші фінансові інвестиції	1035	-	-
Заборгованість за внесками до статутного капіталу інших підприємств	1036	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	1040	-	-
Відстрочені податкові активи	1045	-	-
Гудвіл	1050	-	-
Відстрочені аквізиційні витрати	1060	-	-
Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1065	-	-
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	52 282	50 716
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	1 568	1 349
виробничі запаси	1101	1 568	1 349
незавершене виробництво	1102	-	-
готова продукція	1103	-	-
товари	1104	-	-
Поточні біологічні активи	1110	-	-
Депозити перестраховування	1115	-	-
Векселі одержані	1120	-	-
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	5 389	65
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1130	149	54
з бюджетом	1135	42	55
у тому числі з податку на прибуток	1136	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	1140	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків	1145	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155	-	-
Поточні фінансові інвестиції	1160	-	-
Гроші та їх еквіваленти	1165	47	25
готівка	1166	-	-
рахунки в банках	1167	47	25
Витрати майбутніх періодів	1170	5	5
Частка перестраховика у страхових резервах	1180	-	-
у тому числі в: резервах довгострокових зобов'язань	1181	-	-

резервах збитків або резервах належних виплат	1182	-	-
резервах незароблених премій	1183	-	-
інших страхових резервах	1184	-	-
Інші оборотні активи	1190	-	-
Усього за розділом II	1195	7 200	1 553
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200	-	-
Баланс	1300	59 482	52 269

Пасив	Код рядка	На початок звітної періоду	На кінець звітної періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	-	-
Внески до незареєстрованого статутного капіталу	1401	-	-
Капітал у дооцінках	1405	33 523	33 523
Додатковий капітал	1410	-	-
емісійний дохід	1411	-	-
накопичені курсові різниці	1412	-	-
Резервний капітал	1415	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	(10 995)	(16 950)
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Вилучений капітал	1430	(-)	(-)
Інші резерви	1435	-	-
Усього за розділом I	1495	22 528	16 573
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Відстрочені податкові зобов'язання	1500	-	-
Пенсійні зобов'язання	1505	-	-
Довгострокові кредити банків	1510	-	-
Інші довгострокові зобов'язання	1515	-	-
Довгострокові забезпечення	1520	-	-
довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	-	-
Цільове фінансування	1525	-	-
благодійна допомога	1526	-	-
Страхові резерви	1530	-	-
у тому числі:	1531	-	-
резерв довгострокових зобов'язань			
резерв збитків або резерв належних виплат	1532	-	-
резерв незароблених премій	1533	-	-
інші страхові резерви	1534	-	-
Інвестиційні контракти	1535	-	-
Призовий фонд	1540	-	-
Резерв на виплату джек-поту	1545	-	-
Усього за розділом II	1595	-	-
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Векселі видані	1605	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
довгостроковими зобов'язаннями	1610	-	-
товари, роботи, послуги	1615	76	17
розрахунками з бюджетом	1620	49	49
у тому числі з податку на прибуток	1621	-	-
розрахунками зі страхування	1625	-	-
розрахунками з оплати праці	1630	401	316
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1635	1	1
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з учасниками	1640	-	-
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків	1645	36 426	35 312
Поточна кредиторська заборгованість за страховою діяльністю	1650	-	-
Поточні забезпечення	1660	-	-
Доходи майбутніх періодів	1665	-	-
Відстрочені комісійні доходи від перестраховиків	1670	-	-
Інші поточні зобов'язання	1690	1	1
Усього за розділом III	1695	36 954	35 696
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	-	-
V. Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	1800	-	-
Баланс	1900	59 482	52 269

Керівник

Щербина Сергій Володимирович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад.

² Визначається в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики.

Підприємство

ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА
ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА
БАЗА №78"Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2022	12	31
37506300		

(найменування)

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

за Рік 2022 р.

Форма № 2 Код за ДКУД 1801003

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	19 857	22 284
<i>Чисті зароблені страхові премії</i>	<i>2010</i>	-	-
<i>премії підписані, валова сума</i>	<i>2011</i>	-	-
<i>премії, передані у перестраховання</i>	<i>2012</i>	-	-
<i>зміна резерву незароблених премій, валова сума</i>	<i>2013</i>	-	-
<i>зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій</i>	<i>2014</i>	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(11 332)	(20 021)
<i>Чисті понесені збитки за страховими виплатами</i>	<i>2070</i>	-	-
Валовий:			
прибуток	2090	8 525	2 263
збиток	2095	(-)	(-)
<i>Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань</i>	<i>2105</i>	-	-
<i>Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів</i>	<i>2110</i>	-	-
<i>зміна інших страхових резервів, валова сума</i>	<i>2111</i>	-	-
<i>зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах</i>	<i>2112</i>	-	-
Інші операційні доходи	2120	-	68
<i>у тому числі:</i>	<i>2121</i>	-	-
<i>дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	<i>2122</i>	-	-
<i>дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування</i>	<i>2123</i>	-	-
Адміністративні витрати	2130	(2 825)	(3 059)
Витрати на збут	2150	(-)	(-)
Інші операційні витрати	2180	(73)	(48)
<i>у тому числі:</i>	<i>2181</i>	-	-
<i>витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	<i>2182</i>	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
прибуток	2190	5 627	-
збиток	2195	(-)	(776)
Дохід від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
<i>у тому числі:</i>	<i>2241</i>	-	-
<i>дохід від благодійної допомоги</i>			
Фінансові витрати	2250	(-)	(-)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
<i>Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті</i>	<i>2275</i>	-	-

Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	5 627	-
збиток	2295	(-)	(776)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	5 627	-
збиток	2355	(-)	(776)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	(8 464)
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	8 464
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	5 627	(776)

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	3 722	10 095
Витрати на оплату праці	2505	6 186	6 844
Відрахування на соціальні заходи	2510	1 346	1 506
Амортизація	2515	1 427	1 483
Інші операційні витрати	2520	1 549	3 200
Разом	2550	14 230	23 128

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник

Загребельний Геннадій Сергійович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

Підприємство

ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА
ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА
БАЗА №78"Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2023	12	31
37506300		

(найменування)

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)
за Рік 2023 р.

Форма № 2 Код за ДКУД 1801003

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	5 350	19 857
<i>Чисті зароблені страхові премії</i>	<i>2010</i>	-	-
<i>премії підписані, валова сума</i>	<i>2011</i>	-	-
<i>премії, передані у перестраховання</i>	<i>2012</i>	-	-
<i>зміна резерву незароблених премій, валова сума</i>	<i>2013</i>	-	-
<i>зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій</i>	<i>2014</i>	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(6 697)	(11 332)
<i>Чисті понесені збитки за страховими виплатами</i>	<i>2070</i>	-	-
Валовий:			
прибуток	2090	-	8 525
збиток	2095	(1 347)	(-)
<i>Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань</i>	<i>2105</i>	-	-
<i>Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів</i>	<i>2110</i>	-	-
<i>зміна інших страхових резервів, валова сума</i>	<i>2111</i>	-	-
<i>зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах</i>	<i>2112</i>	-	-
Інші операційні доходи	2120	30	-
<i>у тому числі:</i>	<i>2121</i>	-	-
<i>дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	<i>2122</i>	-	-
<i>дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування</i>	<i>2123</i>	-	-
Адміністративні витрати	2130	(1 885)	(2 825)
Витрати на збут	2150	(-)	(-)
Інші операційні витрати	2180	(83)	(73)
<i>у тому числі:</i>	<i>2181</i>	-	-
<i>витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	<i>2182</i>	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
прибуток	2190	-	5 627
збиток	2195	(3 285)	(-)
Дохід від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
<i>у тому числі:</i>	<i>2241</i>	-	-
<i>дохід від благодійної допомоги</i>			
Фінансові витрати	2250	(-)	(-)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
<i>Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті</i>	<i>2275</i>	-	-

Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	-	5 627
збиток	2295	(3 285)	(-)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	-	5 627
збиток	2355	(3 285)	(-)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	(3 285)	5 627

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	888	3 722
Витрати на оплату праці	2505	4 514	6 186
Відрахування на соціальні заходи	2510	1 003	1 346
Амортизація	2515	1 140	1 427
Інші операційні витрати	2520	1 120	1 549
Разом	2550	8 665	14 230

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник

Щербина Сергій Володимирович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

Підприємство

ФІЛІЯ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ДЕРЖАВНА
ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ" "ХЛІБНА
БАЗА №78"Дата (рік, місяць, число)
за ЄДРПОУ

КОДИ		
2025	01	01
37506300		

(найменування)

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

за Рік 2024 р.

Форма № 2 Код за ДКУД 1801003

І. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	458	5 350
Чисті зароблені страхові премії	2010	-	-
<i>премії підписані, валова сума</i>	2011	-	-
<i>премії, передані у перестраховання</i>	2012	-	-
<i>зміна резерву незароблених премій, валова сума</i>	2013	-	-
<i>зміна частки перестраховиків у резерві незароблених премій</i>	2014	-	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(5 219)	(6 697)
Чисті понесені збитки за страховими виплатами	2070	-	-
Валовий:			
прибуток	2090	-	-
збиток	2095	(4 761)	(1 347)
Дохід (витрати) від зміни у резервах довгострокових зобов'язань	2105	-	-
Дохід (витрати) від зміни інших страхових резервів	2110	-	-
<i>зміна інших страхових резервів, валова сума</i>	2111	-	-
<i>зміна частки перестраховиків в інших страхових резервах</i>	2112	-	-
Інші операційні доходи	2120	-	30
у тому числі:	2121	-	-
<i>дохід від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>дохід від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	2122	-	-
<i>дохід від використання коштів, вивільнених від оподаткування</i>	2123	-	-
Адміністративні витрати	2130	(1 135)	(1 885)
Витрати на збут	2150	(-)	(-)
Інші операційні витрати	2180	(59)	(83)
у тому числі:	2181	-	-
<i>витрати від зміни вартості активів, які оцінюються за справедливою вартістю</i>			
<i>витрати від первісного визнання біологічних активів і сільськогосподарської продукції</i>	2182	-	-
Фінансовий результат від операційної діяльності:			
прибуток	2190	-	-
збиток	2195	(5 955)	(3 285)
Дохід від участі в капіталі	2200	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Інші доходи	2240	-	-
у тому числі:	2241	-	-
<i>дохід від благодійної допомоги</i>			
Фінансові витрати	2250	(-)	(-)
Втрати від участі в капіталі	2255	(-)	(-)
Інші витрати	2270	(-)	(-)
Прибуток (збиток) від впливу інфляції на монетарні статті	2275	-	-

Фінансовий результат до оподаткування:			
прибуток	2290	-	-
збиток	2295	(5 955)	(3 285)
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-	-
Прибуток (збиток) від припиненої діяльності після оподаткування	2305	-	-
Чистий фінансовий результат:			
прибуток	2350	-	-
збиток	2355	(5 955)	(3 285)

II. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Дооцінка (уцінка) фінансових інструментів	2405	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Податок на прибуток, пов'язаний з іншим сукупним доходом	2455	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	(5 955)	(3 285)

III. ЕЛЕМЕНТИ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	424	888
Витрати на оплату праці	2505	3 207	4 514
Відрахування на соціальні заходи	2510	717	1 003
Амортизація	2515	1 130	1 140
Інші операційні витрати	2520	935	1 120
Разом	2550	6 413	8 665

IV. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКОВОСТІ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Скоригований чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2615	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник

Щербина Сергій Володимирович

Головний бухгалтер

Яриш Тетяна Дмитрівна

ВИПИСКА
з Єдиного державного реєстру юридичних осіб,
фізичних осіб-підприємців та громадських формувань

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ДЕРЖАВНА
ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ"

Ідентифікаційний код юридичної особи:

37243279

Місцезнаходження юридичної особи:

Україна, 01033, місто Київ, ВУЛИЦЯ САКСАГАНСЬКОГО, будинок 1

Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань:

14.06.2024, 1000701070475045105

Прізвище, ім'я та по батькові осіб, які мають право вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори, та наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи:

ГАПЧИЧ ДМИТРО МИКОЛАЙОВИЧ, Голова правління, 31.08.2023 (ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ з 31.08.2023 року) – керівник

МАЛАХОВ ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи в порядку самопредставництва без окремого доручення керівника з посвідченням копій документів щодо повноважень, без права: укладання правочинів від імені юридичної особи, відмови, зміни, відкликання, визнання позову, зменшення позовних вимог, відмови від апеляційних, касаційних скарг, укладання мирової угоди у судових справах в порядку самопредставництва)) – представник

ЧЕРНИШЕВСЬКИЙ АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи в порядку самопредставництва без окремого доручення керівника з посвідченням копій документів щодо повноважень, без права: укладання правочинів від імені юридичної особи, відмови, зміни, відкликання, визнання позову, зменшення позовних вимог, відмови від апеляційних, касаційних скарг, укладання мирової угоди у судових справах в порядку самопредставництва)) – представник

ЧАЙКОВСЬКА АНГЕЛІНА ВАДИМІВНА (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи в порядку самопредставництва без окремого доручення керівника з посвідченням копій документів щодо повноважень, без права: укладання правочинів від імені юридичної особи, відмови, зміни, відкликання, визнання позову, зменшення позовних вимог, відмови від апеляційних, касаційних скарг, укладання мирової угоди у судових справах в порядку самопредставництва)) - представник

ГРИГОРЯН ОЛЕКСАНДРА ОЛЕКСАНДРІВНА (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи в порядку самопредставництва без окремого доручення керівника з посвідченням копій документів щодо повноважень, без права: укладання правочинів від імені юридичної особи, відмови, зміни, відкликання, визнання позову, зменшення позовних вимог, відмови від апеляційних, касаційних скарг, укладання мирової угоди у судових справах в порядку самопредставництва)) - представник

ВАКУЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (відповідно до статуту та розподілу функціональних обов'язків)) - представник

ЛЮШНЯ ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (відповідно до статуту та розподілу функціональних обов'язків)) - представник

КУГУТ ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (відповідно до статуту та розподілу функціональних обов'язків)) - представник

ЮРЧЕНКО ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (відповідно до статуту та розподілу функціональних обов'язків)) - представник

ЮРЧЕНКО ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (в судах України без окремого доручення (самопредставництво) з усіма правами, обов'язками сторони, третьої особи, в тому числі подання процесуальних документів, оскарження судових рішень, посвідчення копій)) - представник

КАВУН НАТАЛІЯ ІВАНІВНА (Повноваження: Вчиняти дії від імені юридичної особи, у тому числі підписувати договори тощо (в порядку самопредставництва без окремого доручення керівника з посвідчення документів щодо повноважень, без права: укладення правочинів від імені юридичної особи, відмови, зміни, відкликання, визнання позову, зменшення позовних вимог, відмови від апеляційних, касаційних скарг, укладення мирової угоди)) - представник

Відомості, отримані в порядку інформаційної взаємодії між Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань та інформаційними системами державних органів:

20.09.2010, ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ, 37507880

17.09.2010, 57390, ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ (ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА), 44116011, (дані про взяття на облік як платника податків)

21.09.2010, 01-060196, ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДПС У М.КИЄВІ, ДПІ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ (ПЕЧЕРСЬКИЙ РАЙОН М.КИЄВА), 44116011, 1, (дані про взяття на облік як платника єдиного внеску)

Види економічної діяльності:

70.10 Діяльність головних управлінь (хед-офісів) (основний)

01.11 Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур

10.61 Виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості

46.21 Оптова торгівля зерном, необробленим тютюном, насінням і кормами для тварин

46.71 Оптова торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами

47.30 Роздрібна торгівля пальним

52.10 Складське господарство

68.20 Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна

46.75 Оптова торгівля хімічними продуктами

47.76 Роздрібна торгівля квітами, рослинами, насінням, добривами, домашніми тваринами та кормами для них у спеціалізованих магазинах

52.21 Допоміжне обслуговування наземного транспорту

52.22 Допоміжне обслуговування водного транспорту

52.24 Транспортне оброблення вантажів

52.29 Інша допоміжна діяльність у сфері транспорту

Назви органів управління юридичної особи:

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Запис про перебування юридичної особи в процесі припинення:

Відомості відсутні

Вид установчого документа:

Відомості відсутні

Інформація для здійснення зв'язку:

+38 (044) -206-15-09

Номер, дата та час формування виписки:

624798196498, 14.06.2024 10:16:04

Приватний нотаріус Мамай І.В.

Мамай І.В.

Закупівельні ціни та ціни продажу інвестиційних монет

03.10.2025

Дата	Найменування монети	Номінал, грн	Метал/Проба	Маса дорогоцінного металу в чистоті, г	Закупівельна ціна, грн (без ПДВ)	Ціна продажу, грн
03.10.2025	30 років незалежності України (с)	1	срібло/999,9	31,1	1 963,00	3 413,00
03.10.2025	Архістратиг Михаїл	1	срібло/999,9	31,1	1 963,00	3 413,00
03.10.2025	Архістратиг Михаїл	2	золото/999,9	3,11	16 040,00	18 123,00
03.10.2025	Архістратиг Михаїл	5	золото/999,9	7,78	40 101,00	44 105,00
03.10.2025	Архістратиг Михаїл	10	золото/999,9	15,55	80 202,00	87 409,00
03.10.2025	Архістратиг Михаїл	20	золото/999,9	31,1	160 404,00	173 214,00

Ціна продажу інвестиційних монет зі срібла включає ПДВ. Інвестиційні монети із золота реалізуються Національним банком без ПДВ

Дані завантажено з <https://bank.gov.ua/ua/uah/bullion-coins/prices>

ЗАТВЕРДЖЕНО
Голова Правління

І. МАРЧЕНКО

«11» вересня 2019 року

ПОЛОЖЕННЯ

про філію
акціонерного товариства
«Державна продовольчо-зернова корпорація України»
«Хлібна база № 78»

м. Київ – 2019

1. Загальні положення

1.1. Положення про філію акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» (далі – Положення) розроблено відповідно до Цивільного та Господарського кодексів України, інших нормативно-правових актів та Статуту акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» (далі – Товариство).

1.2. Це Положення визначає порядок створення, діяльності та ліквідації філії Товариства (далі – Філія) і регулює відносини пов'язані зі створенням, діяльністю, ліквідацією Філії, а також визначає компетенцію Філії, права та обов'язки її керівника тощо.

1.3. Філія є відокремленим самостійним структурним підрозділом Товариства.

1.4. Філія є правонаступником всіх прав і обов'язків філії державного підприємства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78».

1.5. Філія здійснює свою діяльність від імені Товариства і в межах повноважень, встановлених цим Положенням. Діяльність Філії спрямовується та координується Товариством.

1.6. Місцезнаходження Товариства: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 1.

1.7. Філія має повне найменування: філія акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» «Хлібна база № 78»; та скорочену назву: філія АТ «ДПЗКУ» «Хлібна база № 78».

1.8. Місцезнаходження Філії: 26232, Кіровоградська обл., Маловисківський р-н, с. Злинка, вул. Горького, 25а.

1.9. Філія створена на невизначений строк і діє до моменту її ліквідації (закриття) в порядку передбаченому законодавством.

2. Мета та предмет діяльності Філії

2.1. Філія створюється з метою розширення сфер і територій діяльності Товариства, що сприятиме отриманню прибутку і поліпшенню показників фінансово-господарської діяльності Товариства.

2.2. Предмет діяльності Філії визначається Товариством, відповідно до статутної діяльності Товариством, з урахуванням цього Положення.

Філія може здійснювати таку діяльність:

складське господарство;

виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості;

оптова торгівля зерном, насінням та кормами для тварин;

оптова торгівля іншими продуктами харчування;

роздрібна торгівля в неспеціалізованих магазинах з перевагою продовольчого асортименту;

виращування зернових та технічних культур;

організація перевезення вантажів;

надання послуг із зберігання зерна, його обробки та технологічної переробки;

виробництво борошна, крупів, хлібобулочних і макаронних виробів, інших харчових продуктів;

виробництво однорідних кормів та комбікормів, кормових добавок та інших кормових продуктів;

ведення товарного сільськогосподарського виробництва;

вирощування, переробка, зберігання, закупівля (в тому числі у населення), реалізація сільськогосподарської продукції;

роздрібна торгівля з перевагою продовольчого асортименту;

формування ресурсів зерна та продуктів його первинної переробки на регіональному і загальнодержавному рівні;

організація поставок мінеральних добрив, засобів захисту рослин і насіння, агрохімічної продукції;

оптова торгівля хімічними продуктами;

оптова торгівля промисловими товарами;

організація та утримання закладів громадського харчування;

надання транспортно-експедиторських послуг;

участь у розробленні довгострокових прогнозів і державних цільових програм науково-технічного та економічного розвитку сільського господарства;

виробництво, закупівля та реалізація сировини, товарів виробничо-технічного призначення і широкого вжитку;

провадження посередницької та торговельної діяльності на зерновому ринку;

організація та утримання закладів громадського харчування;

надання транспортно-експедиторських послуг;

здійснення внутрішніх та міжнародних перевезень вантажів автомобільним та річковим транспортом;

надання послуг з технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів;

збирання та переробка вторинної сировини і відходів виробництва;

проведення будівельних, ремонтних, реставраційних, дизайнерських, монтажних-налагоджувальних робіт на промислових, житлових об'єктах та об'єктах соціальної сфери;

переробка деревини, в тому числі виробництво столярних виробів;

провадження редакційно-видавничої і поліграфічної діяльності;

провадження інноваційної діяльності, в тому числі виконання науково-дослідних, проектних, експериментально-конструкторських робіт та маркетингових досліджень, впровадження винаходів, науково-технічних розробок;

організація та проведення виставок, виставок-продажів, аукціонів, конференцій, семінарів, культурно-освітніх заходів, благодійних акцій;

надання фізичним та юридичним особам виробничих, сервісних, консультаційних, інформаційних та юридичних послуг;

надання послуг у рослинництві;

виробництво сільськогосподарських тракторів;

виробництво інших сільськогосподарських машин;

виробництво машин для перероблення сільгосппродуктів;

здавання під найм інших машин та устаткування;

виробництво однорідних кормів та комбікормів, кормових добавок та інших кормових продуктів;

ведення товарного сільськогосподарського виробництва;

вирощування, переробка, зберігання, закупівля (в тому числі у населення), реалізація сільськогосподарської продукції;

роздрібна торгівля з перевагою продовольчого асортименту;

формування ресурсів зерна та продуктів його первинної переробки на регіональному і загальнодержавному рівні;

організація поставок мінеральних добрив, засобів захисту рослин і насіння, агрохімічної продукції;

оптова торгівля хімічними продуктами;

оптова торгівля промисловими товарами;

організація та утримання закладів громадського харчування;

надання транспортно-експедиторських послуг;

участь у розробленні довгострокових прогнозів і державних цільових програм науково-технічного та економічного розвитку сільського господарства;

виробництво, закупівля та реалізація сировини, товарів виробничо-технічного призначення і широкого вжитку;

провадження посередницької та торговельної діяльності на зерновому ринку;

організація та утримання закладів громадського харчування;

надання транспортно-експедиторських послуг;

здійснення внутрішніх та міжнародних перевезень вантажів автомобільним та річковим транспортом;

надання послуг з технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів;

збирання та переробка вторинної сировини і відходів виробництва;

проведення будівельних, ремонтних, реставраційних, дизайнерських, монтажних-налагоджувальних робіт на промислових, житлових об'єктах та об'єктах соціальної сфери;

переробка деревини, в тому числі виробництво столярних виробів;

провадження редакційно-видавничої і поліграфічної діяльності;

провадження інноваційної діяльності, в тому числі виконання науково-дослідних, проектних, експериментально-конструкторських робіт та маркетингових досліджень, впровадження винаходів, науково-технічних розробок;

організація та проведення виставок, виставок-продажів, аукціонів, конференцій, семінарів, культурно-освітніх заходів, благодійних акцій;

надання фізичним та юридичним особам виробничих, сервісних, консультаційних, інформаційних та юридичних послуг;

надання послуг у рослинництві;

виробництво сільськогосподарських тракторів;

виробництво інших сільськогосподарських машин;

виробництво машин для перероблення сільгосппродуктів;

здавання під найм інших машин та устаткування;

виробництво та реалізація альтернативних видів палива: повна переробка соломи, зерно відходів, відходів дерево переробки на паливні брикети та гранули; розміщення сучасних комплексів з виробництва дизельного палива та біоетанолу;

розміщення вітряних та сонячних електроустановок;

оптова та роздрібна торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами;

тваринництво;

рибництво; надання послуг у рибництві;

виробництво та розподілення електроенергії, виробництво теплової енергії, транспортування її магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами та постачання теплової енергії;

придбання, зберігання, реалізація (відпуск), використання і знищення прекурсорів.

2.3. У всіх випадках, коли законодавством передбачено необхідність отримання відповідного дозволу (ліцензії) для заняття тим чи іншим видом діяльності, Філія здійснює таку діяльність тільки після отримання копії ліцензії, виданої Товариству та засвідченої відповідним органом ліцензування.

3. Юридичний статус Філії

3.1. Філія не має статусу юридичної особи, здійснює свою діяльність від імені Товариства і в межах повноважень, встановлених цим Положенням та Статутом Товариства.

3.2. Філія діє на принципах внутрішнього господарського розрахунку, підлеглихості і підзвітності Товариству.

3.3. Правоздатність та дієздатність Філії обмежується правоздатністю та дієздатністю Товариства.

3.4. Товариство здійснює контроль за господарською діяльністю Філії, надає обов'язкові до виконання накази та/або розпорядження у порядку, передбаченому чинним законодавством, Статутом Товариства та цим Положенням. Товариство визначає стратегічні напрями діяльності Філії, вправі втручатися в господарську діяльність Філії у випадку виявлення будь-яких порушень.

3.5. Філія має власну печатку/штампи зі своїм найменуванням, з вказівкою належності Товариства, інші печатки та штампи, які потрібні для її діяльності, відповідно до чинного законодавства.

3.6. Філія виділена Товариством на окремий баланс і зобов'язана вести бухгалтерський облік. Філія за результатами своєї діяльності самостійно розраховується з бюджетом та позабюджетними фондами з урахуванням вимог чинного законодавства України.

3.7. Господарський (фінансовий) рік Філії збігається з господарським (фінансовим) роком Товариства.

3.8. Філія за згодою Товариства, користується відкритим для нього поточним рахунком для здійснення господарської діяльності. Всі операції по рахунку підзвітні Товариству.

3.9. За погодженням Товариства, рахунки Філії у банках відкриваються керівником Філії або іншою особою за довіреністю голови Правління Товариства або особи що виконує його обов'язки.

3.10. Філія очолюється директором Філії, який призначається головою правління Товариства на умовах контракту, що укладається з ним, та в порядку, передбаченому цим Положенням і Статутом Товариства і діє від імені Товариства на підставі виданої йому довіреності.

3.11. У відносинах із третіми особами Директор Філії діє від імені та в інтересах Товариства.

3.12. Для належного виконання Філією своїх функцій, Товариство передає Філії майно (рухоме та нерухоме) в порядку і на умовах передбачених цим Положенням та чинним законодавством України.

3.13. Філія відповідає перед Товариством за результати своєї діяльності, виконання своїх функцій і досягнення покладених на неї завдань, а також за використання належного Товариству майна та інших товарно-матеріальних цінностей.

4. Права та обмеження в діяльності Філії

4.1. Філія має право за погодженням з Товариством:

- укладати від імені Товариства з юридичними та фізичними особами України угоди передбачені законодавством України, з урахуванням обмежень, викладених в цьому Положенні;

- користуватися основними фондами та оборотними коштами наданими Товариством;

- створювати резерви, необхідні для нормальної діяльності Філії;

- представляти інтереси Товариства у взаємовідносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами, підприємствами, установами, організаціями і фізичними особами;

- подавати від імені та за згодою Товариства позови до юридичних та фізичних осіб у відповідні суди, користуватися всіма процесуальними правами відповідної сторони процесу позивача, відповідача, третьої особи.

4.2. Філія, в межах своєї компетенції, має право:

- планувати свою діяльність, визначати стратегію та основні напрямки розвитку відповідно до економічних, соціальних, науково-технічних планів і завдань Товариства;

- виносити на розгляд правління та/або голови правління Товариства пропозиції з будь-яких питань, пов'язаних із здійсненням діяльності Філії;

- використовувати в своїй діяльності знаки для товарів і послуг та ноу-хау, надані Товариством;

- здійснювати інші дії, що не суперечать чинному законодавству України та Статуту Товариства.

4.3. Філія не має права:

- відчужувати самостійно основні засоби, будівлі, транспортні засоби;

- видавати майнові гарантії третім особам, забезпечені майном Товариства;

- виступати самостійним суб'єктом правовідносин, засновником (учасником) юридичних осіб чи приєднуватися до них;

- самостійно укладати цивільно- та господарсько-правові правочини (угоди), бути самостійним суб'єктом права власності та самостійним суб'єктом цивільних (господарських) зобов'язань.

Товариство вправі покладати на Філію інші обмеження, шляхом видачі обов'язкових наказів та/або розпоряджень в порядку, передбаченому цим Положенням, Статутом Товариства та іншими внутрішніми документами Товариства.

5. Взаємні зобов'язання Філії та Товариства

5.1. Філія підпорядкована у своїй фінансовій та господарській діяльності Товариству.

5.2. Філія у своїй діяльності керується чинним законодавством, Статутом Товариства, цим Положенням та іншими внутрішніми документами Товариства.

5.3. Після реєстрації Філії Товариство наділяє її майном та обіговими коштами. Майно передане Філії в користування є власністю Товариства.

5.4. Філія зобов'язана надавати Товариству отриману власну інформацію, обсяг, перелік та терміни передачі якої визначаються Товариством.

5.5. Товариство несе відповідальність по зобов'язаннях Філії, а Філія не несе відповідальності по зобов'язаннях Товариства.

5.6. Контроль за господарською діяльністю Філії здійснює Товариство, а у випадках передбачених чинним законодавством, відповідні державні органи.

5.7. Перевірки діяльності Філії за окремими напрямками можуть здійснювати відповідні структурні підрозділи Товариства на підставі наказу голови правління Товариства.

5.8. Майно, яке придбане або створене Філією в процесі господарської діяльності, є власністю Товариства.

5.9. За ефективність виконання своєї діяльності Філія (в особі її директора або особи що виконує його обов'язки) несе відповідальність перед Товариством та подає необхідні аналітичні звіти та довідки у порядку, передбаченому цим Положенням.

6. Облік та звітність

6.1. Філія веде бухгалтерський облік згідно з вимогами чинного законодавства.

6.2. Філія зобов'язана вести внутрішню звітність для подання на розгляд керівництву Товариства. Порядок ведення і строки подання внутрішньої звітності встановлюються головою правління Товариства.

6.3. Ведення оперативного обліку і звітності покладається на головного бухгалтера Філії, а контроль і відповідальність – на керівника Філії.

6.4. Директор та головний бухгалтер Філії несуть відповідальність згідно з чинним законодавством України за правильність та достовірність бухгалтерського обліку та звітності, а також за їх своєчасне подання.

6.5. Філія перебуває на обліку у відповідному податковому органі.

7. Управління Філією

7.1. Управління поточною діяльністю Філії здійснює директор Філії, який є уповноваженим представником Товариства.

7.2. Повноваження директора Філії визначаються довіреністю, виданою головою правління Товариства. Правочини від імені Товариства, директор Філії вправі вчиняти тільки на основі довіреності та в межах передбачених у ній повноважень, з урахуванням цього Положення.

7.3. Директор Філії зобов'язаний надавати довіреність для ознайомлення третім особам під час взаємодії з ними у процесі договірних відносин або в інших випадках, передбачених законодавством.

7.4. Директор Філії призначається на посаду та звільняється з посади головою правління Товариства. З директором Філії підписується контракт.

7.5. Директор Філії у своїй діяльності підпорядковується голові правління Товариства.

У разі тимчасової відсутності директора Філії на робочому місці голова правління Товариства на підставі відповідного наказу Товариства призначає виконуючого обов'язки директора Філії з числа працівників Товариства або працівників Філії, видає йому довіреність, якою визначає обсяг його повноважень.

7.6. Директор Філії:

- забезпечує виконання покладених на Філію завдань та здійснює управління Філією;
- представляє Товариство і Філію в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, підприємствах, установах та організаціях;
- розпоряджається коштами та майном Філії, укладає договори, видає довіреності, відкриває в установах банків рахунки відповідно до цього Положення та чинного законодавства України лише за одержаною попередньою згодою Товариства;
- на підставі довіреності, виданої головою правління Товариства, за погодженням із Товариством, укладає з юридичними та фізичними особами України угоди передбачені законодавством України;
- приймає на роботу, звільняє працівників Філії та накладає на них стягнення відповідно до законодавства, крім осіб визначених п. 7.7 Положення;
- самостійно і на основі рішень Товариства видає накази, підписує договори й інші документи;
- затверджує за погодженням з профспілкою графік відпусток;
- видає накази на запровадження неповного робочого часу, залучення працівників до роботи у вихідні дні та в надурочний час, запровадження місцевих норм виробітку, застосування підсумованого обліку робочого часу, на оплату простоїв, що виникли не з вини працівника;
- видає накази на надання чергових відпусток та інших відпусток, передбачених чинним законодавством;
- несе відповідальність за виконання фінансового плану, стану і результату діяльності Філії, належного користування майном, переданого Товариством та грошовими коштами на поточних банківських рахунках Філії.
- приймає на роботу працівників кадрової та юридичної служби філії за погодженням з управлінням персоналу та юридичним департаментом відповідно.

7.7. Заступник директора, головний бухгалтер, головний інженер, начальник виробничо-технологічної лабораторії, начальник підрозділу охорони Філії та його заступник призначаються на посаду наказом голови Правління Товариства.

7.8. Головний бухгалтер філії підпорядковується директору Філії, а також підзвітний та підконтрольний головному бухгалтеру- директору департаменту бухгалтерського обліку та звітності Товариства.

Кадрова служба підпорядковується директору філії, а також підзвітна та підконтрольна керівнику кадрової служби Товариства.

Юридична служба підпорядковується директору Філії, а також підзвітна та підконтрольна директору юридичного департаменту Товариства.

7.9. Штатний розпис розробляються Філією за погодженням з відповідними структурними підрозділами Товариства і подаються на затвердження голові правління Товариства.

7.10. Голова правління Товариства має право відмінити будь-яке рішення або наказ директора Філії, якщо вони суперечать чинному законодавству та внутрішнім нормативним актам.

8. Охорона Філії

8.1. Збереження майнових активів Товариства є однією з основних функцій Філії, для виконання якої в її структурі створюється підрозділ охорони, підпорядкований директору Філії і підзвітний та підконтрольний Департаменту економічної безпеки та фінансових ризиків Товариства.

8.2. На виконання функцій охорони керівництвом підрозділу охорони Філії розробляється і за погодженням з Департаментом економічної безпеки та фінансових ризиків Товариства директором Філії затверджується відповідна інструкція, яка визначає систему охорони Філії.

8.3. Директор Філії вносить зміни у визначену систему охорони, призначає/звільняє на (з) посади персонал підрозділу охорони Філії, а також заохочує та притягує до дисциплінарної відповідальності вказану категорію працівників, тільки за погодженням з Департаментом економічної безпеки та фінансових ризиків Товариства та відповідним заступником голови правління Товариства згідно з розподілом функціональних обов'язків.

8.4. Підрозділом охорони ведеться визначена інструкціями Товариства службова документація. Відповідальність за правильність її ведення, збереження і достовірність даних несуть безпосередньо директор і начальник підрозділу охорони Філії, контроль здійснюють директор Філії і Департамент економічної безпеки та фінансових ризиків Товариства відповідно до компетенції.

8.5. Керівник підрозділу охорони філії періодично звітує перед Департаментом економічної безпеки та фінансових ризиків, який надає оцінку його діяльності. Порядок звітування та оцінки визначається окремою інструкцією.

9. Контроль фінансово-господарської діяльності Філії

9.1. Перевірка фінансово-господарської діяльності Філії здійснюється у разі необхідності Ревізійною комісією Товариства, аудитором, призначеними або залученими Товариством, та структурними підрозділами Товариства на підставі відповідного наказу голови правління Товариства.

9.2. Члени Ревізійної комісії Товариства, аудитор та керівники відповідних структурних підрозділів вправі вимагати від посадових осіб Філії надання їм всіх необхідних матеріалів, бухгалтерських або інших документів та особистих

пояснень.

10. Оплата праці та трудові відносини

10.1 Форми і системи оплати праці, норми праці, тарифні сітки, схема посадових окладів здійснюється відповідно до Закону України «Про оплату праці», Кодексу законів про працю України, нормативних актів з питань оплати праці, Генеральної, Галузевої, регіональної угод.

10.2 Розміри надбавок і доплат, премій, винагород, та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються працівникам за обов'язковим погодженням з керівництвом Товариства.

10.3. Правила внутрішнього трудового розпорядку (режим роботи і відпочинку, час початку і закінчення роботи, тривалість змін, застосування підсумованого обліку робочого часу і т.д.) схвалюються загальними зборами трудового колективу Філії за попереднім погодженням з Товариством.

10.4. Філія веде первинний облік робочого часу та проводить нарахування заробітної плати працівників, подає органу держстатистики за своїм місцезнаходженням форми державних статистичних спостережень з праці.

11. Доповнення та зміни до Положення

11.1. Зміни та доповнення до цього Положення вносяться лише на підставі рішення голови правління Товариства.

11.2. У випадку виникнення розбіжностей між положеннями Статуту Товариства і цим Положенням, повинні застосовуватися положення Статуту Товариства. У випадку виникнення розбіжностей між цим Положенням та іншими внутрішніми документами Товариства (положеннями, інструкціями, правилами, порядками тощо), затвердженими (прийнятими) уповноваженим органом управління Товариства, повинні застосовуватися такі внутрішні документи Товариства, які більш детально регулюють певну сферу діяльності Товариства.

12. Ліквідація Філії

12.1. Припинення діяльності Філії здійснюється на основі прийнятого правлінням Товариства рішення про ліквідацію або реорганізацію, згідно з чинним законодавством.

12.2. Філія вважається ліквідованою після виключення запису про неї з відомостей про Товариства з Єдиного державного реєстру.

Прошито, пронумеровано
та скріплено печаткою

Всього арк. 1

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства аграрної
політики та продовольства України

29 серпня 2019 року № 502

В.о. Міністра

Трофімцева О.В.

**СТАТУТ
АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДЕРЖАВНА
ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ»
(нова редакція)**

код згідно з ЄДРПОУ 37243279

м. Київ - 2019

1. Загальні положення

1.1. АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ» (далі - Товариство) є юридичною особою згідно законодавства України, створеною шляхом перетворення державного підприємства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 6 червня 2011 р. № 593 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 р. № 764» та наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 7 липня 2011 р. № 325 «Про реорганізацію шляхом перетворення державного підприємства «Державна продовольчо-зернова корпорація України».

1.2. Цей Статут Товариства встановлює порядок діяльності, реорганізації та ліквідації Товариства.

1.3. Статут розроблений згідно з Господарським та Цивільним кодексами України, законами України «Про акціонерні товариства», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про депозитарну систему України», а також з іншим діючим законодавством України.

1.4. Засновником Товариства є держава в особі Кабінету Міністрів України. Повноваження з управління корпоративними правами Товариства відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 6 червня 2011 р. № 593 «Про внесення зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 р. № 764» здійснює Міністерство аграрної політики та продовольства України.

1.5. Тип акціонерного товариства - приватне.

1.6. Товариство є правонаступником всіх прав і обов'язків державного підприємства «Державна продовольчо-зернова корпорація України».

1.7. Офіційне найменування Товариства:

1.7.1. Українською мовою:
повне – АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ДЕРЖАВНА ПРОДОВОЛЬЧО-ЗЕРНОВА КОРПОРАЦІЯ УКРАЇНИ»;

скорочене - АТ «ДПЗКУ».

1.7.2. Англійською мовою:

повне – JOINT STOCK COMPANY «STATE FOOD AND GRAIN CORPORATION OF UKRAINE»;

скорочене - JSC «SFGCU».

1.8. Місцезнаходження Товариства: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, буд. 1.

1.9. Товариство створене на невизначений строк діяльності.

2. Мета і предмет діяльності Товариства

2.1. Метою діяльності Товариства є задоволення потреб населення, підприємств, установ і організацій різних форм власності у продовольчому і фуражному зерні, продуктах його переробки, незерновій сировині, елітному і

сортівому насінні, надання послуг із зберігання, переробки та реалізації сільськогосподарської продукції і отримання прибутку шляхом провадження підприємницької діяльності.

2.2. Предметом діяльності Товариства є:

- складське господарство;
- виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості;
- оптова торгівля зерном, насінням та кормами для тварин;
- оптова торгівля іншими продуктами харчування;
- роздрібна торгівля в спеціалізованих магазинах з перевагою продовольчого асортименту;
- виращування зернових та технічних культур;
- надання послуг із зберігання зерна, його обробки та технологічної переробки;
- виробництво борошна, крупів, хлібобулочних і макаронних виробів, інших харчових продуктів;
- виробництво однорідних кормів та комбікормів, кормових добавок та інших кормових продуктів;
- ведення товарного сільськогосподарського виробництва;
- виращування, переробка, зберігання, закупівля (в тому числі у населення), реалізація сільськогосподарської продукції;
- роздрібна торгівля з перевагою продовольчого асортименту;
- формування ресурсів зерна та продуктів його первинної переробки на регіональному і загальнодержавному рівні;
- організація поставок мінеральних добрив, засобів захисту рослин і насіння, агрохімічної продукції;
- оптова торгівля хімічними продуктами;
- оптова торгівля промисловими товарами;
- організація та утримання закладів громадського харчування;
- участь у розробленні довгострокових прогнозів і державних цільових програм науково-технічного та економічного розвитку сільськогосподарства;
- виробництво, закупівля та реалізація сировини, товарів виробничо-технічного призначення і широкого вжитку;
- провадження посередницької та торговельної діяльності на зерновому ринку;
- організація перевезення вантажів;
- надання транспортно-експедиторських послуг;
- здійснення внутрішніх та міжнародних перевезень вантажів автомобільним та річковим транспортом;
- надання послуг з технічного обслуговування та ремонту транспортних засобів; збирання та переробка вторинної сировини і відходів виробництва;
- проведення будівельних, ремонтних, реставраційних, дизайнерських, монтажних-налагоджувальних робіт на промислових, житлових об'єктах та об'єктах соціальної сфери;
- переробка деревини, в тому числі виробництво столярних виробів;
- провадження редакційно-видавничої і поліграфічної діяльності;

організація та проведення виставок, виставок-продажів, аукціонів, конференцій, семінарів, культурно-освітніх заходів, благодійних акцій;
 надання фізичним та юридичним особам виробничих, сервісних, консультаційних, інформаційних та юридичних послуг;
 надання послуг у рослинництві;
 виробництво сільськогосподарських тракторів;
 виробництво інших сільськогосподарських машин;
 виробництво машин для перероблення сільгосппродуктів;
 здавання під найм інших машин та устаткування;
 виробництво та реалізація альтернативних видів палива: повна переробка соломи, зерно відходів, відходів дерево переробки на паливні брикети та гранули;
 оптова та роздрібна торгівля твердим, рідким, газоподібним паливом і подібними продуктами;
 розміщення сучасних комплексів з виробництва дизельного палива та біоетанолу;
 розміщення вітряних та сонячних електроустановок;
 тваринництво;
 рибництво;
 надання послуг у рибництві;
 виробництво та розподілення електроенергії, виробництво теплової енергії, транспортування її магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами та постачання теплової енергії;
 придбання, зберігання, реалізація (відпуск), використання і знищення прекурсорів;
 здійснення інших видів діяльності, не заборонених законодавством України.

2.3. Діяльність Товариства не обмежується видами, зазначеними в цьому Статуті. Угоди, що виходять за межі статутної діяльності, але не суперечать законодавству України або інших держав, є дійсними.

2.4. Товариство провадить зовнішньоекономічну діяльність відповідно до законодавства, мети і предмета діяльності на принципах валютної самоокупності і самофінансування.

2.5. Окремі види господарської діяльності, для провадження яких відповідно до законодавства необхідно отримати спеціальний дозвіл або ліцензію, товариство провадить після їх отримання в установленому порядку.

2.6. Роботи, що потребують спеціальних знань і допуску до державної таємниці, виконуються особами, підготовленими у визначеному для таких робіт порядку, за наявності у них відповідних документів.

2.7. Захист державної таємниці Товариством здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про державну таємницю» та інших законодавчих актів.

2.8. Відомості, пов'язані з виробництвом, технологічною інформацією, управлінням фінансами та іншою діяльністю Товариства, що не є державною таємницею, є комерційною таємницею Товариства.

2.9. Перелік документів, в яких містяться відомості, що є комерційною таємницею Товариства, а також порядок їх обліку, зберігання, видачі визначається внутрішніми документами Товариства.

3. Юридичний статус Товариства

3.1. Товариство є юридичною особою приватного права за законодавством України та набуло прав юридичної особи з дати його державної реєстрації.

3.2. Товариство має цивільні права та обов'язки і здійснює свою діяльність керуючись законодавством України, цим Статутом, внутрішніми нормативними документами Товариства та іншими локальними правовими актами внутрішнього регулювання Товариства, прийнятими відповідно до цього Статуту. У разі подальших змін у законодавчих актах України цей Статут діє в частині, що не суперечить їх імперативним нормам.

3.3. Товариство має самостійний баланс, поточні та інші рахунки у національній та іноземній валюті в установах банків, а також круглу печатку зі своїм найменуванням та ідентифікаційним кодом, знаки для товарів і послуг, штампи, бланки та інші реквізити.

3.4. Товариство діє на принципах повної господарської самостійності і самоокупності.

3.5. Товариство провадить свою діяльність відповідно до законодавства та цього Статуту.

3.6. Товариство відповідає за своїми зобов'язаннями всім належним йому на праві власності майном відповідно до законодавства.

3.7. Товариство не відповідає за майновими зобов'язаннями акціонерів. До Товариства та його органів не можуть застосовуватися будь-які санкції, що обмежують їх права, у разі вчинення акціонерами протиправних дій.

3.8. Акціонери не відповідають за зобов'язаннями Товариства і несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю Товариства, тільки в межах належних їм акцій. До акціонерів не можуть застосовуватися будь-які санкції, що обмежують їх права, у разі вчинення протиправних дій Товариством або іншими акціонерами.

3.9. Товариство має право в установленому законодавством порядку:

3.9.1. Укладати правочини (угоди, договори, контракти), в тому числі договори купівлі-продажу, підряду, будівельного підряду, міни, перевезення, зберігання, страхування майна, транспортних засобів та інших видів страхування, доручення, комісії, оренди, лізингу, застави, договори з зовнішньоекономічної та комерційної діяльності тощо, якщо це не суперечить законодавству України та цьому Статуту.

3.9.2. Набувати майнові та особисті немайнові права, нести обов'язки, виступати позивачем і відповідачем у судах, а також у відповідних юрисдикційних органах інших держав.

3.9.3. Представляти свої інтереси в органах державної влади України, установах та організаціях інших держав.

3.9.4. Виступати засновником, співзасновником та учасником інших юридичних осіб, у тому числі спільних підприємств, господарських товариств, асоціацій, концернів та інших об'єднань, сплачувати внески до статутних капіталів цих юридичних осіб (у тому числі і за рахунок майна, що є власністю Товариства), бути членом громадських організацій, якщо діяльність цих об'єднань відповідає інтересам Товариства.

3.9.5. Створювати на території України та за її межами свої філії, представництва.

3.9.6. Відкривати в будь-яких банках рахунки в національній та іноземній валютах для зберігання коштів та здійснення всіх видів розрахункових, кредитних, касових операцій як за місцем державної реєстрації Товариства, так і в місцях розташування філій, відповідно до законодавства.

3.9.7. Самостійно здійснювати зовнішньоекономічну діяльність у будь-якій сфері, пов'язаній з предметом його діяльності, з моменту реєстрації як суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності відповідно до вимог законодавства України, міжнародних договорів та цього Статуту і користуватися повним обсягом прав суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності.

3.9.8. Самостійно здійснювати експортні та імпорتنі операції, необхідні для господарської діяльності, відповідно до законодавства.

3.9.9. Встановлювати ціни і тарифи на власну продукцію, виконані роботи, надані послуги.

3.9.10. Користуватися банківськими позиками, укладати договори овердрафту на договірній чи комерційній основі.

3.9.11. Залучати інвесторів, зокрема іноземних, розробляти інвестиційні проекти.

3.2.12. Розробляти та впроваджувати заходи для правового захисту своїх інтересів, господарської та інформаційної безпеки, охорони свого майна та грошових коштів.

3.9.13. Купувати, брати у заставу, одержувати від уступки, дарування, орендувати або іншим способом одержувати майно або права на нього від юридичних та фізичних осіб, якщо це не суперечить законодавству.

3.9.14. Купувати продукцію виробничо-технічного призначення, необхідну для його діяльності на підприємствах, в роздрібній та оптовій торгівлі, в комісійних магазинах та інших організаціях і фізичних осіб.

3.9.15. Випускати (емітувати) власні цінні папери, купувати і продавати власні та інші цінні папери та набувати прав на них в порядку і способами, не забороненими законодавством України, розміщувати їх в Україні та за її межами.

3.9.16. Відкривати фірмові, комісійні та комерційні магазини.

3.9.17. Залучати до роботи українських та іноземних фахівців. Відряджати за кордон своїх фахівців та приймати іноземних для участі у конференціях, семінарах, виставках, аукціонах, торгах, з метою навчання тощо.

3.9.18. Визначати організаційну структуру та штатний розпис, самостійно визначати порядок оплати і стимулювання праці, додаткові

відпустки, скорочений робочий день та пільги для працівників Товариства і створюваних ним філій, представництв.

3.9.19. Купувати для соціальних потреб колективу за власні кошти спортивні, культурно- побутові товари, продукти харчування, медичну техніку, ліки, житло та інше.

3.9.20. Вчиняти інші дії що не суперечать законодавству та цьому Статуту.

3.9.21. Товариство самостійно планує виробничо-господарську діяльність виходячи з попиту на його продукцію, роботи і послуги.

3.9.22. Товариство здійснює матеріально-технічне забезпечення власного виробництва та капітального будівництва шляхом укладення договорів відповідно до законодавства.

3.10. Товариство вживає заходи щодо розвитку науково-технічного співробітництва з підприємствами, установами та організаціями, в тому числі іноземними, забезпечує виконання спільних науково-дослідних, проектно-конструкторських та експериментальних робіт, обмінюється в установленому порядку науково-технічною інформацією, організує навчання та стажування спеціалістів, у тому числі за кордоном.

3.11. Товариство веде бухгалтерський і податковий облік результатів своєї господарської діяльності, складає та подає фінансову звітність відповідно до законодавства. Фінансові результати діяльності Товариства визначаються на підставі річного бухгалтерського звіту (балансу).

3.12. Товариство забезпечує подання статистичної звітності до органів державної статистики в обсягах та у строки, передбачені законодавством.

3.13. Товариство має право вносити в установленому законодавством порядку центральним органам виконавчої влади пропозиції щодо підвищення ефективності функціонування агропромислового комплексу.

3.14. Товариство у своїй діяльності керується законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а також цим Статутом.

4. Майно Товариства

4.1. Майно Товариства складається з основних засобів, обігових коштів, акцій, а також інших активів, відображених в балансі Товариства.

4.2. Майно Товариства формується за рахунок:

майна (у тому числі коштів, матеріальних та нематеріальних активів), переданого Товариству засновником та акціонерами як вклади (внески) до статутного капіталу Товариства, або в інший не заборонений законодавством спосіб;

майна, отриманого у результаті провадження господарської діяльності; одержаних доходів;

продукції, виробленої Товариством у результаті господарської діяльності;

надходжень від реалізації продукції, товарів, послуг, а також іншої господарської діяльності;

кредитів (позичок) банків та інших кредиторів;

отриманої орендної плати, доходів за цінними паперами, корпоративними правами;

придбання майна іншого підприємства, товариства, організації; капітальних вкладень: безоплатних або благодійних внесків, пожертвувань організацій у тому числі й іноземних, підприємств і фізичних осіб;

іншого майна та майнових прав, набутого на підставах не заборонених законодавством України.

4.3. Товариство володіє, користується та розпоряджається належним їй майном і вчиняє стосовно нього будь-які дії, що не суперечать закону та меті діяльності Товариства.

4.4. Товариство самостійно несе відповідальність за своїми зобов'язаннями усім належним йому майном та коштами, на які відповідно до законодавства може бути звернено стягнення.

4.5. Товариство несе ризик випадкового знищення або пошкодження майна, що є його власністю.

4.6. Товариство утримує та використовує державне майно відповідно до законодавства. Майно, що є державною власністю і надане Товариству в господарське відання, користування чи управління, включається до його активів, але не може бути відчужене у будь-який спосіб без рішення Загальних Зборів.

4.7. Списання та передача державного майна здійснюються відповідно до законодавства.

4.8. Товариство здійснює право користування та розпорядження землею відповідно до законодавства. Товариство, у порядку, не забороненому законодавством, може набувати право власності та право користування земельними ділянками та здійснювати цивільно-правові угоди.

5. Статутний капітал Товариства

5.1. Статутний капітал Товариства становить 867 717 000,00 (вісімсот шістдесят сім мільйонів сімсот сімнадцять тисяч 00 коп.) гривень. Статутний капітал Товариства формується за рахунок вартості майна, переданого йому засновником.

5.2. Статутний капітал Товариства поділено на 8 677 170 (вісім мільйонів шістсот сімдесят сім тисяч сто сімдесят) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна.

5.3. Товариство має право змінювати (збільшувати або зменшувати) розмір статутного капіталу. Рішення про зміну (збільшення або зменшення) розміру статутного капіталу Товариства приймається у порядку, встановленому законодавством, цим Статутом та Законом України «Про акціонерні товариства».

5.4. Розмір статутного капіталу Товариства після сплати усіх раніше випущених акцій може бути збільшений у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку шляхом:

5.4.1. Залучення додаткових внесків за допомогою розміщення додаткових акцій існуючої номінальної вартості.

5.4.2. Підвищення номінальної вартості раніше розміщених акцій Товариства за рахунок реінвестиції дивідендів або за рахунок спрямування прибутку до статутного капіталу.

5.4.3. Товариство не має права приймати рішення про збільшення статутного капіталу у випадках:

якщо розмір власного капіталу є меншим, ніж розмір його статутного капіталу;

у разі наявності викуплених Товариством власних акцій;

залучення додаткових внесків для покриття збитків.

5.5. Розмір статутного капіталу Товариства може бути зменшений у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, шляхом:

5.5.1. Зменшення номінальної вартості акцій.

5.5.2. Зменшення кількості акцій за рахунок викупу частини акцій у їх власників з метою анулювання цих акцій.

5.6. Акціонерне товариство має право за рішенням Загальних Зборів викупити в акціонерів акції за згодою власників цих акцій. Порядок реалізації цього права визначається у статуті товариства та/або рішенні Загальних Зборів. Рішенням Загальних Зборів обов'язково встановлюються:

- 1) порядок викупу, що включає максимальну кількість, тип та/або клас акцій, що викуповуються;
- 2) строк викупу;
- 3) ціна викупу (або порядок її визначення);
- 4) дії товариства щодо викуплених акцій (їх анулювання або продаж).

Строк викупу включає строк приймання письмових пропозицій акціонерів про продаж акцій та строк сплати їх вартості. Строк викупу акцій не може перевищувати одного року. Письмова пропозиція акціонера про продаж акцій товариству є безвідкличною.

Ціна викупу акцій не може бути меншою за ринкову вартість, визначену відповідно законодавства. Оплата акцій, що викуповуються, здійснюється у грошовій формі.

5.7. Після прийняття рішення про зменшення розміру статутного капіталу Правління протягом 30 днів має письмово повідомити кожного кредитора, вимоги якого до Товариства не забезпечені договорами застави, гарантії чи поруки, про таке рішення.

5.8. Кредитор, вимоги якого до Товариства не забезпечені договорами застави чи поруки, протягом 30 днів після надходження йому повідомлення про зменшення статутного капіталу Товариства, може звернутися до Товариства з письмовою вимогою про здійснення протягом 45 днів одного з таких заходів на вибір Товариства:

забезпечення виконання зобов'язань шляхом укладення договору застави чи поруки, дострокового припинення;

виконання зобов'язань перед кредитором якщо інше не передбачено договором між Товариством та кредитором.

5.9. У разі, якщо кредитор не звернувся у передбачений цим Статутом та законодавством строк до Товариства з письмовою вимогою, вважається, що він не вимагає від Товариства вчинення додаткових дій щодо зобов'язань перед ним.

5.10. Рішення про зміну розміру статутного капіталу набирає чинності з моменту внесення відповідних змін до державного реєстру.

6. Акції Товариства

6.1. Товариство випускає прості іменні акції в бездокументарній формі на суму, що дорівнює розміру його статутного капіталу, і здійснює реєстрацію їх випуску в установленому законодавством порядку.

6.2. Облік цінних паперів Товариства здійснюється згідно з законодавством про Національну депозитарну систему.

Ведення реєстру акціонерів іменних акцій здійснює депозитарій - особа, яка веде облік права власності на цінні папери Товариства.

6.3. Акція Товариства посвідчує корпоративні права акціонера щодо Товариства.

6.4. Акціонери можуть розпоряджатися належними їм акціями, зокрема продавати чи в інший спосіб відчужувати їх на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо інше не встановлено законодавством.

6.5. Акції Товариства є неподільними. У разі коли одна і та ж акція належить кільком особам, усі вони визнаються одним власником акції і можуть реалізувати свої права через одного з них або через спільного представника.

6.6. До прийняття окремого рішення Кабінету Міністрів України 100 відсотків акцій Товариства, які випускаються на величину його статутного капіталу, є власністю держави.

6.7. Прості акції Товариства не підлягають конвертації у інші цінні папери Товариства.

6.8. Акції Товариства можуть купуватися та продаватися на фондовій біржі.

6.9. Товариство не має права приймати в заставу власні цінні папери.

6.10. Емісія, оплата та викуп цінних паперів здійснюється у Порядку, передбаченому Законом України «Про акціонерні товариства».

7. Акціонери Товариства

7.1. Акціонерами Товариства є:

держава в особі Міністерства аграрної політики та продовольства України – до прийняття в установленому порядку рішення про приватизацію акцій Товариства та в особі Фонду державного майна України після передачі

йому акцій Товариства, визначених для продажу згідно з прийнятим в установленому порядку рішенням про їх приватизацію;

фізичні та юридичні особи, які набули права власності на акції Товариства у встановленому законодавством порядку.

7.2. Право власності на акції підтверджується випискою з рахунку у цінних паперах. Власник акцій Товариства набуває прав та обов'язків акціонера з моменту його внесення до переліку (реєстру) акціонерів Товариства особою, що здійснює облік прав власності на акції Товариства.

7.3. Кожна проста акція Товариства надає її власнику акціонеру однакову сукупність прав, включаючи право:

7.3.1. Брати участь в управлінні Товариством.

7.3.2. Отримувати дивіденди.

7.3.3. Отримувати у разі ліквідації Товариства частини його майна або вартості частини майна Товариства;

7.3.4. Отримувати інформацію про господарську діяльність Товариства.

7.3.5. Реалізовувати інші права, встановлені цим Статутом та законодавством України.

7.4. Акціонери не володіють відособленими правами на окремі об'єкти у складі майна Товариств, у тому числі і на об'єкти, внесені як оплата за акції.

7.5. Акціонер (акціонери), які сукупно є власниками 5 (п'яти) або більше відсотків акцій Товариства від загальної кількості розмішених голосуючих акцій Товариства мають право внести пропозиції, які підлягають обов'язковому включенню до порядку денного Загальних Зборів, якщо вони подані з дотриманням вимог, передбачених законодавством України та цим Статутом.

7.6. Акціонер (акціонери), які сукупно є власниками 10 (десяти) або більше відсотків акцій Товариства від загальної кількості розмішених голосуючих акцій Товариства, мають право:

7.6.1. Призначити своїх представників для нагляду за реєстрацією акціонерів, проведенням Загальних Зборів, голосуванням та підбиттям його підсумків.

7.6.2. Вимагати скликання позачергових Загальних Зборів, а у передбачених законодавством випадках – самостійно скликати Загальні Збори.

7.6.3. Вимагати проведення аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства:

акціонер (акціонери) самостійно укладає договір про проведення аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства з визначеним ним аудитором (аудиторською компанією), в якому зазначається обсяг перевірки;

втрата, пов'язані з проведенням перевірки покладаються на акціонера, на вимогу якого проводиться перевірка. Загальні Збори можуть ухвалити рішення про відшкодування витрат на таку перевірку;

аудиторська перевірка на вимогу акціонера (акціонерів), які є власниками більш ніж 10 (десяти) відсотків акцій Товариства може проводитися не частіше 2 (двох) разів на рік;

порядок проведення перевірки на вимогу акціонера (акціонерів) визначається законодавством.

7.6.4. Вимагати проведення спеціальної перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства Ревізійною комісією чи аудитором з дотриманням передбачених цим Статутом вимог.

7.7. На вимогу акціонера Товариство зобов'язане надавати йому для ознайомлення:

протоколи Загальних Зборів акціонерів, засідань Наглядової Ради, Правління та Ревізійної комісії;

Статут, квартальні та річні баланси, звіти про фінансове становище Товариства, зокрема фінансовий план Товариства, а також звіти про їх виконання;

інші відомості відповідно до законодавства.

7.8 Акціонери Товариства зобов'язані:

- дотримуватися Статуту, інших внутрішніх документів Товариства;

- виконувати рішення загальних зборів та інших органів управління Товариства;

- виконувати свої зобов'язання перед Товариством, у тому числі щодо оплати акцій;

- оплачувати акції у розмірі, в порядку та засобами, що передбачені законодавством і цим Статутом;

- у разі набуття акціонером (особами, що діють спільно) більше ніж 50 (п'ятдесяти) відсотків простих акцій Товариства – запропонувати усім іншим акціонерам придбати у них акції Товариства за ринковою вартістю, у порядку, визначеному законодавством про національну депозитарну систему України та цим Статутом;

- не розголошувати комерційну таємницю та конфіденційну інформацію, яка стосується діяльності Товариства;

- не втручатися в операційно-господарську діяльність Товариства, отримувати доступ до інформації та документів, визначених законодавством, у порядку, передбаченому законодавством.

виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством та цим Статутом.

7.9. У разі припинення діяльності (смерті) акціонера Товариства право власності на акції, що йому належать, переходить до його правонаступників (спадкоємців).

8. Прибуток та його використання. Порядок покриття збитків

8.1. Прибуток Товариства утворюється з надходження коштів від господарської діяльності після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат і витрат з оплати праці. Із сум балансового прибутку сплачуються податки та вносяться інші платежі, передбачені законодавством. Чистий прибуток, отриманий після проведення зазначених розрахунків, залишається у повному розпорядженні Товариства і розподіляється у порядку, що

встановлюється Загальними Зборами, за напрямками, визначеними фінансовим планом Товариства.

8.2. За рахунок чистого прибутку за рішенням Загальних Зборів:
 виплачуються дивіденди;
 створюється та поповнюється резервний капітал;
 накопичується нерозподілений прибуток (покриваються збитки);
 створюються фонди, призначені для фінансування заходів, спрямованих на зміцнення матеріально-технічної бази Товариства, розвиток науково-технічного потенціалу, соціальне забезпечення трудового колективу, матеріальне стимулювання працівників Товариства та вирішення інших питань.

8.3. Резервний капітал створюється у розмірі 15 відсотків статутного капіталу для покриття збитків Товариства шляхом щорічних відрахувань від чистого прибутку Товариства або за рахунок нерозподіленого прибутку. Розмір щорічних відрахувань до Резервного капіталу становить 5 відсотків суми чистого прибутку Товариства за рік до досягнення необхідною розміру.

8.4. Збитки від господарської діяльності Товариства покриваються за рахунок коштів резервного капіталу, а в разі їх недостатності - у порядку, визначеному Загальними Зборами Товариства.

8.5. Дивіденд – частина чистого прибутку звітного року Товариства та/або нерозподіленого прибутку, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну належну йому акцію.

8.6. Дивіденди виплачуються на акції, звіт про результати розміщення яких зареєстровано у встановленому законодавством порядку.

Виплата дивідендів здійснюється з чистого прибутку звітного року та/або нерозподіленого прибутку на підставі рішення Загальних Зборів Товариства.

8.7. Рішення про виплату дивідендів та їх розмір на одну просту акцію приймається Загальними Зборами Товариства за поданням Наглядової Ради, у відповідності з фінансовими показниками діяльності Товариства за звітний період з урахуванням вимог, передбачених законодавством України.

8.8 Виплата дивідендів здійснюється у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття Загальними Зборами рішення про виплату дивідендів.

У разі прийняття Загальними Зборами рішення щодо виплати дивідендів у строк, менший ніж передбачений абзацом першим цього пункту, виплата здійснюється у строк, визначений Загальними Зборами.

8.9. Загальні Збори можуть прийняти рішення щодо недоцільності сплати дивідендів за підсумками звітного року або про спрямування фонду дивідендів на інші потреби.

9. Органи управління Товариства. Загальні Збори

9.1. Органами управління Товариства є:
 Загальні Збори;
 Наглядова Рада;
 Правління;

Ревізійна комісія.

9.2. Вищим органом Товариства є Загальні Збори.

9.3. Правовий статус, компетенція, повноваження, порядок підготовки, скликання, проведення та прийняття рішень Загальними Зборами визначаються відповідно до законодавства України та цього Статуту.

9.4. Загальні Збори скликаються щороку (річні Загальні Збори) та проводяться відповідно до вимог законодавства не пізніше ніж 30 (тридцятого) квітня наступного за звітним року.

9.5. Усі інші Загальні Збори, крім річних, вважаються позачерговими.

9.6. Річні Загальні Збори проводяться за рахунок Товариства.

9.7. Компетенція Загальних Зборів.

9.7.1. До виключної компетенції Загальних Зборів належить:

- 1) визначення основних напрямів діяльності Товариства;
- 2) внесення змін до Статуту Товариства;
- 3) прийняття рішення про анулювання викуплених акцій Товариства;
- 4) прийняття рішення про зміну типу Товариства;
- 5) прийняття рішення про розміщення акцій Товариства;
- 6) прийняття рішення про розміщення цінних паперів, які можуть бути конвертовані в акції;
- 7) прийняття рішення про збільшення статутного капіталу Товариства;
- 8) прийняття рішення про зменшення статутного капіталу Товариства;
- 9) прийняття рішення про дроблення або консолідацію акцій Товариства;
- 10) затвердження положень про Загальні Збори, Наглядову Раду, Правління та Ревізійну комісію Товариства, а також внесення змін до них;
- 11) затвердження положення про винагороду членів Наглядової Ради Товариства, вимоги до якого встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 12) затвердження звіту про винагороду членів Наглядової Ради Товариства, вимоги до якого встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- 13) затвердження річного звіту Товариства;
- 14) розгляд звіту Наглядової Ради та затвердження заходів за результатами його розгляду;
- 15) розгляд звіту Правління та затвердження заходів за результатами його розгляду;
- 16) розгляд висновків зовнішнього аудиту та затвердження заходів за результатами його розгляду;
- 17) розподіл прибутку і збитків Товариства з урахуванням вимог, передбачених законом;
- 18) прийняття рішення про викуп Товариством розміщених ним акцій, крім випадків обов'язкового викупу акцій, визначених законом;
- 19) прийняття рішення про невикористання переважного права акціонерами на придбання акцій додаткової емісії у процесі їх розміщення;
- 20) затвердження розміру річних дивідендів з урахуванням вимог, передбачених законом;

21) прийняття рішень з питань порядку проведення Загальних Зборів;

22) обрання членів Наглядової Ради, затвердження умов цивільно-правових договорів, трудових договорів (контрактів), що укладатимуться з ними, встановлення розміру їх винагороди, обрання особи, яка уповноважується на підписання договорів (контрактів) з членами Наглядової Ради;

23) прийняття рішення про припинення повноважень членів Наглядової ради, за винятком випадків, встановлених цим Законом;

24) обрання членів Ревізійної комісії, прийняття рішення про дострокове припинення їх повноважень;

25) затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії;

26) обрання членів лічильної комісії, прийняття рішення про припинення їх повноважень;

27) прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину або про попереднє надання згоди на вчинення такого правочину у випадках, передбачених статтю 70 Закону України «Про акціонерні товариства», та про вчинення правочинів із заінтересованістю у випадках, передбачених статтю 71 Закону України «Про акціонерні товариства»;

28) прийняття рішення про виділ та припинення товариства, крім випадку, передбаченого частиною четвертою статті 84 Закону України «Про акціонерні товариства», про ліквідацію товариства, обрання ліквідаційної комісії, затвердження порядку та строків ліквідації, порядку розподілу між акціонерами майна, що залишається після задоволення вимог кредиторів, і затвердження ліквідаційного балансу;

29) прийняття рішення за наслідками розгляду звіту Наглядової ради, звіту Правління, звіту Ревізійної комісії;

30) затвердження принципів (кодексу) корпоративного управління товариства;

31) обрання комісії з припинення Товариства;

32) вирішення інших питань, що належать до виключної компетенції Загальних Зборів згідно із статутом Товариства.

9.7.2. Загальні Збори можуть вирішувати будь-які питання діяльності Товариства у порядку, встановленому цим Статутом та законодавством.

9.7.3. За рішенням Загальних Зборів вирішення окремих питань, що належать до їх компетенції, може бути передано Наглядовій Раді та Правлінню.

9.8. Скликання та проведення Загальних Зборів, а також прийняття Загальними Зборами відповідних рішень здійснюється згідно з Законом України «Про акціонерні товариства».

9.9. Рішення, прийняті Загальними Зборами з дотриманням встановлених процедур та за наявності кворуму, є обов'язковими для виконання посадовими особами та акціонерами Товариства.

9.10. У період до проведення перших Загальних Зборів, які скликаються після прийняття рішення про приватизацію акцій Товариства, функції Загальних Зборів виконує Міністерство аграрної політики та продовольства України.

9.11. Міністерство аграрної політики та продовольства України на момент створення Товариства приймає рішення про створення (перетворення) філій та представництв Товариства, а у період до проведення перших Загальних Зборів:

- 1) приймає рішення про затвердження Статуту Товариства та внесення змін до нього (у тому числі й щодо розміру його статутного капіталу);
- 2) призначає та звільняє голову та членів Наглядової Ради;
- 3) призначає на посаду та звільняє з посади голову Правління;
- 4) призначає та звільняє голову та членів Ревізійної комісії;
- 5) затверджує річні результати діяльності Товариства, звіти і висновки Ревізійної комісії, порядок розподілу прибутку, строки та порядок виплати частки прибутку (дивідендів), визначає порядок покриття збитків;
- 6) приймає рішення про вчинення значного правочину у разі, коли ринкова вартість майна або послуг становить 25 і більше відсотків вартості активів за даними останньої річної звітності Товариства;
- 7) затверджує річні фінансові та інвестиційні плани, інвестиційні плани на середньострокову перспективу, а також здійснює контроль за їх виконанням;
- 8) приймає рішення про припинення Товариства, призначення ліквідаційної комісії, затвердження ліквідаційного балансу;
- 9) приймає рішення про притягнення до відповідальності посадових осіб органів управління Товариства;
- 10) вирішує інші питання діяльності Товариства, що згідно з цим Статутом та законодавством належать до компетенції Загальних Зборів Товариства;

9.12. Рішення Міністерства аграрної політики та продовольства України з питань, що належать до компетенції Загальних Зборів, оформлюється ним письмово у формі наказу. Таке рішення Міністерства аграрної політики та продовольства України має статус протоколу Загальних Зборів Товариства.

10. Наглядова Рада

10.1. Наглядова Рада є колегіальним органом Товариства, що здійснює захист прав акціонерів Товариства, і в межах компетенції, визначеної Статутом та законодавством, здійснює управління Товариством, а також контролює та регулює діяльність Правління.

10.2. Наглядова Рада складається з 7 (семи) фізичних осіб, які мають повну цивільну дієздатність, 4 (чотири) з яких відповідають критеріям незалежності, визначеним законодавством України.

Член Наглядової Ради не може бути одночасно членом Правління та/або членом Ревізійної комісії, а також членом наглядових рад більше ніж семи юридичних осіб.

10.3. У період до проведення перших Загальних Зборів, які скликаються після прийняття рішення про приватизацію акцій Товариства, склад Наглядової Ради формується Міністерством аграрної політики та

продовольства України у порядку, визначеному чинним законодавством та цим Статутом.

Міністерство аграрної політики та продовольства України:

затверджує зміни до статуту Товариства, положення про принципи формування Наглядової Ради Товариства та умови оплати послуг членів Наглядової Ради у порядку, встановленому законодавством;

приймає рішення про проведення конкурсного відбору кандидатів на посади незалежних членів Наглядової Ради Товариства та визначає рекомендації щодо їх кваліфікації, досвіду та неупередженості;

визначає представників держави у Наглядовій Раді Товариства;

затверджує склад Наглядової Ради Товариства;

затверджує положення про Наглядову Раду Товариства.

10.4. Строк повноважень члена Наглядової Ради становить три роки. Незалежний член Наглядової Ради не може входити до складу Наглядової Ради як незалежний член понад три строки підряд. Член Наглядової Ради повинен відповідати вимогам, установленим Законом України «Про управління об'єктами державної власності», Законом України «Про акціонерні товариства», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 143 «Деякі питання управління об'єктами державної власності» та цим Статутом протягом усього строку здійснення ним повноважень члена Наглядової Ради. Незалежний член наглядової ради додатково повинен відповідати вимогам до незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

10.5. Кандидати на посаду незалежних членів Наглядової Ради Товариства визначаються за результатами конкурсного відбору в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Тривалість конкурсного відбору не може перевищувати 30 календарних днів. Початком відбору вважається дата, на яку призначено засідання комісії з розгляду заяв претендентів і доданих до них документів.

Конкурсний відбір вважається таким, що закінчився, з дня ухвалення комісією рішення про затвердження його результатів.

10.6. Незалежний член Наглядової Ради повинен відповідати таким вимогам:

наявність повної цивільної дієздатності;

наявність вищої освіти, професійних знань та навичок, досвіду роботи та інших характеристик, необхідних для належного здійснення повноважень члена наглядової ради, що відповідає видам діяльності Товариства;

добропорядність, неупередженість та бездоганна ділова репутація;

не посідати виборні посади та не бути посадовою особою органів державної влади та/або місцевого самоврядування;

відсутність непогашеної судимості;

відповідність іншим вимогам та володіння необхідними компетенціями, визначеними комісією з конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що не можуть відрізнитись від інших вимог та необхідних компетенцій, визначених для представників держави, що призначаються (обираються) до наглядової ради Товариства.

10.7. Незалежним членом Наглядової Ради Товариства не може бути особа, яка:

1) входила протягом попередніх п'яти років до складу органів управління Товариства та/або афілійованих з ним юридичних осіб;

2) одержує та/або одержувала протягом попередніх трьох років від Товариства та/або афілійованих з ним юридичних осіб додаткову винагороду в розмірі, що перевищує 5 відсотків сукупного річного доходу такої особи за кожний з таких років;

3) володіє (прямо або опосередковано) 5 і більше відсотками статутного капіталу Товариства чи є посадовою особою або особою, яка здійснює управлінські функції в такій юридичній особі, а також є фізичною особою - підприємцем, яка протягом минулого року мала істотні ділові відносини з Товариством та/або афілійованими з ним юридичними особами;

4) є та/або була протягом попередніх трьох років незалежним аудитором Товариства та/або афілійованих з ним юридичних осіб;

5) є та/або була протягом попередніх трьох років працівником аудиторської фірми, яка протягом попередніх трьох років надавала аудиторські послуги Товариству та/або афілійованим з ним юридичним особам;

6) є та/або була протягом попередніх трьох років працівником Товариства та/або афілійованих з ним юридичних осіб;

7) є акціонером - власником контрольного пакета акцій та/або є представником акціонера - власника контрольного пакета акцій Товариства в будь-яких цивільних відносинах;

8) була сукупно більш як 12 років членом Наглядової Ради Товариства;

9) є близькою особою осіб, зазначених у пунктах 1 - 8 цієї частини;

10) є засновником, акціонером (учасником), керівником та/або членом наглядової ради підприємства, іншої господарської організації, які здійснюють діяльність на тому самому або суміжних ринках з Товариством.

11) не відповідає додатковим критеріям, встановленим статутом або іншими внутрішніми документами товариства.

Вимоги підпунктів 1, 2 та 6 пункту 10.7. не поширюються на випадки обіймання посади Незалежного члена Наглядової Ради товариства та відносини, пов'язані з цим.

10.8. Вимоги до кандидатури представника держави у Наглядовій Раді Товариства визначаються відповідно до законодавства.

10.9. Порядок утворення, організації діяльності та ліквідації, порядок конкурсного відбору на посади незалежних членів Наглядової Ради та виплати їм винагороди визначається Законом України «Про акціонерні товариства», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 142 «Деякі

питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 143 «Деякі питання управління об'єктами державної власності», Статутом Товариства, положенням про Наглядову Раду Товариства, а також цивільно-правовим договором, що укладається з членом Наглядової Ради. Такий договір від імені Товариства підписується головою Правління чи іншою уповноваженою головою Правління особою на умовах, затверджених рішенням Загальних Зборів. У разі укладення з членом Наглядової Ради Товариства цивільно-правового договору такий договір може бути оплатним або безоплатним.

10.10. Повноваження члена Наглядової Ради можуть бути припинені достроково:

1) за його бажанням за умови письмового повідомлення про це Товариства за два тижні;

2) в разі неможливості виконання обов'язків члена Наглядової ради за станом здоров'я;

3) в разі набрання законної сили вироком чи рішенням суду, яким його засуджено до покарання, що виключає можливість виконання обов'язків члена Наглядової ради;

4) в разі смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, померлим;

5) у разі отримання Товариством письмового повідомлення про заміну члена наглядової ради, який є представником акціонера.

З припиненням повноважень члена наглядової ради одночасно припиняється дія договору (контракту), укладеного з ним.

10.11. Член Наглядової Ради, у тому числі незалежний, зобов'язаний невідкладно подати Загальним зборам письмову заяву про припинення своїх повноважень у разі виявлення обставин невідповідності вимогам, установленим Законами України «Про управління об'єктами державної власності», «Про акціонерні товариства», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 142 «Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі», постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 143 «Деякі питання управління об'єктами державної власності» та Статутом Товариства.

10.12. Наглядову Раду очолює голова, який обирається членами Наглядової Ради з їх числа простою більшістю голосів від її загального складу. Голова Наглядової Ради може бути переобраний у будь-який час за ініціативою більшості членів Наглядової Ради від її загального складу.

10.13. Голова Наглядової Ради:

1) організовує роботу Наглядової Ради та здійснює контроль за виконанням плану роботи, затвердженого Наглядовою Радою;

2) скликає засідання Наглядової Ради та головує на них, затверджує порядок денний засідань;

3) організовує роботу з утворення комітетів Наглядової Ради, висування кандидатур членів Наглядової Ради до складу комітетів, а також координує, зокрема через корпоративного секретаря, діяльність, зв'язки комітетів між собою та з іншими органами і посадовими особами Товариства;

4) готує звіт та звітує перед Загальними Зборами про діяльність Наглядової Ради, загальний стан Товариства та вжиті нею заходи, спрямовані на досягнення мети Товариства;

5) підтримує постійні контакти з іншими органами та посадовими особами Товариства;

6) виконує інші функції, передбачені Статутом Товариства, положенням про Наглядову Раду чи рішеннями Загальних Зборів.

10.14. За відсутності голови Наглядової Ради або у разі неможливості виконання ним своїх обов'язків обов'язки голови виконує один із членів Наглядової Ради, уповноважений головою Наглядової Ради, або обраний членами Наглядової Ради з їх числа простою більшістю голосів безпосередньо на засіданні.

10.15. До виключної компетенції Наглядової Ради належить:

1) затвердження внутрішніх положень, якими регулюється діяльність Товариства, крім тих, що віднесені до виключної компетенції Загальних Зборів, та тих, що рішенням Наглядової Ради передані для затвердження Правлінню;

2) затвердження положення про винагороду членів Правління Товариства, вимоги до якого встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

3) затвердження звіту про винагороду членів Правління Товариства, вимоги до якого встановлюються Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

4) підготовка порядку денного загальних зборів, прийняття рішення про дату їх проведення та про включення пропозицій до порядку денного, крім скликання акціонерами позачергових загальних зборів;

5) формування тимчасової лічильної комісії у разі скликання загальних зборів Наглядовою Радою, якщо інше не встановлено статутом товариства;

6) затвердження форми і тексту бюлетеня для голосування;

7) прийняття рішення про проведення чергових або позачергових загальних зборів відповідно до статуту Товариства та у випадках, встановлених законодавством;

8) прийняття рішення про продаж раніше викуплених Товариством акцій;

9) прийняття рішення про розміщення Товариством інших цінних паперів, крім акцій;

10) прийняття рішення про викуп розміщених Товариством інших, крім акцій, цінних паперів;

11) затвердження ринкової вартості майна у випадках, передбачених законодавством;

12) обрання та припинення повноважень голови і членів Правління;

13) затвердження умов контрактів, які укладатимуться з членами Правління, встановлення розміру їх винагороди;

14) прийняття рішення про відсторонення голови або члена Правління від здійснення повноважень та обрання особи, яка тимчасово здійснюватиме повноваження голови Правління;

15) обрання та припинення повноважень голови і членів інших органів Товариства;

16) призначення і звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту (внутрішнього аудитора);

17) затвердження умов трудових договорів, що укладаються з працівниками підрозділу внутрішнього аудиту (з внутрішнім аудитором), встановлення розміру їхньої винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;

18) здійснення контролю за своєчасністю надання (опублікування) Товариством достовірної інформації про його діяльність відповідно до законодавства, опублікування Товариством інформації про принципи (кодекс) корпоративного управління Товариства;

19) розгляд звіту Правління та затвердження заходів за результатами його розгляду у разі віднесення статутом Товариства питання про призначення та звільнення голови та членів Правління до виключної компетенції Наглядової ради;

20) обрання реєстраційної комісії, за винятком випадків, встановлених цим Законом;

21) обрання аудитора (аудиторської фірми) Товариства для проведення аудиторської перевірки за результатами поточного та/або минулого (минулих) року (років) та визначення умов договору, що укладатиметься з таким аудитором (аудиторською фірмою), встановлення розміру оплати його (її) послуг;

22) затвердження рекомендацій Загальним Зборам за результатами розгляду висновку зовнішнього незалежного аудитора (аудиторської фірми) товариства для прийняття рішення щодо нього;

23) визначення дати складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів, порядку та строків виплати дивідендів у межах граничного строку, визначеного частиною другою статті 30 Закону України «Про акціонерні товариства»;

24) визначення дати складення переліку акціонерів, які мають бути повідомлені про проведення Загальних Зборів відповідно до частини першої статті 35 Закону України «Про акціонерні товариства» та мають право на участь у Загальних Зборах відповідно до статті 34 Закону України «Про акціонерні товариства»;

25) вирішення питань про участь Товариства у промислово-фінансових групах та інших об'єднаннях;

26) вирішення питань про створення та/або участь в будь-яких юридичних особах, їх реорганізацію та ліквідацію;

27) вирішення питань про створення, реорганізацію та/або ліквідацію структурних та/або відокремлених підрозділів Товариства;

28) вирішення питань, віднесених до компетенції Наглядової Ради розділом XVI Закону України «Про акціонерні товариства», у разі злиття, приєднання, поділу, виділу або перетворення Товариства;

29) прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину або про попереднє надання згоди на вчинення такого правочину у випадках, передбачених статтею 70 Закону України «Про акціонерні товариства», та про надання згоди на вчинення правочинів із заінтересованістю у випадках, передбачених статтею 71 Закону України «Про акціонерні товариства»;

30) визначення ймовірності визнання Товариства неплатоспроможним внаслідок прийняття ним на себе зобов'язань або їх виконання, у тому числі внаслідок виплати дивідендів або викупу акцій;

31) прийняття рішення про обрання оцінювача майна Товариства та затвердження умов договору, що укладатиметься з ним, встановлення розміру оплати його послуг;

32) прийняття рішення про обрання (заміну) депозитарної установи, яка надає Товариству додаткові послуги, затвердження умов договору, що укладатиметься з нею, встановлення розміру оплати її послуг;

33) надсилання оферти акціонерам відповідно до статей 65-65¹ Закону України «Про акціонерні товариства»;

34) вирішення інших питань, що належать до виключної компетенції Наглядової Ради згідно із статутом Товариства.

Питання, що належать до виключної компетенції Наглядової Ради, не можуть вирішуватися іншими органами Товариства, крім Загальних Зборів, за винятком випадків, встановлених законодавством.

10.16. Наглядова Рада Товариства може утворювати постійні чи тимчасові комітети з числа її членів для попереднього вивчення і підготовки до розгляду на засіданні питань, що належать до компетенції Наглядової Ради.

Наглядова Рада з числа її членів обов'язково утворює комітет з питань аудиту і комітет з питань призначень та визначення винагороди посадовим особам Товариства. Вищезазначені комітети Наглядової Ради Товариства очолюють Незалежні члени Наглядової Ради. Більшість членів цих комітетів повинні бути Незалежними членами Наглядової ради.

Повноваження комітетів Наглядової Ради визначаються положеннями про відповідні комітети, які затверджуються Наглядовою Радою Товариства.

10.17. Порядок утворення та діяльності комітетів встановлюється Статутом та/або положенням про Наглядову Раду товариства, а також положеннями про комітети Наглядової Ради, що затверджуються Наглядовою Радою Товариства.

10.18. Наглядова Рада обирає корпоративного секретаря в установленому положенням про Наглядову Раду порядку. Повноваження корпоративного секретаря Товариства визначаються положенням про корпоративного секретаря Товариства.

10.19. Засідання Наглядової Ради можуть бути черговими та позачерговими.

10.20. Чергові засідання Наглядової Ради проводяться не менше одного разу на квартал відповідно до плану, затвердженого Наглядовою Радою.

10.21. Позачергові засідання Наглядової Ради скликаються за ініціативою голови або члена Наглядової Ради чи на вимогу акціонера, Правління Товариства або будь-кого з його членів.

10.22. Засідання Наглядової Ради вважається правомочним, якщо у ньому бере участь більше половини її загального складу, включаючи голову Наглядової Ради, а також щонайменше двох незалежних членів Наглядової Ради.

10.23. Під час голосування голова та кожен із членів Наглядової Ради мають один голос. У разі прийняття Наглядовою Радою рішення про укладення Товариством правочину, щодо вчинення якого є заінтересованість, члени Наглядової Ради, які є заінтересованими особами, не мають права голосу та не можуть будь-яким іншим чином брати участь у розгляді предмета питання.

10.24. Рішення Наглядової Ради приймається простою більшістю голосів членів Наглядової Ради, які беруть участь у засіданні та мають право голосу. При цьому член Наглядової Ради має право письмово викласти окрему думку з питань, що розглядаються. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови.

10.25. На вимогу Наглядової Ради в її засіданні або під час розгляду окремих питань порядку денного засідання можуть брати участь голова Правління Товариства та/або інші особи, відповідно до положення про Наглядову Раду Товариства.

10.26. На засіданнях Наглядової Ради ведуться протоколи, які підписуються всіма присутніми членами Наглядової Ради, включаючи голову.

Порядок ведення та зберігання протоколів визначається положенням про Наглядову Раду Товариства.

10.27. Рішення, прийняті Наглядовою Радою, є обов'язковими для виконання членами Наглядової Ради, Правлінням, структурними підрозділами та працівниками Товариства.

10.28. Члени Наглядової Ради зобов'язані не допускати розголошення конфіденційної інформації, що стала їм відома у процесі виконання своїх функцій.

10.29. Члени Наглядової Ради несуть відповідальність перед Товариством за збитки, завдані йому своїми діями (бездіяльністю), згідно із законом та укладеними ними цивільно-правовими договорами.

10.30. Посадові особи Товариства забезпечують членам Наглядової Ради доступ до інформації про діяльність Товариства у межах, передбачених законом, цим Статутом та положенням про Наглядову Раду Товариства.

11. Правління. Голова Правління

11.1. Виконавчим органом Товариства є Правління, яке здійснює керівництво поточною діяльністю Товариства, організує виконання рішень Загальних Зборів і Наглядової Ради, та несе відповідальність за реалізацію цілей, стратегії та політики Товариства.

До компетенції Правління належить вирішення всіх питань, пов'язаних з керівництвом поточною діяльністю Товариства, крім питань, що належать до виключної компетенції Загальних Зборів та Наглядової ради.

Правління Товариства підзвітне Загальним зборам і Наглядовій раді, організовує виконання їх рішень. Правління діє від імені Товариства у межах, встановлених статутом Товариства і законодавством.

11.2. Правління складається з 5 осіб, які входять до складу Правління за посадою (голова Правління, заступники голови Правління). Членом Правління Товариства може бути будь-яка фізична особа, яка має повну цивільну дієздатність і не є членом Наглядової Ради чи Ревізійної комісії Товариства.

11.3. Правління очолює його голова, який призначається Загальними Зборами строком на п'ять років.

11.4. У період до проведення перших Загальних Зборів, які скликаються після прийняття рішення про приватизацію пакета акцій Товариства голова Правління, заступники голови Правління призначаються Наглядовою Радою, сформованою відповідно до Порядку утворення, організації діяльності та ліквідації наглядової ради державного унітарного підприємства та її комітетів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 р. № 142.

До формування складу Наглядової Ради відповідно до вказаного вище Порядку:

голова Правління призначається та звільняється Міністерством аграрної політики та продовольства України за погодженням з Кабінетом Міністрів України у порядку, визначеному законодавством;

заступники голови Правління призначаються та звільняються головою Правління за погодженням з Міністерством аграрної політики та продовольства України.

11.5. Основною формою роботи Правління є засідання.

11.6. Правління:

1) організовує поточну фінансово-господарську діяльність Товариства, фінансування, ведення обліку та складення звітності, зовнішньоекономічну діяльність, роботу з цінними паперами, придбання акцій (часток, паїв) інших юридичних осіб згідно із законодавством, забезпечує реалізацію оперативних завдань Товариства;

2) забезпечує підготовку та попередній розгляд усіх питань, що підлягають обговоренню на Загальних Зборах та на засіданнях Наглядової Ради, підготовку необхідних матеріалів, організовує виконання рішень Загальних Зборів та Наглядової Ради;

3) приймає рішення про створення та припинення (закриття) філій та представництв Товариства (на момент створення Товариства рішення про створення (перетворення) філій та представництв приймає Міністерство аграрної політики та продовольства України);

4) готує річну фінансову звітність Товариства;

5) готує пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації юридичних осіб;

6) погоджує акти внутрішнього регулювання;

7) забезпечує розроблення річних фінансових та інвестиційних планів, а також затвердження інвестиційних планів утворених ним юридичних осіб на середньострокову перспективу;

8) визначає форми і системи оплати праці працівників Товариства та інших осіб, що залучаються до роботи в ньому, згідно із законодавством;

9) вирішує інші питання діяльності Товариства, крім тих, що належать до компетенції Загальних Зборів, Наглядової Ради та Ревізійної комісії.

11.7. На час відрядження, відпустки та в інших випадках повноваження голови Правління виконує один із заступників голови Правління, який призначається наказом.

11.8. Рішення Правління приймаються на засіданнях, які скликаються і проводяться головою Правління або його заступником не рідше одного разу на місяць. Дата засідання Правління кожного разу доводиться до відома голови Наглядової Ради та голови Ревізійної комісії. Усі члени Правління повинні брати участь у його засіданнях.

На засіданнях Правління мають право бути присутні члени Наглядової Ради та Ревізійної комісії, а також представник профспілкового або іншого уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу. Правління правомочне приймати рішення з питань, що згідно з цим Статутом належать до його компетенції, за умови присутності на засіданні не менш як двох третин його членів.

На засіданні Правління ведеться протокол. Протокол засідання Правління підписується головуючим та надається за вимогою для ознайомлення члену Правління, члену Наглядової Ради або представнику профспілкового чи іншого уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу.

11.9. Голова Правління:

1) здійснює безпосереднє керівництво поточними справами Товариства, вирішує всі питання діяльності Товариства, крім тих, які відносяться до компетенції інших органів Товариства;

2) вправі без довіреності вчиняти юридичні дії від імені Товариства відповідно до законодавства;

3) розподіляє обов'язки між членами Правління;

4) видає накази, затверджує інструкції та інші документи з питань діяльності Товариства;

5) розпоряджається відповідно до законодавства та цього Статуту майном Товариства, в тому числі коштами;

6) видає довіреності на вчинення юридичних дій від імені Товариства;

7) встановлює порядок підписання договорів від імені Товариства;

8) вирішує питання добору, підготовки та підвищення кваліфікації працівників Товариства, укладає колективний договір;

9) затверджує організаційну структуру та штатний розпис Товариства, визначає посадові оклади, тарифи, ставки, доплати і надбавки працівників Товариства та інших осіб, що залучаються до роботи в ньому у порядку, встановленому законодавством;

- 10) визначає умови оплати праці керівників, утворених Товариством юридичних осіб, філій та представництв, а також приймає рішення про притягнення таких осіб до відповідальності;
- 11) розглядає матеріали ревізій і перевірок, а також звіти керівників юридичних осіб, філій і представництв, створених Товариством, приймає відповідні рішення;
- 12) призначає на посаду і звільняє з посади заступників голови Правління за погодженням з Міністерством аграрної політики та продовольства України;
- 13) призначає на посаду і звільняє з посади працівників Товариства, застосовує щодо них заходи заохочення, а також стягнення за порушення трудової дисципліни та приймає рішення про притягнення їх до відповідальності;
- 14) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи Товариства та посадові інструкції працівників Товариства;
- 15) забезпечує видачу і засвідчення витягів з протоколів засідання Правління;
- 16) призначає на посаду та звільняє з посади керівників філій і представництв та здійснює контроль за їх діяльністю, а також у межах своєї компетенції укладає трудові контракти з керівниками юридичних осіб, у статутному капіталі яких частка Товариства становить 100 відсотків;
- 17) представляє Товариство у відносинах з будь-якими українськими та іноземними юридичними та фізичними особами;
- 18) створює умови для високопродуктивної праці, забезпечує дотримання законодавства про працю, соціальне страхування, норм і правил з охорони праці, техніки безпеки, правил пожежної безпеки;
- 19) відкриває рахунки в банках та інших фінансових установах;
- 20) приймає рішення про вчинення правочину у разі, коли ринкова вартість майна або послуг становить до 5 відсотків вартості активів за даними останньої річної звітності Товариства;
- 21) укладає договори (контракти) та вчиняє інші правочини від імені Товариства;
- 22) представляє інтереси Товариства в усіх правоохоронних та контролюючих органах, у тому числі в судах та прокуратурі, на території України та за її межами;
- 23) затверджує ціни та тарифи на товари та послуги Товариства;
- 24) приймає рішення про відрядження працівників Товариства, у тому числі закордонні;
- 25) надає уповноваженому представнику Товариства повноваження на голосування на загальних зборах, засіданнях наглядової ради, засіданнях зборів засновників господарських товариств, у статутному (складеному) капіталі яких Товариству належать пакети акцій (частки, паї), а у випадках, визначених Міністерством аграрної політики та продовольства України, за погодженням з ним;
- 26) виконує інші функції відповідно до законодавства та цього Статуту.

11.11. Голова та члени Правління несуть відповідальність за свої рішення згідно із законодавством.

12. Ревізійна комісія

12.1. Для проведення перевірки фінансово-господарської діяльності Товариства Загальні Збори можуть обирати Ревізійну комісію.

12.2. Контроль за фінансово-господарською діяльністю Товариства здійснює Ревізійна комісія.

12.3. Члени Ревізійної комісії обираються Загальними Зборами у складі п'яти осіб строком на п'ять років. До складу Ревізійної комісії не можуть входити особи, які не мають повної цивільної дієздатності, члени Правління, Наглядової Ради та інші посадові особи Товариства.

У разі вибуття члена Ревізійної комісії з її складу до закінчення строку повноважень Загальні Збори обирають нового члена комісії на решту строку повноважень Ревізійної комісії.

12.4. Перевірки фінансово-господарської діяльності Правління проводяться Ревізійною комісією за дорученням Загальних Зборів, Наглядової Ради, з власної ініціативи або на вимогу акціонерів, які сукупно володіють більш як 10 (десяти) відсотками акцій Товариства.

На вимогу Ревізійної комісії повинні надаватися всі матеріали, бухгалтерські або інші документи і пояснення посадових осіб Товариства.

Ревізійна комісія має право залучати до проведення ревізій експертів з числа осіб, що не перебувають у трудових відносинах з Товариством.

12.5. Ревізійна комісія інформує про результати кожної проведеної нею перевірки Загальні Збори або Наглядову Раду. Члени Ревізійної комісії мають право брати участь у засіданнях Правління з правом дорадчого голосу.

12.6. Ревізійна комісія має право вносити пропозиції до порядку денного Загальних Зборів та вимагати скликання позачергових Загальних Зборів. Члени Ревізійної комісії мають право бути присутніми на Загальних Зборах та брати участь в обговоренні питань порядку денного з правом дорадчого голосу.

Члени Ревізійної комісії мають право брати участь у засіданнях Наглядової Ради та Правління у випадках, передбачених Законом України «Про акціонерні товариства», статутом або внутрішніми положеннями Товариства.

12.7. Ревізійна комісія готує для розгляду на Загальних Зборах висновок за річним звітом Товариства, в якому міститься інформація про:

- підтвердження достовірності та повноти даних фінансової звітності за відповідний період;
- факти порушення законодавства під час провадження фінансово-господарської діяльності;
- встановлений порядок ведення бухгалтерського обліку та подання звітності.

12.8. У разі виникнення загрози інтересам Товариства або виявлення зловживань з боку його посадових осіб Ревізійна комісія повинна повідомити Загальні Збори.

13. Аудитор

13.1. Річна фінансова звітність Товариства підлягає обов'язковій перевірці незалежним аудитором (аудиторською фірмою).

13.2. Посадові особи Товариства зобов'язані забезпечити доступ незалежного аудитора (аудиторської фірми) до всіх документів, необхідних для перевірки результатів фінансово-господарської діяльності товариства.

13.2. Незалежним аудитором (аудиторською фірмою) не може бути:

- 1) афілійована особа Товариства;
- 2) афілійована особа посадової особи Товариства;
- 3) особа, яка не є незалежною від Товариства, що підлягає перевірці.

Вимоги до забезпечення незалежності аудитора встановлюються законодавством України, що регулює аудиторську діяльність.

13.3. Суб'єкт аудиторської діяльності для надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності призначається Загальними Зборами Товариства за результатами конкурсного відбору, проведеного відповідно до статті 29 Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність».

14. Трудовий колектив

14.1. Трудовий колектив Товариства становлять усі працівники апарату управління Товариства, в тому числі філій та представництв, які беруть участь у його діяльності на основі трудового договору.

Умови організації та оплати праці членів трудового колективу Товариства, а також їх соціального страхування визначаються відповідно до законодавства.

14.2. Трудовий колектив Товариства:

- обирає членів профспілкового комітету;
- розглядає і схвалює проект колективного договору;
- заслуховує інформацію про виконання колективного договору сторонами;

- бере участь у визначенні заходів матеріального і морального стимулювання працівників, заохоченні винахідництва і раціоналізаторської діяльності;

- разом з Правлінням Товариства вирішує інші питання соціального розвитку Товариства.

14.3. Товариство має право відповідно до законодавства встановлювати для своїх працівників додаткові відпустки, скорочений робочий день та пільги.

Мінімальна заробітна плата працівників не може бути нижчою від встановленого законодавством мінімального розміру заробітної плати.

Оплата праці працівників Товариства здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються Товариством після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

14.4. Регулювання виробничих, трудових та соціально-економічних відносин трудового колективу Товариства з роботодавцем здійснюється шляхом укладення колективного договору.

Голова профспілкового комітету від імені трудового колективу підписує із головою Правління колективний договір.

Трудовий колектив Товариства реалізує свої повноваження у формі рішень загальних зборів трудового колективу.

Загальні збори трудового колективу проводяться не рідше двох разів на рік. Рішення зборів приймаються простою більшістю голосів присутніх на них працівників Товариства шляхом відкритого голосування.

15. Облік та звітність Товариства

15.1. Товариство веде оперативний і бухгалтерський облік результатів своєї господарської діяльності відповідно до законодавства.

15.2. Фінансові результати діяльності Товариства визначаються на підставі річного бухгалтерського звіту та звіту про виконання фінансового плану на поточний рік.

15.3. Річний бухгалтерський звіт підлягає затвердженню Загальними Зборами.

Перший фінансовий рік Товариства починається з дати його реєстрації і закінчується 31 грудня поточного року. Наступні фінансові роки відповідають календарним.

15.4. Товариство забезпечує подання статистичної звітності до органів державної статистики в обсягах та у строки, передбачені законодавством.

16. Порядок внесення змін до цього Статуту

16.1. Внесення змін до цього Статуту належить до виключної компетенції Загальних Зборів.

16.2. Внесення змін до Статуту Товариства оформляється шляхом викладення Статуту в новій редакції. Зміни до Статуту підлягають державній реєстрації відповідно до законодавства.

16.3. У разі прийняття рішення про внесення змін до цього Статуту, наслідком яких є зміна найменування Товариства, його організаційно-правової форми, збільшення або зменшення статутного капіталу, проводиться державна реєстрація таких змін відповідно до законодавства.

17. Припинення Товариства

17.1. Товариство припиняється в результаті передання всього свого майна, прав та обов'язків іншим підприємницьким товариствам – правонаступникам (шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення) або в результаті ліквідації.

17.2. Реорганізація Товариства проводиться за рішенням Загальних Зборів.

У разі реорганізації Товариства всі його права та обов'язки переходять до правонаступників.

17.3. Товариство може бути ліквідовано:

17.3.1. За рішенням Загальних Зборів.

17.3.2. На підставі рішення суду, у випадках та порядку, передбачених законодавством.

17.4. Ліквідація Товариства проводиться призначеною Загальними Зборами ліквідаційною комісією, а у разі припинення Товариства за рішенням суду – ліквідаційною комісією, яка призначається судом.

З дня призначення ліквідаційної комісії до неї переходять повноваження з управління справами Товариства. Ліквідаційна комісія оцінює наявне майно Товариства, виявляє її дебіторів і кредиторів та розраховується з ними, вживає заходів зі сплати боргів Товариства перед третіми особами, а також його акціонерами, складає ліквідаційний баланс і подає органу, що прийняв рішення про ліквідацію.

17.5. Кошти, що належать Товариству (включаючи виручку від продажу його майна у разі ліквідації), після розрахунків за зобов'язаннями відповідно до законодавства розподіляються між акціонерами пропорційно загальній вартості акцій Товариства, власниками яких вони є.

17.6. Ліквідація Товариства вважається закінченою, а Товариство таким, що припинилося, з дати внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

Голова правління

І. Марченко

раїни

02

цева О.В.

Прорито, пронумеровано та ескріплено
печаткою 30 аркушів

Заступник директора
Фінансового департаменту
Господарсько-

[Faint handwritten signature]

Бондаренко на перевірку.docx

 Central Ukrainian National Technical University

Document Details

Submission ID

trn:oid::2945:335587336

Submission Date

Dec 8, 2025, 6:12 PM GMT+2

Download Date

Dec 8, 2025, 6:34 PM GMT+2

File Name

Бондаренко на перевірку.docx

File Size

2.2 MB

147 Pages

26,897 Words

197,813 Characters

7% Overall Similarity

The combined total of all matches, including overlapping sources, for each database.

Top Sources

- 5% Internet sources
- 0% Publications
- 5% Submitted works (Student Papers)

Integrity Flags

0 Integrity Flags for Review

No suspicious text manipulations found.

Our system's algorithms look deeply at a document for any inconsistencies that would set it apart from a normal submission. If we notice something strange, we flag it for you to review.

A Flag is not necessarily an indicator of a problem. However, we'd recommend you focus your attention there for further review.